

תשורה

משמחת הנישואין של

יהושע חיים וחי' שרה שיחו

פרידמאן

יום הבהיר י"ד כסלו ה'תשפ"ד

תשורה

משמחת הנישואין של
יהושע חיים וחי' שרה שיחיו

פרידמאן

יום הבהיר י"ד כסלו ה'תשפ"ד

נערך ע"י מנחם מענדל מונדשיין
עימוד ועיצוב ע"י שלום דובער סירולניק
Berelc770@gmail.com

בעזה"ת.

פתח דבר

אנו מודים להשי"ת על כל הטוב אשר גמלנו, ובחסדו הגדול זיכנו בנישואי צאצאינו החתן התמים הרב יהושע חיים שי' עם ב"ג הכלה מ' חי' שרה תי', ביום הבהיר י"ד כסלו ה'תשפ"ד – תשעים וחמש שנה לנישואי כ"ק אדמו"ר שליט"א והרבנית הצדקנית נ"ע.

על יסוד הנהגת כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ נ"ע בעת חתונת כ"ק אדמו"ר שליט"א, הננו בזה לכבד את כל הנוטלים חלק בשמחת לבבנו, מקרוב ומרחוק, בתשורה המוסגרת בזה. בראש התשורה נדפס תצלום התשורה שחולקה בחתונת כ"ק אדמו"ר שליט"א.

התשורה נחלקת לשלש שערים:

שער החסידות – מאמר דא"ח ד"ה ויקחו לי תרומה, אשר מסגנון המאמר נראה שהוא מכ"ק אדמו"ר ה"צמח צדק" נ"ע. מאמר זה לא נמצא בספריית אגו"ח ולא הי' ידוע עליו עד עתה, ונדפס כאן בפעם הראשונה מכת"י מעתיק שהגיע לאחרונה לידי אבי החתן שי'. המאמר נדפס באישור הוצאת ספרים קה"ת.

שער המשפחה – (א) מכתבים מכ"ק אדמו"ר שליט"א למשפחת אבי החתן, משפחת פרידמאן ואבראמאוויטש שי'. (ב) מכתבים מכ"ק אדמו"ר שליט"א למשפחת אם החתן, הרה"ח ר' יעקב איסר שי' וזוגתו מרת שיינא באשא (בתי' יפה) תי' מינסקי. כמה מכתבים אליהם נדפסו בעבר, וכאן נדפסו מכתבים נוספים, ומהם כמה מכתבים כללי-פרטי עם הוספה מיוחדת, מכתבים בקשר לעבודתו ב"רשת אהלי יוסף יצחק ליובאוויטש" ומכתבים מחודש כסלו וימי החנוכה.

בתור הוספה נדפסו כמה סיפורים וזכרונות מזקנו של החתן הרה"ח ר' יעקב איסר שי' מינסקי. סיפורים אלו הם תדפיס מתוך ספר אודות ה"רשת" שעומד לצאת לאור, ומופיעים כאן באדיבות דוד החתן הרה"ח ר' שניאור זלמן שי' מינסקי.

שער המכתבים – מכתבים מכ"ק אדמו"ר מהוריי"צ נ"ע, ממזכירו הרה"ח ר' יחזקאל פייגין ע"ה ומכ"ק אדמו"ר שליט"א אל אישים שונים, שהגיעו לידי אבי החתן שי'.

ויהי רצון שיבנו בית נאמן בישראל, בנין עדי עד, שיחיש וימהר בנין הבית השלישי הנצחי, ומהרה ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה. ונזכה זעהן זיך מיט'ן רבי'ן והוא יגאלנו.

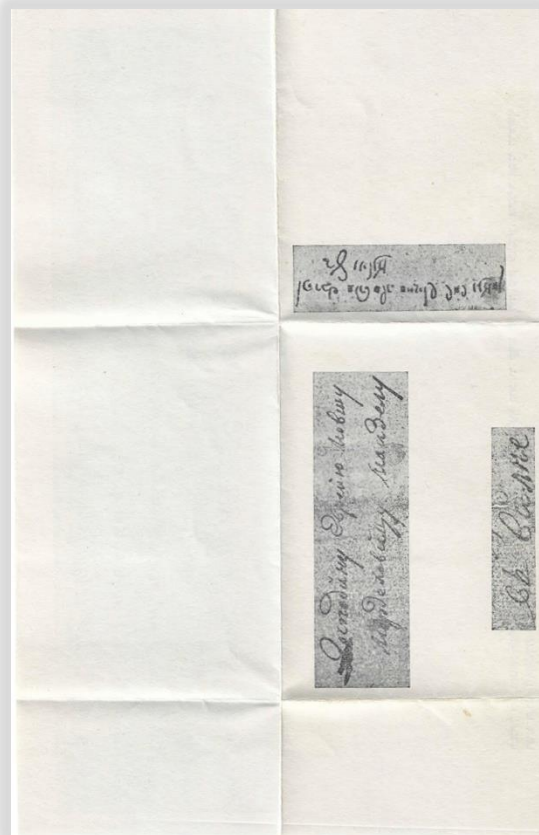
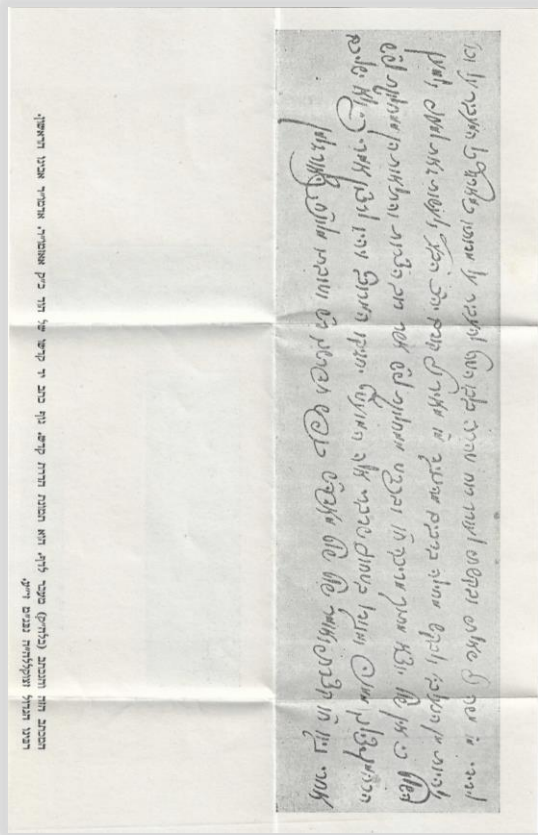
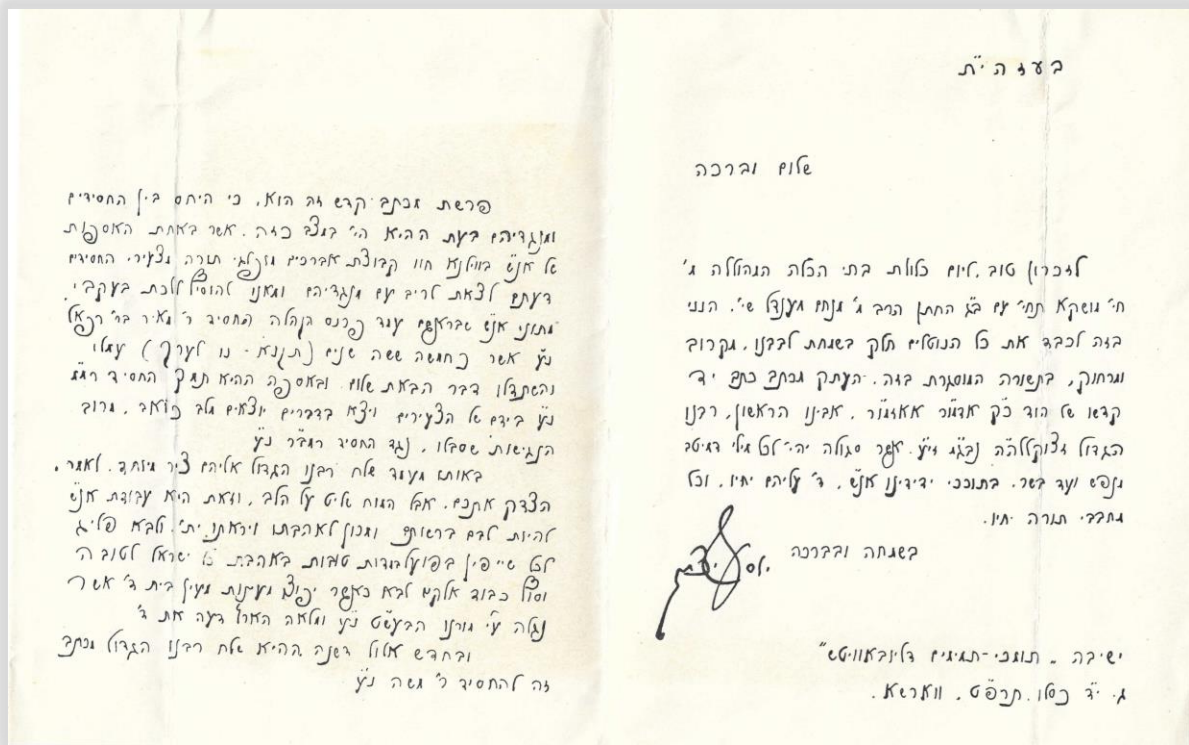
משפחת מרזוב

משפחת פרידמאן

יום הבהיר י"ד כסלו ה'תשפ"ד – תשעים וחמש שנה

ברוקלין, נ"י.

התשורה שחולקה בחתונת כ"ק ארמו"ר שליט"א והרבנית הצדקנית נ"ע לפני צ"ה שנה

מ א מ ר

ו י ק ח ו ל י ת ר ו מ ה

•

מ א ת

כבוד קדושת אדוננו מורנו ורבנו הגדול הגאון האמתי האלקי
חסידא קדישא אור עולם נר ישראל ותפארתו קדוש ה'
מרנא ורבנא **מנחם מענדל** נכנ"מ זי"ע
— אדמו"ר ה"צמח צדק" —
מליובאוויטש

יוצא לאור בפעם הראשונה מכתב"ד

שנת חמשת אלפים שבע מאות שמונים וארבע לבריאה

(א) ויקחו לי תרומה מאת כל איש כו' תקחו את תרומתי וכו' וזאת התרומה. וי"ל מה שמתחילה אמר ויקחו לי תרומה סתם ואח"כ אמר תקחו את תרומתי דוקא. ועוד י"ל מה שהוזכר כאן ג' פעמים תרומה ולהבין זה י"ל תחילה הפי' של תרומה דהנה בתרומה יש ב' פי' א' הוא לשון הרמה והגבה[ה] למעלה כמ"ש תרימו תרומה לה' כו' והב' הוא כתרגומו אפרשותא מלמעלה למטה כידוע ועוד פי' בר"מ תרומה תרי ממאה ועוד תרומה תורה מ' והפי' הראשון של תרומה שהוא לשון הרמה למעלה הוא ענין א' עם תרומה תורה מ' כמשי"ת. ולהבין כ"ז יש להבין תחילה מהו תרומה תרי ממאה דהנה בק"ש בפ' ראשונה יש מ"ט תיבות והב' בפ' מ"ט דהיינו של ש"י [=שמע ישראל] ושל בש[כ]מל"ו דהנה ידוע דש"י הוא יחו"ע ונק' שכינתא עילאה ובש[כ]מל"ו (ו) הוא יחו"ת ונק' שכינתא תתאה וזהו תרומה תרי ממאה פי' תרימו תרי ממאה דוקא דקאי על תרי שכינתא שהן שכינתא עילאה ושכ"ת שנפלו למטה וע"י ב' מס"נ שבק"ש נתעלו כו' כמשי"ת. דהנה אמרו בזוהר בכונת דאחד שתכלית הכונה הוא למסור נפשו בא' וי"ל [ש]אם הוא ציוי שצריך למסו"נ באחד א"כ מפני מה לא נזכר זה בגמ' ופוסקים ועוד מה צריך לב' מס"נ שהרי אח"כ א"מ ואהבת כו' בכל נפשיך כו' ואמרו בגמ' אפי' נוטל את נפשיך ואם הכוונה למס"נ באחד ממילא ואינו ציוי א"כ י"ל ג"כ מפני מה בא' שהוא קודם בשכמל"ו יהיה המס"נ ממילא ובכל נפשיך שהוא לאחר בשכמל"ו והוצרך לבא ע"ז הציוי בגמ' אפי' נוטל את נפשיך. אך באמת מובן זה ע"פ הידוע [ד]שמע ישראל הוא יחו"ע ופי' יחו"ע הוא יחוד הנאצלים במאציל (ו) [ש]מתבונן בזה היטיב איך שבאמת כולא קמי[ה] כלא חשיבא ממש ולית אתר פנוי מיני[ה] וכמו שהיה הוא יחיד ומיוחד קודם שנבה"ע כן הוא לבדו הוא יחיד ומיוחד אחר שנבה"ע וכמ"ש אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלקים ופי' בזוהר ומבלעדי באמצע[י]ת[א] דהיינו הגם שאחר שנבה"ע נראה העולם למציאות יש ודבר בפ"ע זהו רק מחמת ששם אלקים שהוא בגימט' הטבע (ו) מסתיר ומעלים על אור שם הוי' הי' הוה ויהיה כאח[ד] [ד]ת) כמ"ש כי שמש ומגן הוי' אלקים כידוע ומבואר במ"א אך זה רק לגבי דידן אבל לגבי הקב"ה אין שום צמצום והסתור והעלם מסתיר ומעלה כלל וכלל וחשיכא כאורה כו' ומשום שאין הצמצום והלבושים דבר נפרד ממנו ית' ח"ו אלא כהדין קמצא דלבושי[ה] (ם) מיני' וכו' וכמ"ש כי הוי' הוא אלקים ע"כ כולא קמי[ה] כלא חשיבא וכשיתבונן בזה היטיב בעומק המושג שלו יהיה לו מזה מס"נ ממילא כי פי' מס"נ שבכאן הוא מסירת הרצון כי גם הרצון נק' נפש כמ"ש היש את נפשיכם או אין נפשיכם אל העם כו' וכשיתבונן בזה איך שאין דבר חוץ ממנו ית' א"כ למי יהי' לו רצון אחר בלתי לה' לבדו וזהו מ"ש בזוהר למסור נפשו באחד ממילא כו' וד"ל. אבל בואהבת כו' בכל נפשיך שייך שם הציוי אפי' נוטל את נפשיך מפני שזהו לאחר בשכמל"ו וידוע דבשכמל"ו הוא יחו"ת ופי' יחו"ת הוא מה [ש]נמשך כח אלקי(ם) להחיות כל העולמות והנבראים בריבוי מיני צמצומים והעלמות עד שנתהווה עוה"ז וענינים הגשמי[ים] (ות) ויוכל להיות שיהיו לו רצון אחר בכל מיני תאות עוה"ז השפל וכ"ש וק"ו שיכול להיות שלא לחפץ במס"נ עקה"ש שע"ז בא הציוי ואהבת בכל נפשיך לעשות אצלו הסכם חזק שאפי' יהיה נוטלים את נפשו יהיה מרוצה ע"ז זה נקרא ביטול היש לבד שיש מי שבטל כו' אבל ביטול ומס"נ שבאחד היא ביטול בעצם וממילא כו' וד"ל.

(ב) ולהבין כ"ז בתו' ביאור יש להקדים תחילה בענין והחיות רצוא ושוב שיש בזה ב' פי' א' והחיות קאי על בחינת הכח והחיות אלקי[ת](ם) שיורד ונמשך ומתלבש בכל העולמות והנבראים להחיותם מאין ליש וכמ"ש ואתה מחיה את כולם כו' והחיות הזה הוא בבחינת רו"ש והב' והחיות קאי על בחי' מרכבתא עילאה שהן פני ארי' פני שור כו' ססדר העבודה שלהם הוא בבחינת רו"ש והיינו מה שיש במלאכים העליונים ביטול והתכללות לאור וחיות אלקי[ת](ם) המהווה ומחי' אותם מאין ליש תמיד והוא בחינת הרץ שלהם ואח"כ נמשך להם השוב וכו' וכידוע (וה) שני פי' הללו א' הא בהא תליא דהיינו הנבראים הם בבחינת רו"ש עד שגם באדם התחתון למטה ג"כ עיקר חיותו הוא בבחי' רו"ש והוא הנקרא דפיקא דליבי' שאנו רואים בחוש שהוא תמיד בבחינת רץ והסתלקות ומעלה ומיד הוא בבחינת המשכה והתפשטותו למטה וזהו דוקא עיקר חיותו כידוע אך עדיין צ"ל למה החיות אלקי שמחיה כל הנבראים הוא בבחינת רו"ש. וי"ל זה מה שנמצא בספרי המקובלים הראשונים לשון אור א"ס ולכא' יש להפליא למה כינו אותו בשם אור א"ס דוקא ולא בשם אחר דבאמת כמו שאין שייך לומר שם בחי' אור כך אין שייך לומר שם בחינת שם אחר כמו מים וכה"ג וא"כ למה כינו אותו בשם אור דוקא אך הנה באמת בכוונה גדולה כינו אותו בשם אור דוקא ויובן זה ע"פ מה שאנו רואים שיש הפרש בין המשכה והתפשטות אור להמשכה והתפשטות מים כמו עד"מ אור השמש שמאיר על הארץ שבוודאי א"א לומר שאור זה הוא ממהות ועצמיות השמש שא"כ היה צריך להיות גרעון בעצם השמש כשמאיר ממנה על הארץ ולה[י]פוך כשיש קשור עבים ונסתלקו מעל הארץ הארת השמש צריך להיות באמת בעצם ומהות השמש ובאמת אינו כן כידוע אלא וודאי אור זה שמאיר על הארץ אינו ממהות ועצמיות השמש אלא רק הארה בעלמא ממנה שמאיר על הארץ מצד שהוא בעצמה נק' מאור ע"כ כשהשמש יצא על הארץ ממילא מאיר לארץ ולדרים אבל אינו עושה שום שינוי והתעלות בין קודם התפשטותה לאחור התפשטותה או כמו אור הנר שבבית שמה שמאיר ממנה בבית אינו אלא הארה בעלמא ממנה ולא ממהותה כלל כנ"ל בשמש אבל בהמשכה והתפשטות המים אינו כן כי הנה עד"מ אפי' אם נמשך טיפה מהים אוקיינוס הגם שאינו נראה ונגלה גרעון בעצם הים לאחר שנמשך הטפה מקודם שנמשכה זהו רק מצד שהוא חלק קטון ממנה מאד כמו טפה אחת מריבוי רבבות אבל באמת נחסר חלק זה מהים כי הטפה הזאת הוא חלק ממש ממהות המים שבים וכמו שאמר בגמ' שיכול לשער כמה טיפין שבים וכו' וד"ל.

(ג) ומעתה יובן גם מה שכינו המקובלים הראשונים להמשכות החיות אלקי[ת](ם) לכל העולמות והנבראים בשם אוא"ס דוקא כי באמת מה שמחי' כל העולמות הוא רק הגילוי הארה בעלמא ממנו ית' ולא ממדות ועצמיות א"ס ב"ה כי עצמיות א"ס ב"ה רם ונשגב שמו לבדו ומתנשא מימות עולם רבוי רבבות מדריגות לאין קץ כו' רק מחמת שהוא ית' מקור חיי החיים כמ"ש כי עמך מקור חיים כו' ע"כ ממילא נמשך ממנו ית' חיות לכל העולמות והנבראים כו' אבל אינו עושה שום שינוי והתפעלות ח"ו במהו"ע ית' ומ"ש אני הוי' לא שניתי כו' אתה הוא משנה"ע ואתה הוא לאחר שנבה"ע כו'. ובזה יובן מה שכל הנבראים נק' בשם בריאה יש מאין ולכאורה אינו מובן שהוא הבורא ב"ה באמת יש האמיתי והנברא בע"כ הוא אין ואפס ממש וא"כ היה צריך לקרות אותו בשם בריאה אין ממש

ולמה נקרא בשם בריאה יש מאין כלומר יש נפרד כו' שאין פי' ממקור (ו) נעלם לגבי הנבראים כלל שהוא כאין וכלא לגבי עצמיות א"ס ב"ה כו' וד"ל. וזהו שאנו אומרים המחדש בטובו בכל יום תמיד מע"ב ולא די במה שחודש פעם א' בשעתו מע"ב אלא צריך לחדש בכל יום ובכל שעה ורגע ויובן זה ע"פ (ב) טעם קריאות אור א"ס היינו מפני שזהו רק בגילוי ההארה בעלמא כמו אור השמש כו' שכ[ש] השמש יוצא על הארץ ממילא מאיר לארץ ולדרים עליה משא"כ כשהשמש הולכת תחת כדור הארץ כמו בלילה אינו מאיר כלל אבל אם היה זיו והארת השמש שמאיר על הארץ ממהו"ע השמש לא היה נסתלק האור גם בלילה שהשמש הולכת תחת כדור הארץ מאחר שהוא חלק ממהות השמש הוא מהות בפ"ע כמו המשכת טפה מהים שלאחר שנמשכה יש לה (קדים) [קיום] ועמידה בפ"ע ואינה צריכה אז להים כו' אלא וודאי מזה ראי' ברורה שזיו והארת השמש אינו אלא גילוי הארה בעלמא ע"כ ממילא כשעצם השמש נסתלק מעל הארץ [מ]מילא גם הזיו נסתלק וכו' וד"ל. הנמשל מזה יובן למשכיל למעלה שלכך כינו בשם אא"ס דוקא לפי שזהו רק גילוי הארה בעלמא כו' ולכך צריך לחדש בכל יום ובכל שעה ורגע מע"ב ולא די במה שחידש הא"ל בשעת מע"ב שאם היה ח"ו הסתלקות גילוי (האורות) [הארת] אור א"ס ב"ה אפילו רגע אחת ממש (ו) לא יהיה העולמות חיים וקיימים כלל וכלל וכמאמר אליהו וכד אנת תסתלק מינינו אשתארו כולהו שמהן כגופא בלא נשמתא וכמ"ש במ"א אלא שצריך להיות המשכות גילוי הארות אור אין סוף ב"ה בכל יום ושעה ורגע כי זה גילוי אינו מדות בפ"ע ח"ו אלא הארה בעלמא כו' כמובן ממשל אור השמש וד"ל. וזהו שכתב והחיות רצוא ושוב וקאי על בחינת אור אין סוף שמחיה כל נבראים הוא בבחי' רו"ש והטעם לזה לפי שבאמת הגם שנקרא בשם אור א"ס שהוא גילוי הארה בעלמא כו' כנ"ל הרי עכ"פ בשם אא"ס נק' וכשם שהוא ית' בחינת א"ס להתפשטות כו' ואם היה תמיד רק המשכות גילוי הארת אא"ס היה כל העולמות והנבראים בטלים ממציאיותם לגמרי לפי שהן בע"ג ותכלית כו' ולא יכלו העולמות והנבראים לסבול את האור כי טוב ובאמת נתאוה הקב"ה להיות לו דירה בתחתונים ואם ח"ו יהיה הסתלקות הארת אור א"ס לבד לא יהיה העול[מות] (ם) חיים וקיימים כלל וכלל כו' ע"כ צריך להיות תמיד בבחי' רצוא ושוב דהיינו המשכה והסתלקות כו' וזהו דוקא עיקר ומציאות כל העולמות והנבראים וד"ל. ומאחר שנתבאר שהחיות האלקי(ם) שמחיה כל הנבראים הוא בבחי' רו"ש ממילא גם הנבראים היה בבחינת רו"ש וזהו הפי' הב' והחיות רו"ש דקאי על חיות שמרכבה עילאה שהן פני ארי' פני שור כו' ונק' בחינת שרפים דבריאה שאומרים קדוש כו' ה' צבאות כו' וקדוש הוא לשון מובדל וכשמשיגים שאור וחיות אלקות המהוה ומחיה אותם מאין ליש הוא קדוש ומובדל מהן הן מתבטלים ממציאיותם לגמרי ונכללים באור וחיות אלקי(ם) כו' והוא הרץ שבהם ומיד הן אומרים ברוך כבוד הוי' כו' וברוך הוא לשון המשכה כידוע והוא בחי' השוב שלהם עד שגם באופנים שהן בעשי' יש בחי' רו"ש והיינו כש[ש]ומעין שהשרפים אומרים קדוש הוי' כו' הן מתבטלות ג"כ ומתנשאים ברעש גדול כו' ואומר[ים] ברוך כבוד הוי' כו' וד"ל. אך עדיין צ"ל למה באופנים נאמר ומתנשאים ברעש גדול כו' ובשרפים לא נאמר כן ולכאורה הי' צריך להיות בהיפוך שהשרפים שהן בבריאה ושם גילוי אלקי' ית' יותר הרבה מבעשי' צריך להיות בחי' הרץ שלהם ברעש גדול כו' והאופנים שהם בעשי' ושם האור האלקי(ם) בבחי' צמצום והסתר מאד כידוע צריך להיות הרץ שלהם ברעש כו' ולמה נאמר והאופנים ברעש גדול ולא

השרפים אך באמת היא הנותנת משום שהשרפים הם בבריאה ושם גילוי אלקות יותר ע"כ הם אינם ברעש ויובן זה עפ"י האריז"ל בישעי' ויחזקאל שישעי' דומה לבן כרך שראה את המלך ויחזקאל דומה לבן כפר שראה את המלך והנה עד"מ בן כרך שרואה את המלך אינו נגלה ונראה שמתבטל כ"כ כמו בן כפר שרואה והגם שבאמת יש לו השגה וידיעה יותר בגדלות ורוממות המלך מבן כפר לפי שהוא רואה את המלך יותר מבן כפר וא"כ אינו מובן למה אינו מתבטל כמו בן כפר אלא מוכרח לומר דאדרבה היא הנותנת שמשום שהוא רואה את המלך תמיד ואינו חדש אצלו כלל ע"כ אינו נראה ונגלה ביטולו בחיצוניות אבל בפנימיות שלו בוודאי יש לו ביטול ויותר מבן כפר לפי שהוא יודע יותר איך שהוא באין ואפס לגבי גדלות ורוממות המלך כו' אבל בן כפר הוא להיפוך שבפנימיות שלו אינו בטל כלל לפי שאינו יודע כלל גדלות המשך מחמת שהוא אינו רואה אותו תמיד וע"כ כשרואה אותו מתוך שהוא דבר חדש הוא נתבטל בחיצוניות יותר מבן כרך כו'. והנה נמשל מזה הוא שישעי' ראה שרפי' דבריאה ושם גילוי אלקות יותר כו' וממילא גם החומר שלהם הוא בדקות הרוחניות כי גם במלאכים יש חומר וצורה כמ"ש עושה מלאכיו רוחות משרתיו אש כו' הרי החומר שלהם מורכב מאש ורוח היסודי' וידוע [ש]מסתיר על הצורה כמו באדם למטה שמצד הנשמה האלקי[ת] (ם) כמו שהיא צרורה בצרור החיים הוא תמיד בבחינת ביטול והתכללות כו' כידוע רק מצד שנתלבשה בגוף חומר וגשמי' הוא מסתיר כו' וכמו"כ גם במלאכים החומר שלהם מסתיר מעל הצורה כו' אך בשרפים מחמת שהן בבריאה ושם יש גילוי אלקות מאוד ע"כ ממילא נזדכך גם החומר שלהם ואינו מסתיר כ"כ על הצורה וע"כ נק' שרפים מחמת שנשרף ונכלה הכלי חומר שלהם והיינו כשמשיגים ואומרים קדוש הוי' כו' והן מתבטלין כו' כנ"ל גם הכלי חומר שלהם נכלל ובטל וע"כ אין הביטול שלהם ברעש בחיצוניות מחמת שאין הכלי מנגד על הצורה ואין הצורה צריך להתגבר בתגבורות ורעש על החומר וגם מצד ההרגש שרואין שם תמיד גילוי אלקות כו' אבל בפנימיות ודאי הן מתבטלין יותר מחמת שהן משיגים יותר כו' כנ"ל וד"ל. אבל האופנים הן בעשי' והאור האלקי (ם) שיורד ומתלבש בעשי' הוא בריבוי צמצום והעלמות כידוע ע"כ ממילא הכלי חומר שלהם אינו בדקות הרוחניות והוא מסתיר על הצורה מאוד ע"כ ממילא כששומע שהשרפים אומרים קדוש הוי' והן מתבטלין כו' הן ברעש גדול מתנשאים לעומת השרפים מחמת שיש מנגד לזה והוא החומר שלהם וכל שיש מנגד צריך להתגבר בתגבורות ורעש גדול כו' לאכפיא ולהפכ[א] (ה) כו' וד"ל.

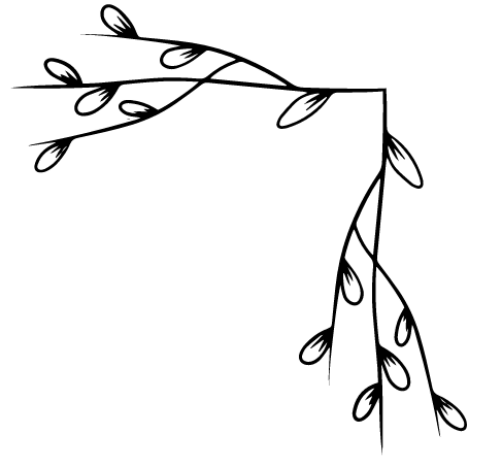
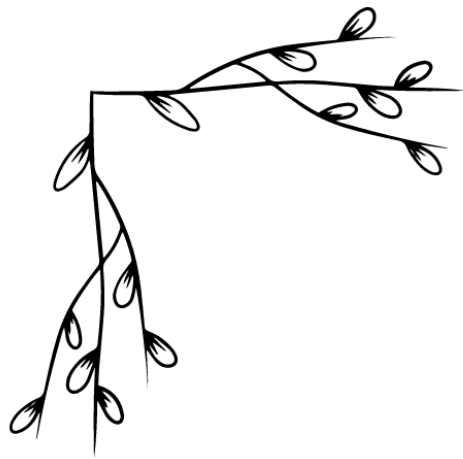
וזהו שתקנו אנכה"ג לומר בכל יום קודם ק"ש דוקא והאופנים כו' ברעש גדול מתנשאים כו' הנה מבואר לעיל שבק"ש יש ב' מס"נ האחד ביטל ומס"נ שבאחד והב' ביטול ומס"נ שבכל נפשיך אפי' נוטל את נפשך כו' והנה המס"נ שבאחד נקרא מס"נ שמצד הנשמה והיינו כמבואר לעיל שהנשמה מרגיש בזה היטיב איך שהוא ית' אחדות פשוטה בתכלית ולית אתר פנוי כו' כנ"ל וע"י התבוננות הזאת נעשה אצלה ממילא מס"נ שהוא מסה"ר לה' לבדו כי למי יחפוץ עוד [מ]אחר שאין עוד מלבדו כו' כנ"ל ואז אין חומריות הגוף מסתיר כלל על הנשמה כי ע"י הכוונה באחד שהוא למס"נ באחד ממש רוח אייתי רוח ואמשיך רוח מאחדות פשוט ונזדכך גם הכלי חומר שלהם ואינו מסתיר על הצורה כלל כנ"ל כך גם אין חומריות הגוף מסתיר על הצורה במס"נ שבאחד כנ"ל והביטול ומס"נ שבכל נפשיך אפילו נוטל את נפשיך כו' הוא הנקרא מס"נ שמצד נה"ב והיינו מפני שזה לאחר בשכ[מ]ל"ו שהוא בבחי' המשכות (איך)

[אור] וחיות אלקי(ם) לכל העולמות והנבראים ואז נראה העולם למציאות ודבר בפ"ע כו' מחמת ששם אלוקי' מסתיר על שם הוי' כו' כנ"ל ויכול להיות שיהי' לו רצון שיהי' אחר בלתי לה' כי ע"ז בא הציוי ואהבת בכל נפשיך כו'. ואהבת הוא לשון ציוי פי' הגם שמצד עצמו אינו רוצה בזה אעפ"כ ואהבת בכל נפשיך שהוא לעשות אצלו הסכם חזק שאם יבא לידי נסיון ממש עקד"ה יהיה מוסר נפשו כו' והגם שבפנימיות שלו אינו רוצה בזה כלל אעפ"כ מוכרח לקיים הציוי אפילו נוטל את נפשיך בחיצוניותו עכ"פ דהיינו במס"נ הגשמיית ממש עקה"ש וזה כמו האופנים שהביטול שלהם היא בחיצוניות דוקא אבל לא בפנימיות כו' כנ"ל אך מאין יהיה בנה"ב גם ביטול בחיצוניות עכ"פ ע"ז תקנו אנשי כנה"ג לומר קודם ק"ש והאופנים ברעש גדול מתנשאים כו' (ויודע) [ויודע] מ"ש בע"ח ששרש נה"ב הוא משמרי האופנים כו' וא"כ אחר שמתבונן שגם האופנים שבעשי' שהחומר שלהם מסתיר על הצורה שלהם כנ"ל אעפ"כ אחר ששומעים שהשרפים דבריאה אומרים קדוש הוי' כו' הן מתבטלים ג"כ ואז אין החומר מסתיר כלל וכלל כנ"ל ע"כ גם הנה"ב שהוא ענף מהאופנים הגם שהוא חומריות וגסות מאוד אעפ"כ [מ]אחר שהיה מקודם מס"נ שבאחד מצד הנשמה ואז לא היה חומר הגוף מסתיר כלל וכלל כנ"ל א"כ גם לאחר בשכ[מ]ל"ו שהוא המשכות (אלקים) [אלקות] למטה ונראה העולם ליש ומציאות דבר בפ"ע כו' יוכל להיות ביטול היש לאין והתהפכות חשיכא לנהורא ומרירא כו' כנ"ל וד"ל. וזהו שורש ענין תרומה תרי ממאה שכל העלאות תרי שכינתא שכינתא עילאה ושכינתא תתאה י"ב פעמים י"ט תיבות שיש בפרשה ראשונה דהיינו של שמע ושל בש[כ]מל"ו ע"י ב' מס"נ הללו דהיינו שבאחד [ו]שבכל נפשיך כו' כנ"ל. וזהו ויקחו לי תרומה סתם מאת כל איש אשר ידבנו לבו דהיינו ב' מס"נ הנ"ל שבנדבות לכללות נש"י וד"ל.

ומעתה י"ל פי' הב' של תרומה שהוא כתב דוגמא אפרשותא כו' מלמעלה למטה ותחילה יש להבין מה[ו] [תרומה תורה מ'(ה) הנז' בר"מ כנ"ל ואח"כ יובן מהו תרומה ת' אפרשותא שהוא ענין א' כנ"ל דהנה כתיב קול דודי מדלג על ההרים וכו' וקאי קול זה על קול דתורה שקול מדלג ויובן זה עד"מ שאנו רואים שיש ב' מדריגות הולך ודילוג ההולך הוא שמגביה הרגל אחת (אחת) ומניחה וחוזר ומגביה וחוזר ומניחה ולא נעשה הספיק בינו לבין הארץ רק הולך בהדרגה אבל הדילוג הוא שמדלג כמה פסיעות בבת אחת כו' והנמשל מזה יובן למעלה שגם למעלה יש ב' מדריגות הילך ודילוג והנה ענין ההילוך למעלה הוא ענין סדר ההשתלשלות וענין ההשתלשלות הוא כמ[ו] [שלשלת שאוחז בטבעת בטבעת עד שלשלת ארוכה ויש שייכות וקשר להתחתון עם העליון וכל אחת אחוז בחברתה כן הוא סדר ההשתלשלות ב' עולמות למעלה דהיינו מחכ' ולמטה שיש ערך ויחוס לחכ' עם המדות והוא שהמדות נסתעפו מהחכ' והחכ' נקרא עילה והמדות נק' עלול כידוע שהחכמה משפיע למדות אעפ"כ יש שייכות וערך לחכ' עם המדות וכן ממדות למחשבה דו"מ יש ערך ושייכות זע"ז והגם שמפני רוב ההשתלשלות מעילה לעלול נסתעף עד שיוכל להיות מציאות עוה"ז הגשמיות עכ"ז יש לזה העולם ערך ושייכות גם עם עולם היותר עליון וכו' והוא מאחר שיש ערך בכל ההשתלשלות בפרט כנ"ל א"כ יש ערך ושייכות גם לחכמה דאצילות ולמטה שהוא בדרך עילה ועלול כנ"ל וענין הדילוג למעלה הוא מלמעלה מבחינות החכמה לבחינת החכ'. ויובן זה ע"פ המבואר במ"א בענין האצילות שהוא מלשון ויאצל דגבי משה והיינו לפי שהייתה מדריגת משה מאוד נעלה הרבה מאד ממדריגות בני"י עד שלא יכולים לקבל שפעם ממנו בעצמו(ת) עד שנפרד

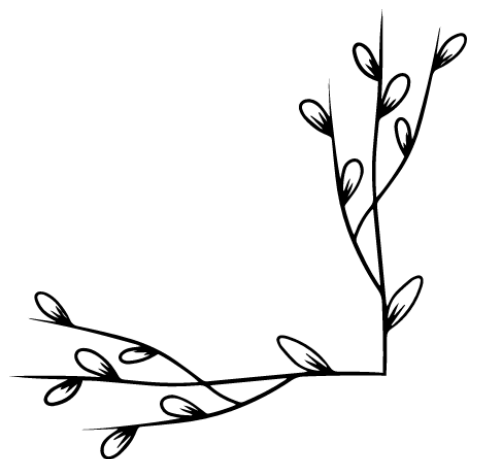
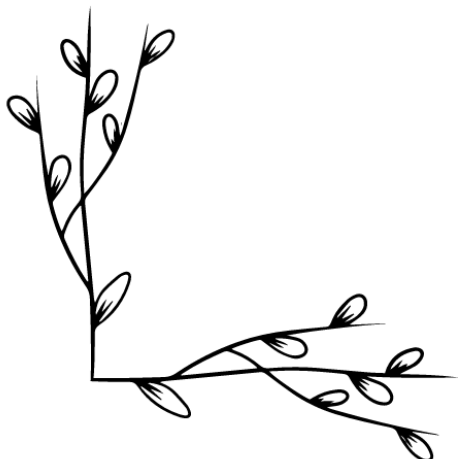
ונבדל מרוחו של משה על ע' הזקנים שהיה מנהיג[ים] את העם ולא היה עליהם רק הארה בעלמא מפורשת ומובדלת ממנו וזהו פי' ויאצל מן הרוח כו' ומזה יובן ג"כ למשכיל למעלה בהיות כי עצמיות אור הא"ס הנה הוא למעלה הרבה מערך י"ס הנאצלים אך מה שיורד האור בבחי' השפעה והוא שיהיה מציאות אור החכ' וכה"ג זהו רק מבחי' הירידה שיורד האור מן העצמיות בבחינת הפרשה והבדלה כו' ולא נרמ' (?) שכמו שיש הפרש בין הרוחניות עם הגשמיות כך ענין ההפרש בין הרוחניות עם אור(ה) המאציל אפי' לא כמו שאין ערך ושייכות לחכ' דאצילות עם הדומם הגשמי כו' וזהו תכלית (העולה) [העליה] וזהו תכלית הירידה כו' עכ"ז יש להן ערך כמו שיש ערך לא' עם החצי ריבוי הגם שזה גדול מאוד וזה קטון מאוד עכ"ז יש להן ערך כי זה חצי ממספר הריבוי וזה חצי ממספר הב' וכו' אלא אין ערך לו ית' כלל עם כלליות ההשתלשלות דאבי"ע כו' וא"כ כשהמאציל אור החכ' למעלה מבחינת החכ' היה בדרך הפרשה והבדלה ודילוג גדול כו' וגם זה בבחינת הארה בעלמא ממנו ית' וא"כ כדי שיהיה נמשך בבחי' תוספת וריבוי אור מן המאציל אל אור החכ' הוא ע"י קול דתורה דוקא דהנה אמרו בזוהר בכמה דוכתן דאורייתא מחכ' עילאה דהיינו מבחי' ח"ס דא"א מקור ל"ב נתיבות החכ' דאצילות שנק' כבוד נאצל כו' כידוע וזה האור דתורה נמשך מכל העולם לפי ע"ס כו' באצילות נקרא תורה דבריאה עד שנמשך למטה ג"כ בתורה הנגלית לנו כו' וזהו דרך פרט ובדרך כלל יש רק ב' מיני המשכות והיינו הא' מבחי' א"ס דתורה הקדום כו' לבחינת חכמה דתורה דאצילות ופי' הוא מבחי' חכמה דתורה דאצילות לבחינת חכמה תתאה דתורה הנגלית לנו בחיצוניות כו' וזהו מ"ש חכמות בחוץ תרונה כו' ואמ' בזוהר חכמה עילאה דאתמשך בחכ' תתאה כו' וד"ל. ומ"ש בחוץ תרונה דוקא שהוא לשון שיר ותענוג כידוע הוא לפי שזה ידוע בכ"מ דסוף מעשה במ"ת ונעוץ תחילתן בסופן כו' ע"כ בעסק התורה הנגלית לנו בחיצוניות[ות] (ם) כו' שזהו פי' בחוץ דוקא תרונה פי' מעורר מבחינת רינה ותענוג העליון שהוא בחינת חסד דא"א שנקרא רצון ותענוג כו' כידוע להיות נמשך בחכ' בתורה שנק' בזוהר חכמה עילאה ומחכמה עילאה זאת נמשך בחכמה תתאה דתורה הנגלית לנו כו' וד"ל. והנה בחינת המשכות ההלו הן לאחר ב' העלאות שבק"ש הנ"ל כי הנה ע"י העלאות ומס"נ שבאחד שהוא למהו"ע ית' שע"כ הוא נעלה ממילא כו' כנ"ל דהיינו שמבטל כל הרצונות שלו ואין לו אלא רצון א' לה' לבדו כו' עי"ז רוח אייתי רוח ואמשיך רוח ומעורר ג"כ מבחינת רצון העליון שהוא בחי' ח"ס דא"א שנק' רצון כנ"ל להיות נמשך בבחינת תוספת וריבוי אור בחכ' עילאה דאצילות לא בבחינת הארה בעלמא שהוא לפי סדר ההשתל' כו' כנ"ל. וזהו קול דודי שהוא קול דתורה מדלג פי' ע"י קול דתורה הנגלית לנו בחיצוניות[ות] (ם) דוקא שזהו ממש בחוץ כו' כנ"ל עי"ז נעשה הדילוג בחכ' חסד דא"א בחכמה עילאה דתורה מאציל' כנ"ל וזהו פי' עוסק בתורה לשמה לשם התורה כו' כידוע וד"ל וע"י העלאות ומס"נ שבכל נפשך כו' שהוא בשכלו שהוא בחינת המשכות סדר ההשתלשלות למטה רוח אייתי רוח כו' ומעורר ג"כ מבחי' סדר ההשתלשלות והיינו מבחינת חכמה עילאה דאצילות שנקרא ראשית בגילוי של סדר ההשתלשלות להיות נמשך בחכמה תתאה שבחינות התורה כו' ובכלל הוא בחינת רו"ש שהב' מס"נ שבק"ש הנ"ל הוא בחי' העלאות כללות נש"י. ומיד אחד התפילה צריך לעסוק בתורה לשמה והוא בחינת השוב שהן ב' המשכות הנ"ל וזהו] שכתב ויקחו לי תרומה סתם שהוא בחי' העלאות תרי ממאה כו' ע"י ב' מס"נ שבכל איש אשר ידבנו לבו כנ"ל ואח"כ תקחו

את תרומתי דווקא שהוא אפרשותא מלמעלה ע"י עסק התורה שלמטה כנ"ל שזהו תרומה תורה מ' שהוא מ' יום שעמד משה בהר לצורך קבלת התורה למטה דווקא ואח"כ אמר וזאת התרומה כו' זהב וכסף ונחושת כו' על עסק מצות מעשיות בפ"מ כו' כי באמת מה שהיה תחילה המשכה מבחינת חסד דז"א כו' (ו) זהו רק בחינת פנימיות דמו"ח דא"א כו' ונתמלא ממנו כל הארץ בבחי' אור פנימיות ויכול להיות שיקבלו גם החיצוניות יניקה מזה כו' כמ"ש בע"ח דמעמד ומצב היכלות החיצוניות פניהם אל האור הפנימי' ואחורי[ה]ם אל אור מקיף כו' מפני שלא יוכלו להסתכל באור מקיף שמסמא את עיניהם כידוע ע"כ צריך להיות אחר עסק התורה לשמה עסק המצות ששרשם בבחינת מקיפים כו'. וע"כ צריך להתעטף בטלית ותפילין העליונים כידוע שהתורה נק' מזון לנשמה שהוא בבחינת פנימיות והמצות נק' לבושין לנשמה שהן בחינת מקיפים כו' וע"כ קודם התפילה לעורר מבחינת מקיפים עליונים כדי שעי"ז יהיה בתפילה העלאות גם נה"ב כו' וכמ"ש צדקה תרומם גוי כו' פי' צדקה קאי על כל המצות כי בירושלמי נקרא[ים] כל המצות בשם צדקה וע"י המצות נתעלה גם נה"ב שנק' גוי כידוע וזהו וזאת התרומה כו' זהב וכסף ונחושת כו' שהן מעשה הצדקה בפו"מ והוזכר כאן י"ג דברים מפני שעי"ז דוקא מעורר מבחינת י"ג מכילין דרחמים כו' לפי שסוף מעשה במחשבה תחילה ונעוץ תחילתן בסופן כידוע וד"ל.

שער

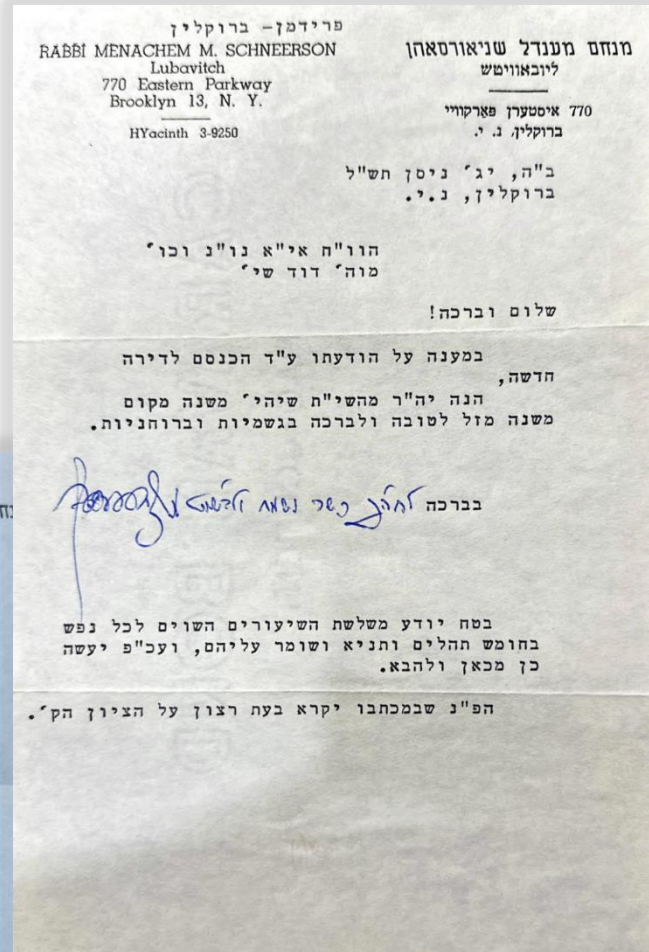
המשפחה

מכתבים מכ"ק אדמו"ר שליט"א למשפחת פרידמאן

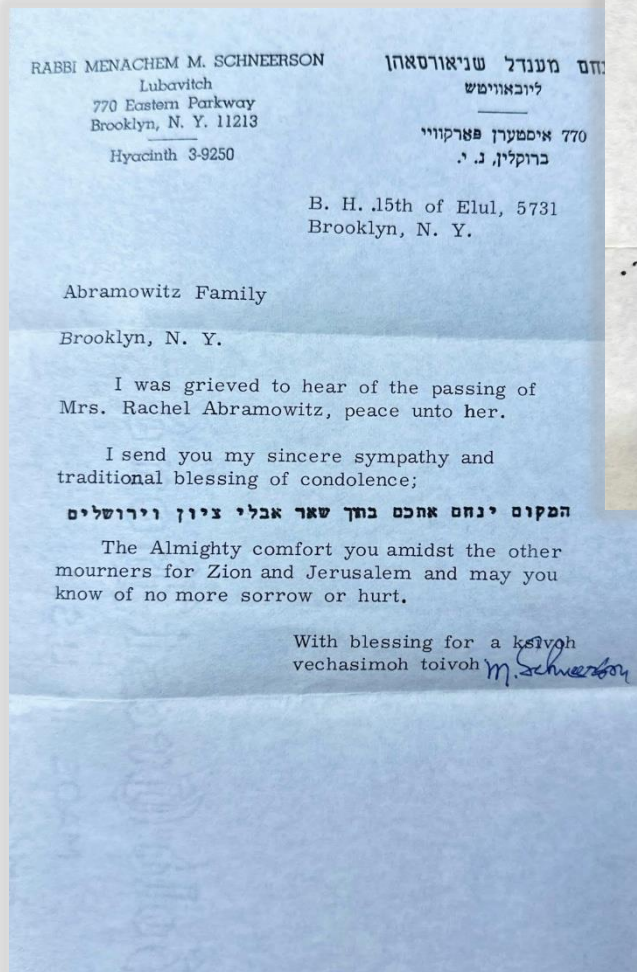
א.

מכתב לזקנו של החתן בקשר למעבר לקראון הייטס

ב.

מכתב למשפחת זקנתה של החתן בקשר לפטירת האם מרת רחל אבראמאוויטש

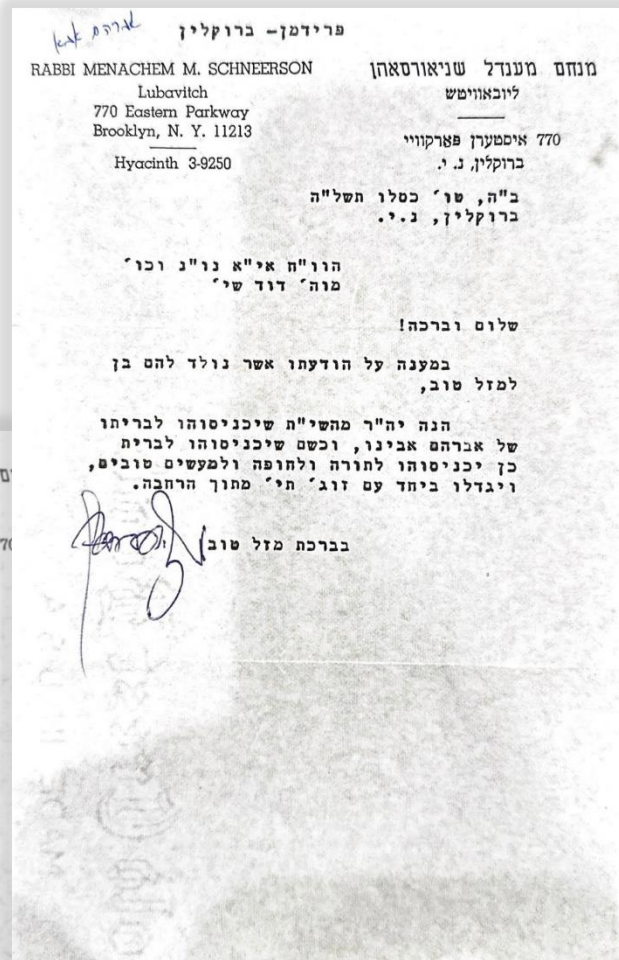

בכתי"ק:

ברכה לחה"פ כשר ושמח ולבשו"ט

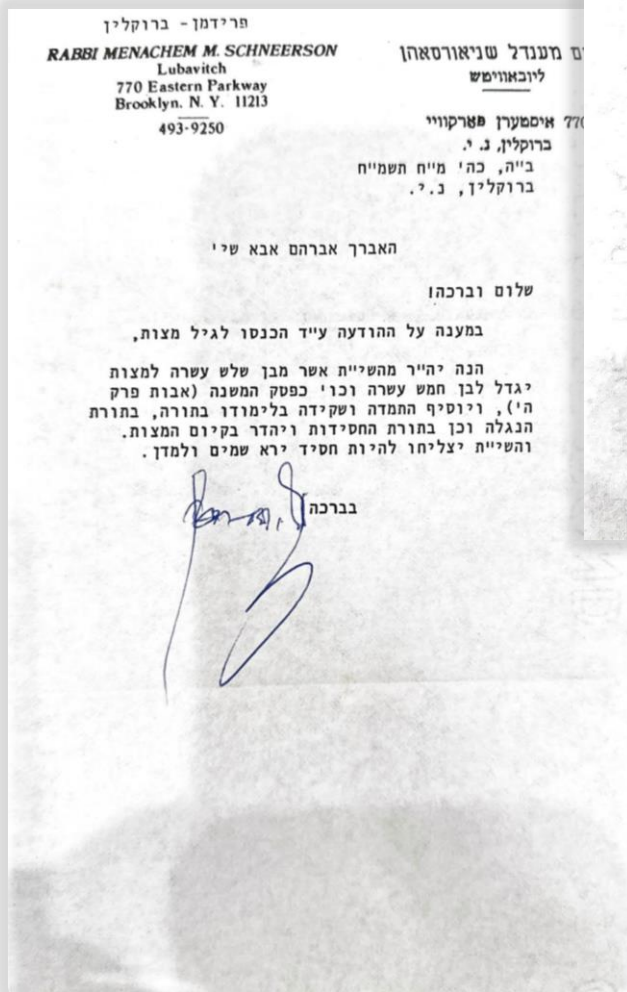
ג.

מכתב לזקנו של החתן בקשר ללידת בנו
אברהם אבא אביו של החתן

ד.

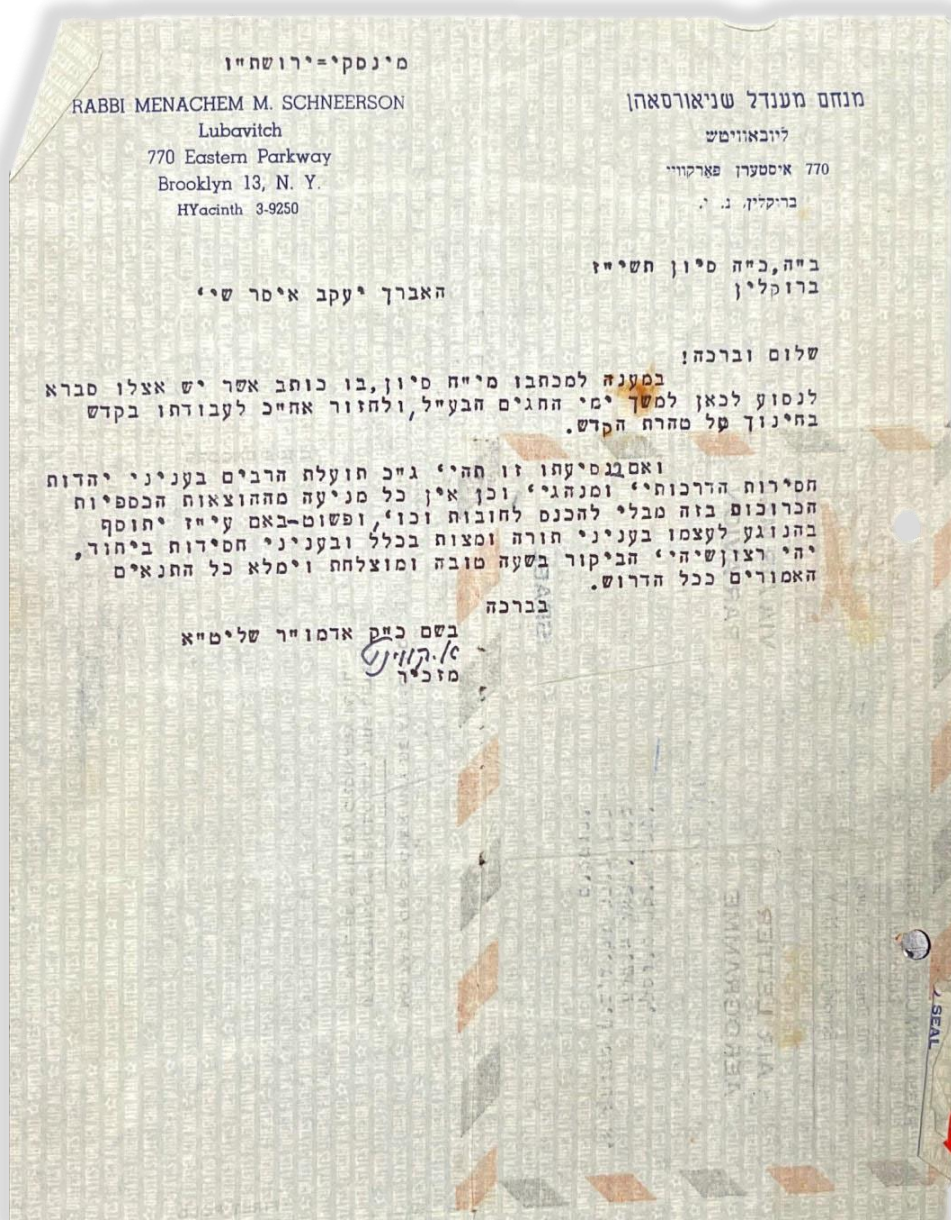
מכתב לאביו של החתן בקשר לבר מצוה
שלו

מכתבים מכ"ק אדמו"ר שליט"א למשפחת מינסקי

א.

מכתב בקשר לנסיעתו ללמוד ב770.

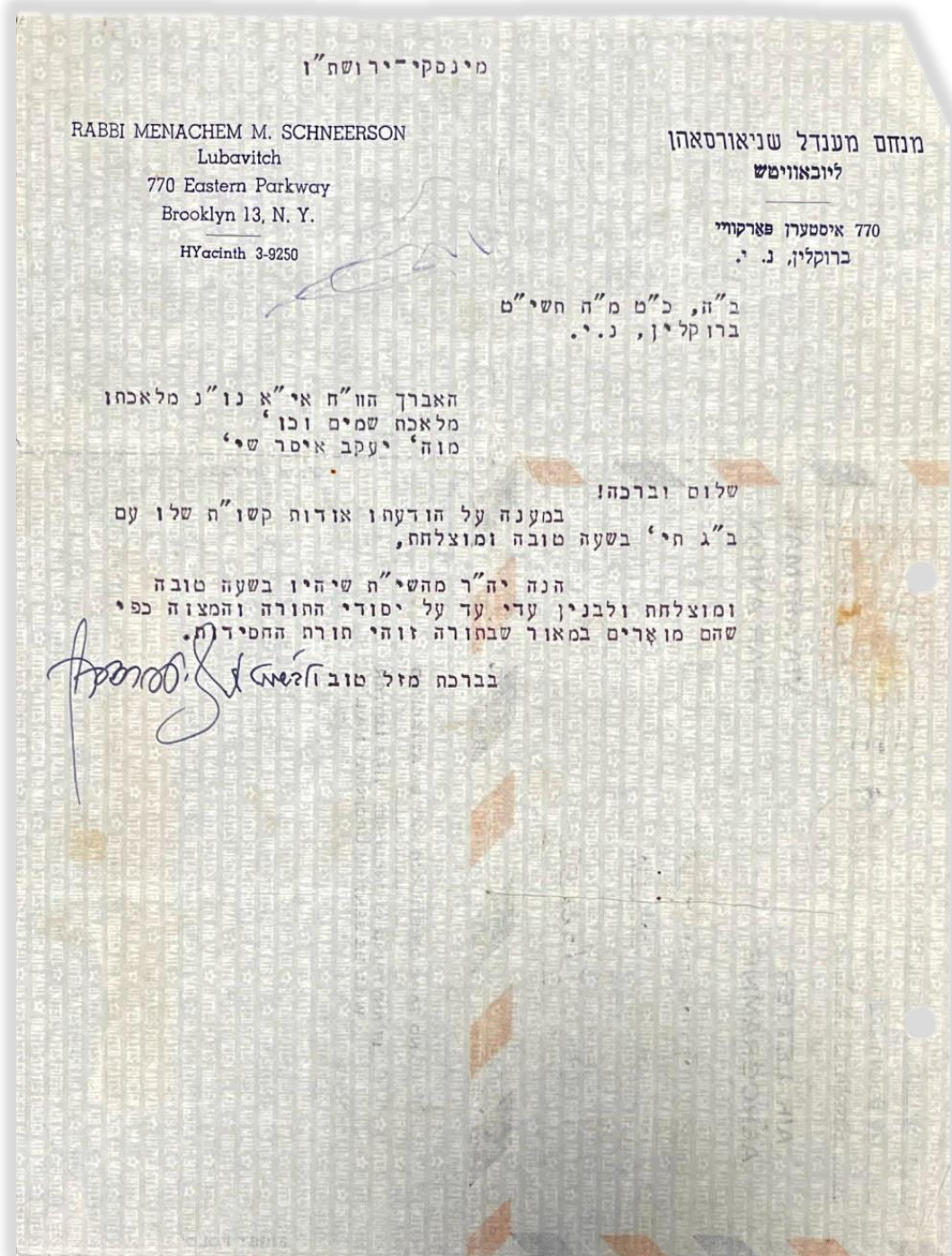

בכתי"ק:

ואם בנסיעתו

א. קווינט

ב.

בכתי"ק:

ולבשו"ט

ג.

בתקופה שבין השידוך לחתונה ר' יעקב הציע למשפיע הרה"ח ר' חיים שאול ברוק ע"ה, כי יכהן כמנהל גשמי של ישיבת אחי-תמימים בראשון-לציון תחת המנהל הקודם שפרש מתפקידו. ר' יעקב דיווח על כך לרבי.

מינסקי-ירושל"צ

RABBI MEMACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקווי
ברוקלין, נ. י.

בי"ה, כד' טבת תשי"ט
ברוקלין

האברך ווי"ח אי"א נוי"נ
יעקב איסר שי'

שלום וברכה!
לאחרי הפסק הכי ארוך נחקבל מכתבו מי"ה טבת,
בו שואל בהנוגע להחזרתו בעתיד,
ומובן שבכל אופן כראית כל השטרות וגם יגיעה
אשר ינצל כשרונותיו אשר תונן בהשגחה פרטית במסודות חב"ד,
ומכמה טעמים, וגם על זה נאמר יגיעה ומצאה, וכיון שהתחיל
בישיבת אחי תמימים אשר בראשון לציון, מובן שלזה דין קדימה.
ובטח במשך איזה שבועות לבחון התוצאות ובהתאם לזה יחליט.
ותקותי אשר בהשטרות הנה יצליח בהאמור, ויבשר טוב ומתאים
לתקותי-שהצליח.

בקשר להנ"ל נראית לי הסברא שיעתיקו דירתם
לראשון לציון.

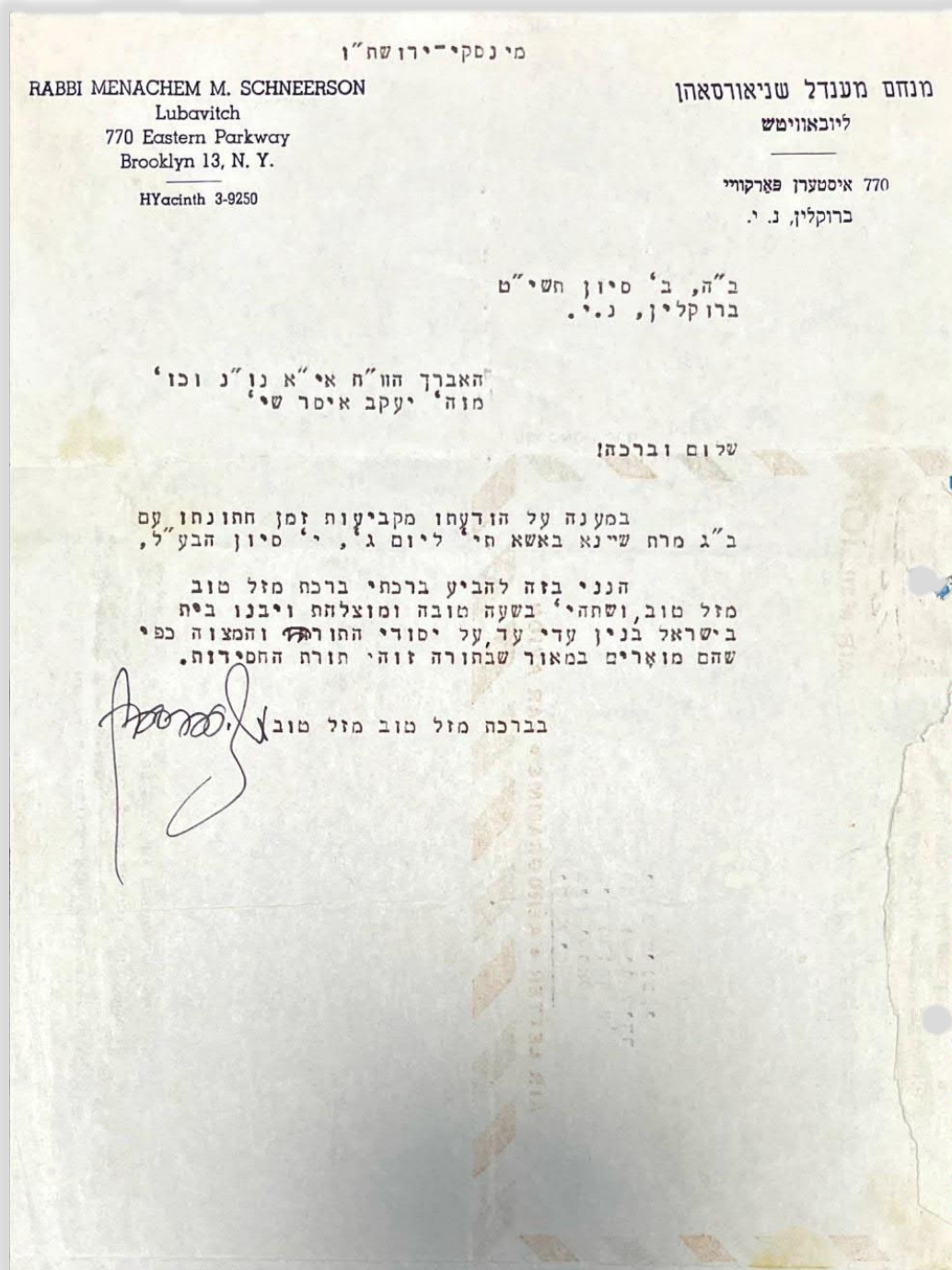
תקותי שלא רק מחזיק בהקביעות בנגלה וחסידות,
אלא גם מוסיף בזה. והרי צי"ח חזרתנו תורת חיים להעלות בקדש.
בברכה לבשו"ט

בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א
מזכ"ר

בכתי"ק:

במשך איזה שבועות יוכל לבחון התוצאות
שיעתיקו דירתם לראשון לציון
א. קווינט

ד.

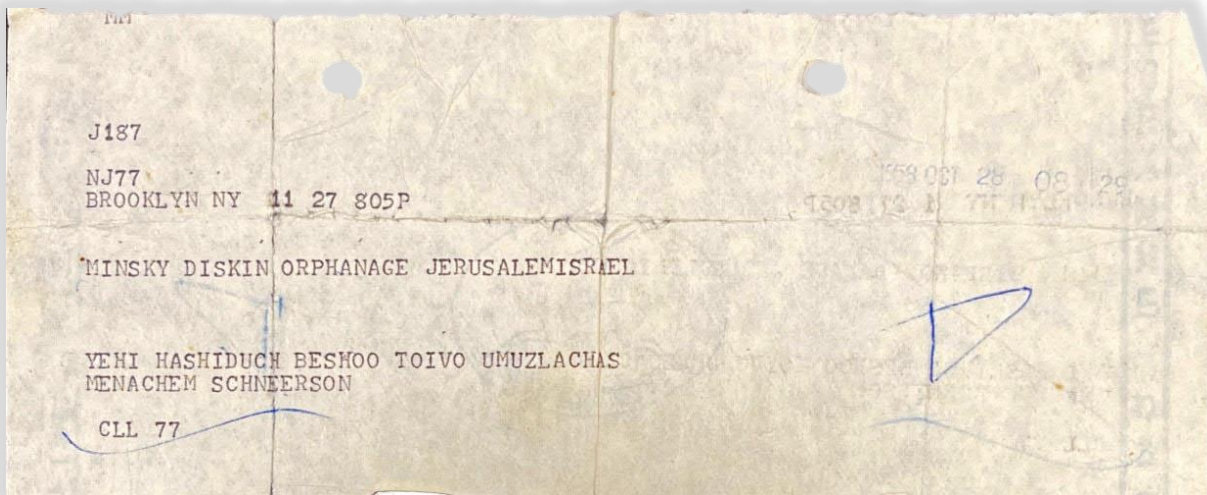

בכתי"ק:

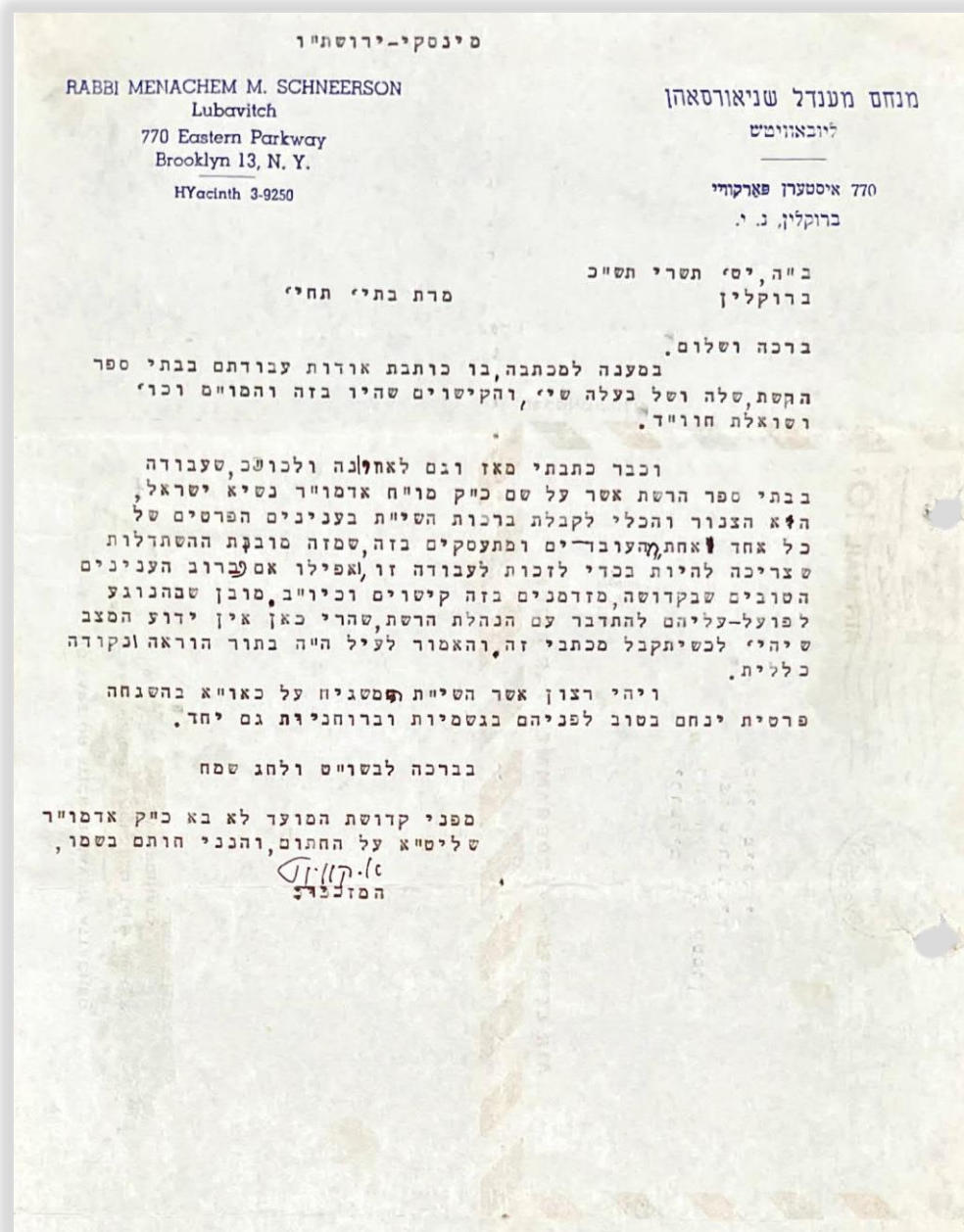
יסודי התורה

ה.

מברק ברכה ששיגר הרבי בקשר לשידוך של הרב מינסקי שי' עם בת גילו מרת שיינא ע"ה.
במברק מצויין מקום עבודתו החינוכית של הרב מינסקי באותם הימים - בית היתומים דיסקין
שבירושלים.

ו.

בכתי"ק:

וגם לאחרונה
כל אחד ואחת, מהעובדים
ואפילו אם ברוב הענינים
ונקודה כללית
אשר השי"ת המשגיח
א. קווינט

ז.

מינסקי-קריח גה

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

בי"ה, כ"ה טבת תשי"ב
ברוקלין

הו"ח אי"א נו"נ מלאכה מלאכה
שמים מוה' יעקב איסר שי'

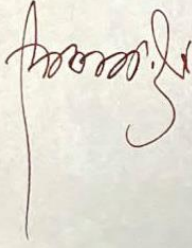
שלום וברכה!

לאחרי הפסק הכי ארוך נחבל מכתבו מכ"א טבת, אף שגם ממנו אין ניכרת סבת ההפסק, ובכ"א תקוה חזקה, אשר הוא זוגתו תהי' מוסיפים במלאכתם מלאכת הקדש מתאים לציווי תוה"ק להעלות בקדש, ובפרט בענין הכי נעלה וחיוני, כהינך ילדי בני ישראל, שכל אחד מהם בן או בת נקראים בני אברהם יצחק ויעקב ושרה רבקה רחל ולאה, ובפרט שזכו והשגחה עליונה העמידתם על חלק היפה בבתי ספר אשר על שם כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא ישראל נשיא דורנו, והרי יוסיף זה עוד בהתעוררות ר"ר על כאו"א בהמצטרך, וכל הוספה בעבודה האמורה והשפעה גם על שאר סגל הברים מורים-ות' ובמדה הכי גדולה, תוסיף בברכות השי"ת בהאמור,

ויהי רצון שיבשר טוב בכל האמור וכן מהצלחת התעמולה שלו בתוככי התושבים-ע"ד חינוך בניהם ובנותיהם בקדש, ואחכה לבשו"ט בכל האמור.

ולהודעתו ממצב זוגתו תהי',

השי"ת ימלא ימי הריונה כשורה ובנקל וחלד
זח"ק בעתה ובזמנה כשורה ובקל,
בבחה לבשו"ט

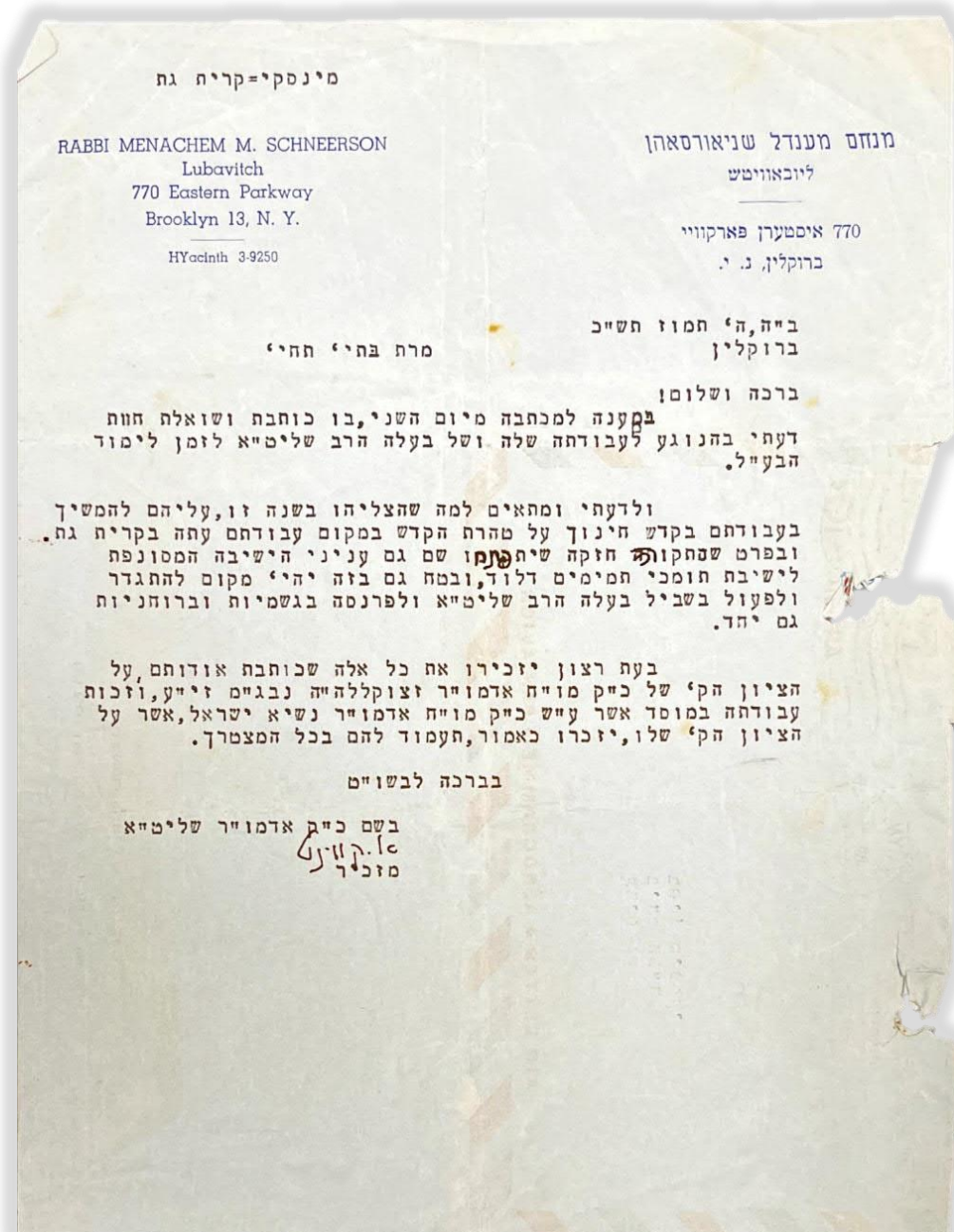

בכתי"ק:

ניכרת
העמידתם
מורים=ות שי'

ח.

משפחת מינסקי, שבינתיים נולדה להם בת ראשונה, חיו בעניות ותנאי מגורים נוראים, והנהלת ה'רשת' לא נאותו להעלות את המשכורת. בתום שנת הלימודים הראשונה כתבה מרת מינסקי לרבי אודות הקושי להמשיך לחיות באופן זה.

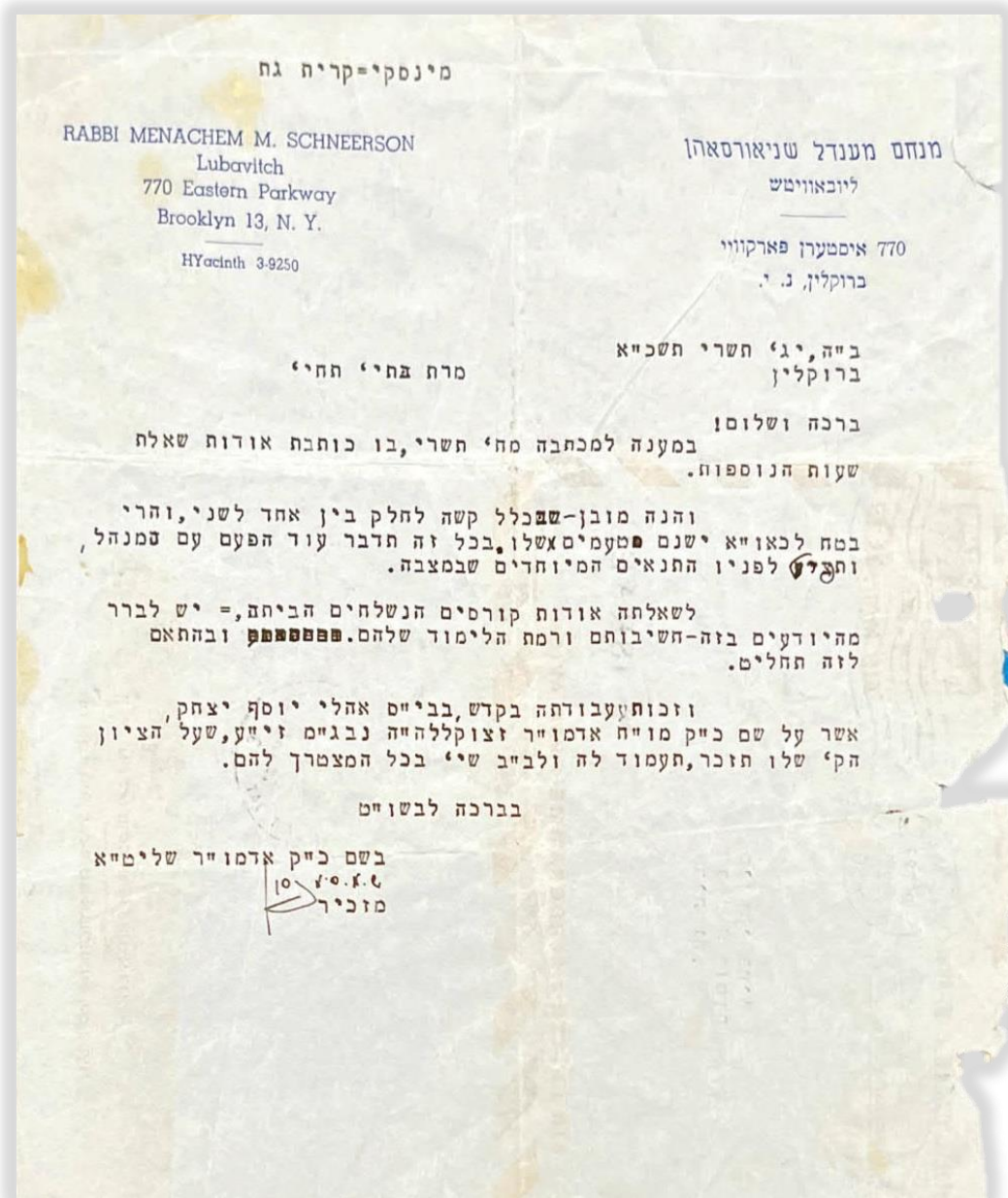

בכתי"ק:

ובפרט שהתקוה חזקה שיתפתחו
א. קווינט

ט.

באותם שנים, העובדים ברשת' השתכרו משכורות נמוכות, וכן הם נדרשו לעבוד בעשרים אחוז יותר משעות משכורתם. מרת מינסקי ביקשה מר' זלמן אבלסקי כי יפטור אותה משעת הלימודים האחרונה ביום – משום שעליה לצאת לביתה כדי להאכיל את התינוקת. ר' זלמן סירב, זאת, למרות שמשרד החינוך מחייב לאפשר זאת למורה, ובפרט שמדובר היה אודות שעת לימודים שמילאה בחינם. מרת מינסקי איפוא כתבה על כך לרבי.

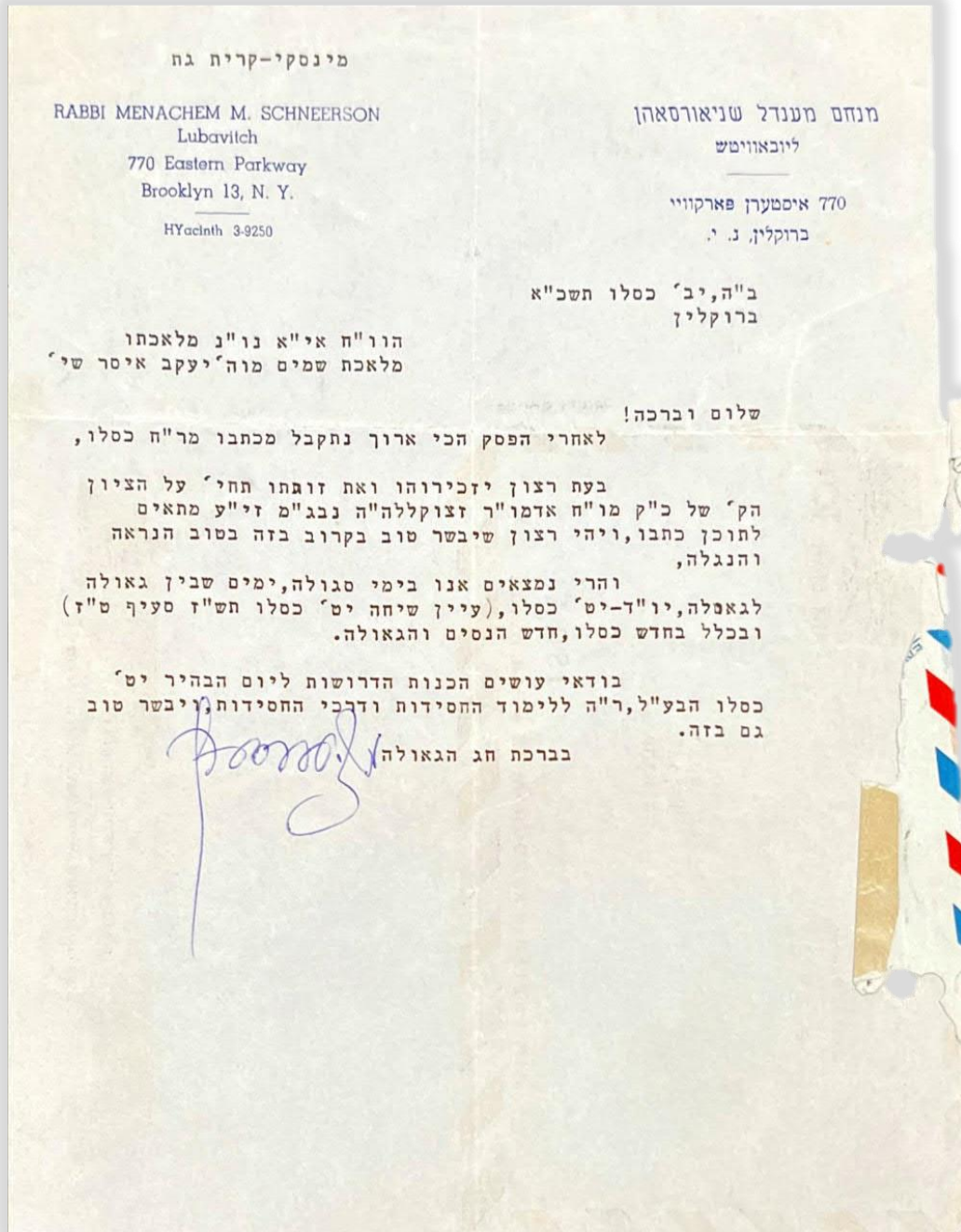

בכתי"ק:

ישנם טעמים משלו. בכל זה תדבר עוד הפעם עם המנהל, ותפרט לפניו
ש.מ. סימפסון

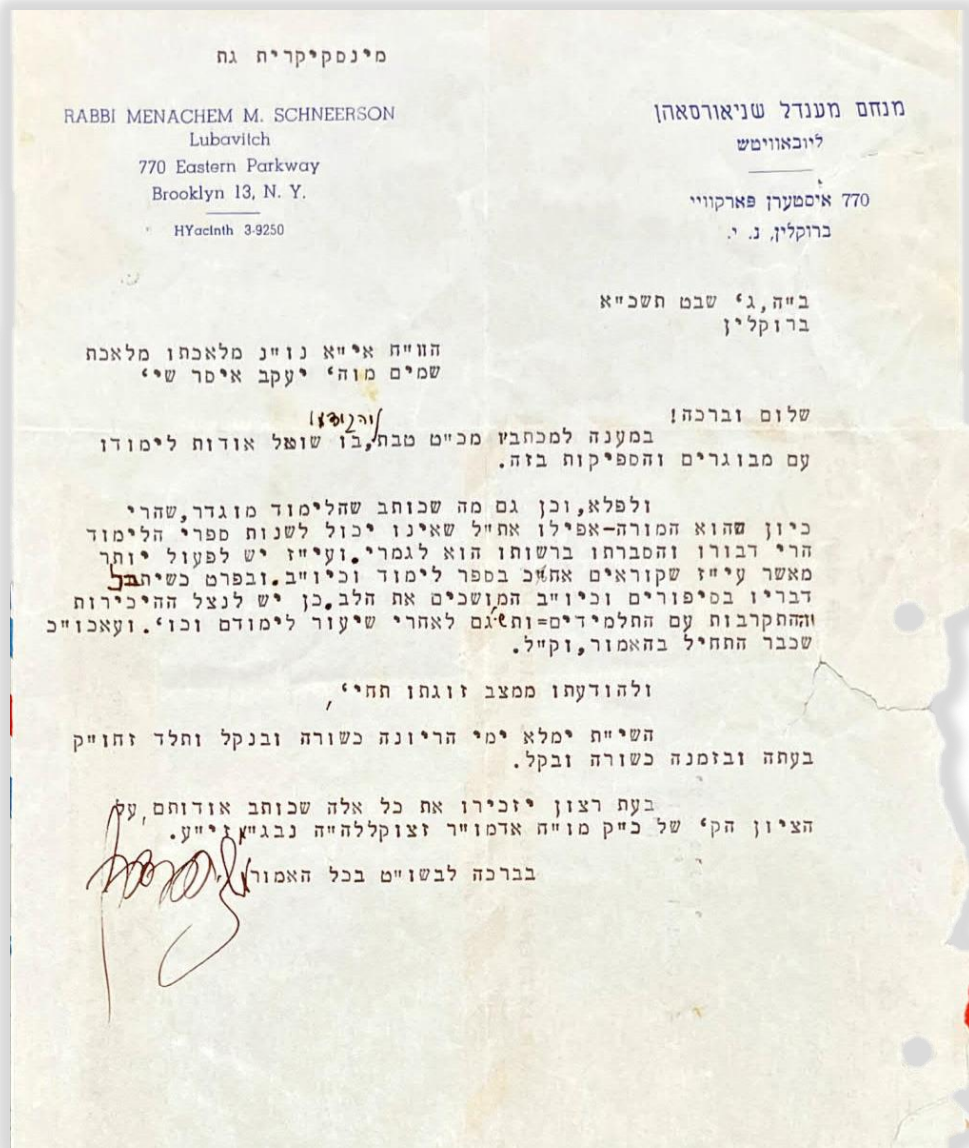
י"ד.

מכתב כללי-פרטי מימים אלו "ימים שבין גאולה לגאולה, יו"ד-י"ט כסלו"

יא.

בשנת תשכ"א יסד משרד החינוך פרויקט בשם "שיעורים לעולים", שנועד לסייע להורים שנמנו עם העולים החדשים, ללמוד את השפה העברית. ר' יעקב ומורה נוסף נטלו על עצמם ליישם תוכנית זו בבית הספר בקרית-גת כדי לקרב את ההורים לאידישקייט. אולם, לאחר שהתחילו בשיעורים, דיווחו לרבי כי הספרים בהם לומדים עם ההורים נושאים תכנים ותמונות שאינם מתאימים מבחינה רוחנית, ושאלו שמא עדיף לפרוש מהפרויקט.

בכתי"ק:

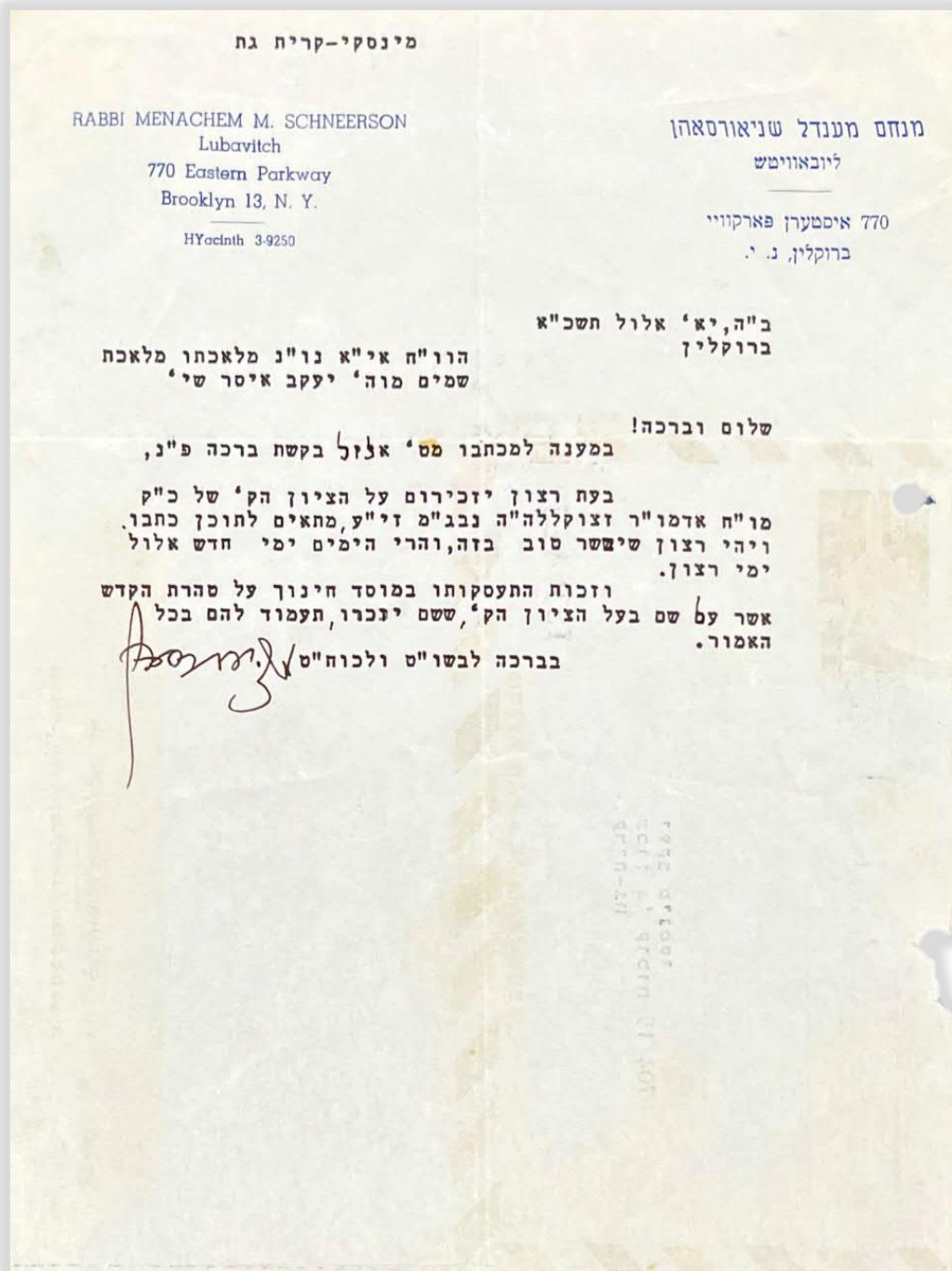
והקודמו

ובפרט כשיתבבל דבריו

ההיכירות וההתקרבות עם התלמידים=ות שי'

נבג"מ

י.נ.

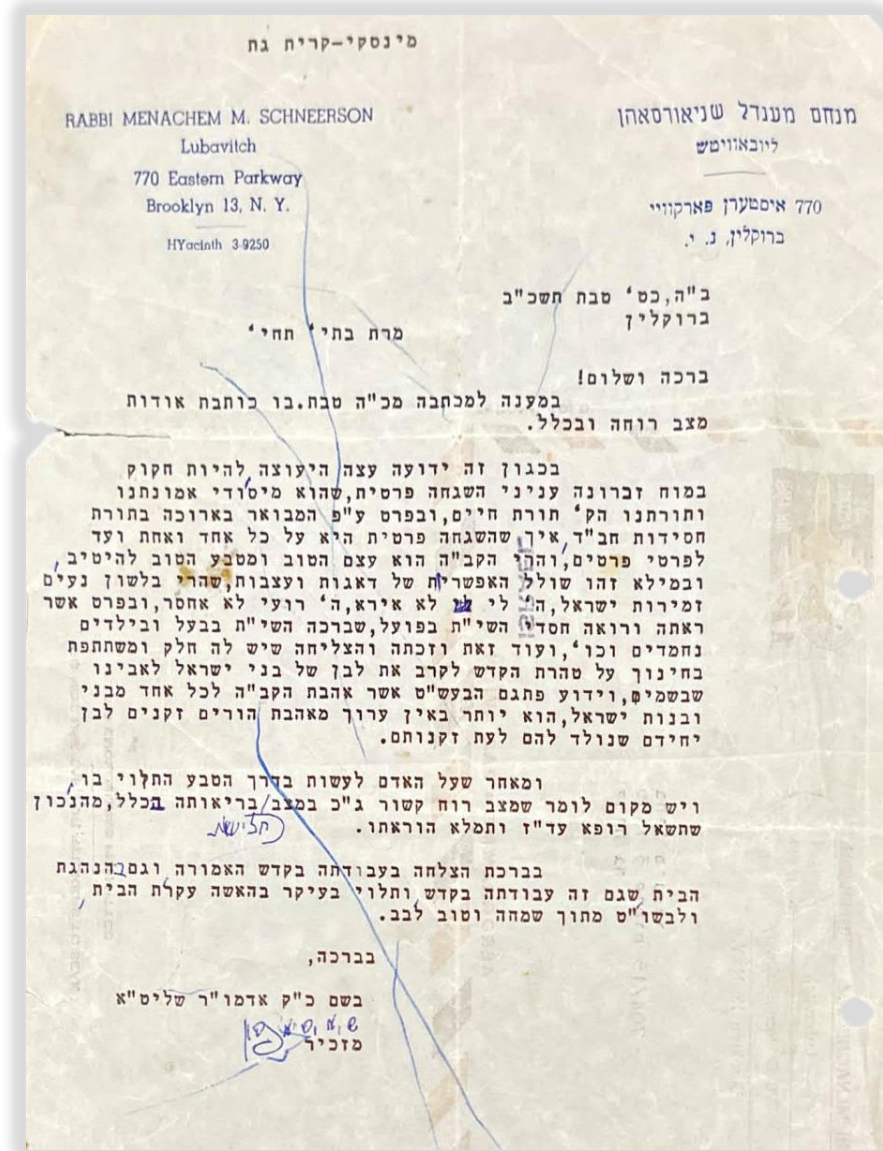

בכתי"ק:

אלול
על שם

יג.

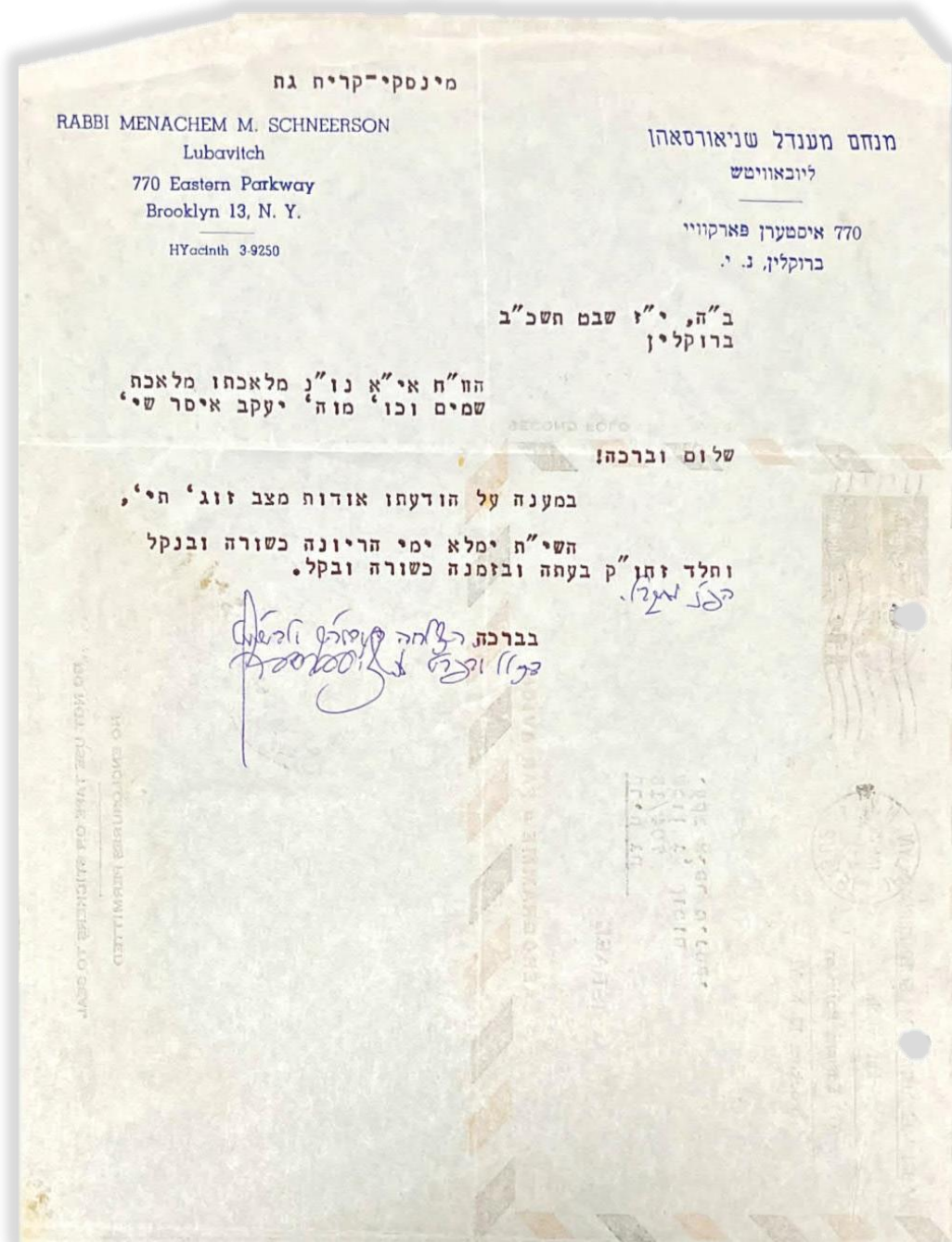
בשנת תשכ"ב מרת מינסקי חשה שלא בטוב, ואף רופא לא הצליח לסייעה. היא כתבה זאת אל הרב.
על השתלשלות הדברים בהמשך למכתב זה ראו להלן במדור הסיפורים.

בכתי"ק:

זהו שולל האפשריות
ה' לי לא אירא
במצב חלישות בריאותה בכלל
וגם בהנהגת הבית
ש.מ. סימפסון

י"ד.

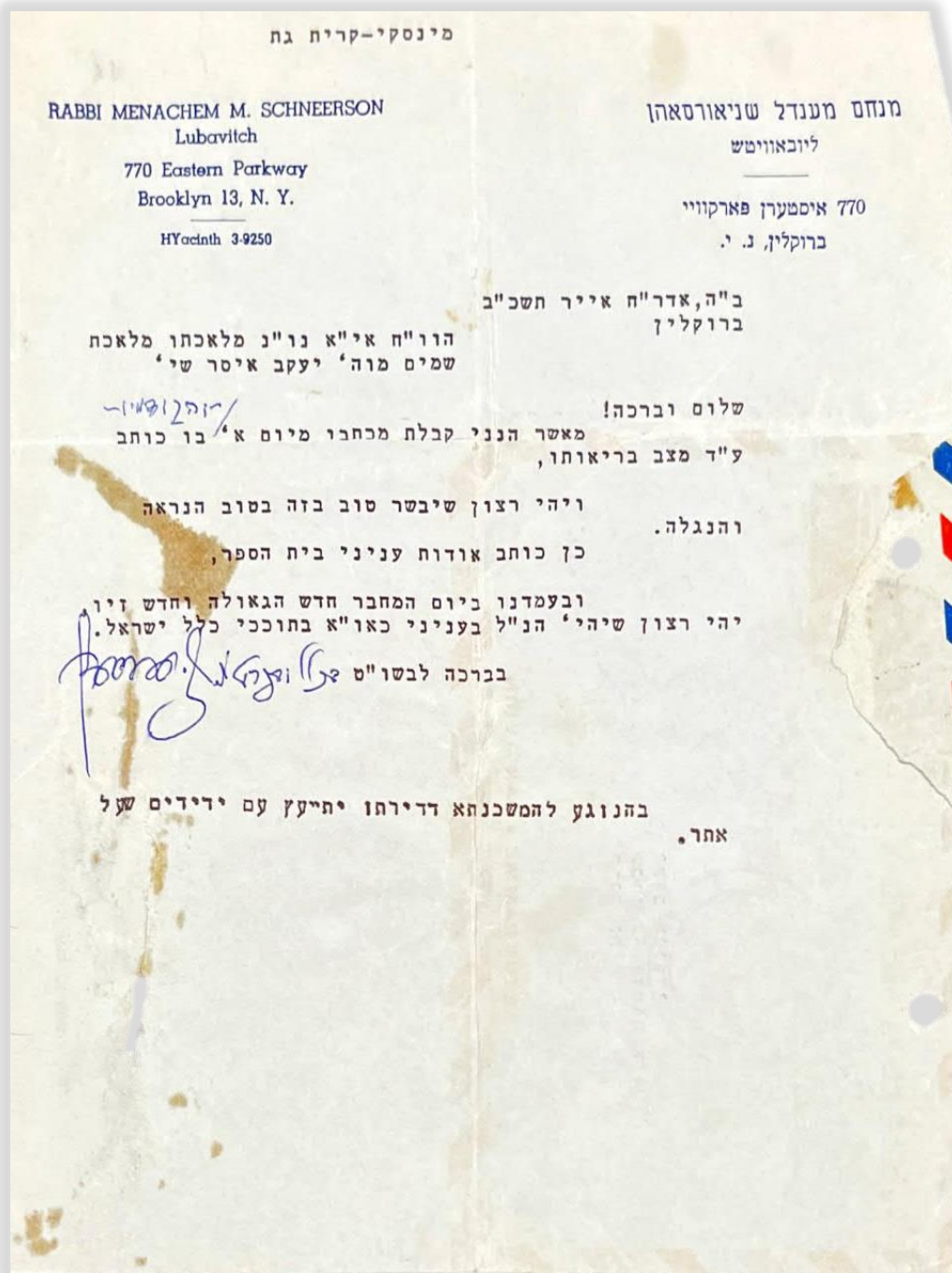
בכתי"ק:

הפ"נ נתקבל.

בברכת הצלחה בעבודה"ק ולבשו"ט בכלל ובפרט

טז.

מכתב כללי-פרטי עם הוספה

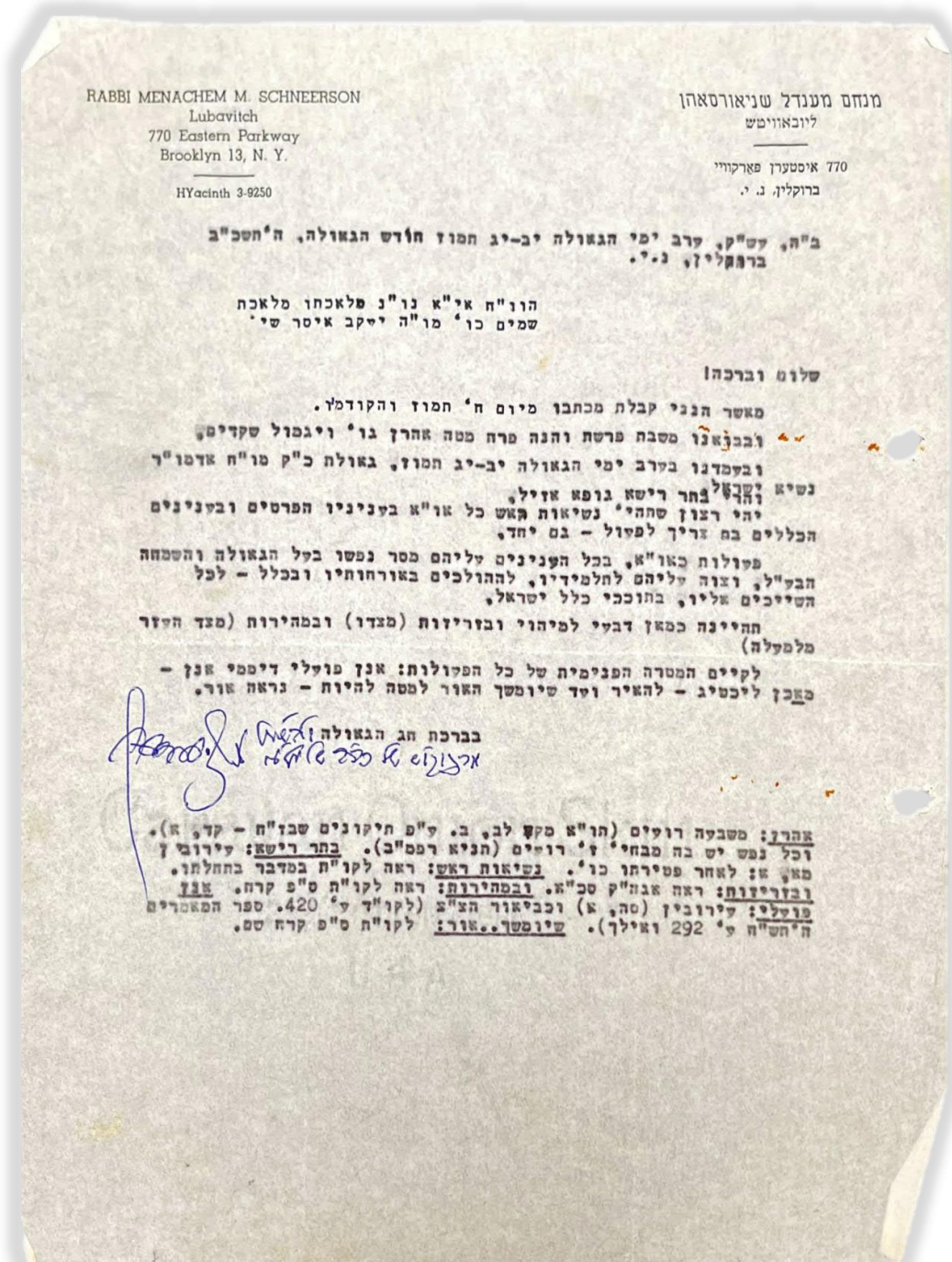

בכתי"ק:

- והקודמיו -

בברכה לבשו"ט בכלל ובפרט

טז.

בכתי"ק:

והקודמיו

בברכת חג הגאולה ולבשו"ט מרפוש"ק של כב"ב שליט"א

לך.

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקווי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, ה' מנחם-אב, ה'תשכ"ב
ברוקלין, נ. י.

הו"ח אי"א נו"נ מלאכתו מלאכת
שמים כו' מו"ה יעקב איסר שי'

שלום וברכה!
מאשר הנני קבלה מכהבו מיום ג' פני"א.
ובעמדנו בין המצרים ובחלת חדש מנחם אב,
יהי רצון אשר ינוחכו כל עמנו בית ישראל ודוקא ע"י הקב"ה
בקצמו, כאמור אנכי הוא מנחמכם, ודוקא בנהמה בכללים כאמור
נחמו נחמו עמי בגוף ונפש ובגשפיות וברוהניוה, בטוב הליון ובטוב
הנראה והנגלה.
וההכנה וההקדמה לזה, הרי היא הפצה המעינות חוצה, וכאגרת
הקדש הידועה למורנו הבש"ט ז"ל.

בברכה לבשו"ט
עצרת חינוך עט"ק

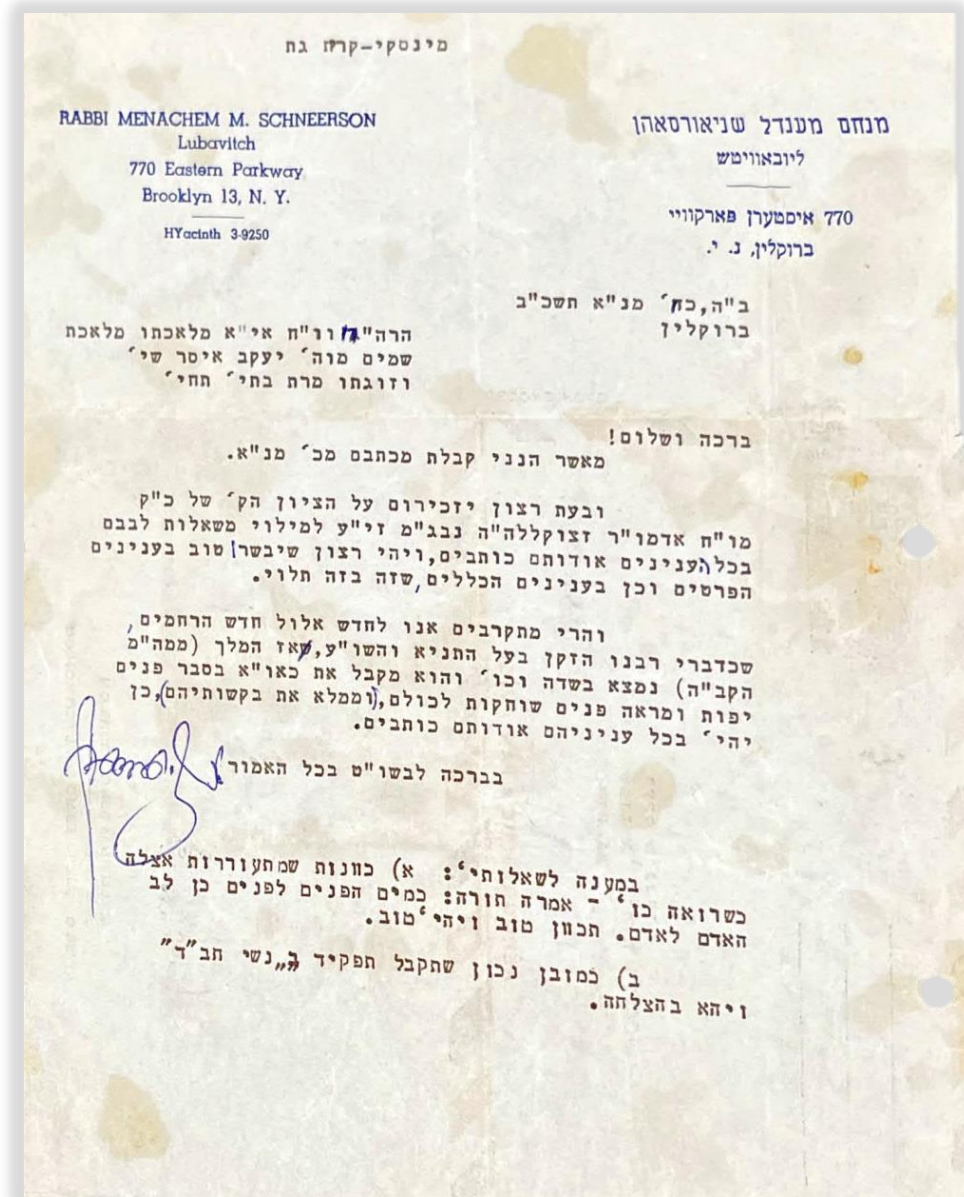
בין המצרים: ראה רשימות איכה להצ"צ רע"ד: והשיגוה דוקא כו'.
חדש מנחם: מפורטם וידוע דחיש אב קרו לי' מנחם (גט פשוט טק"ו
סקל"ה. וכן בכנה"ג לאה"ק סקכ"ו ב"י סקמ"א). בשצמו כאמור:
פסיקתא הובאה בתוד"ה ראש (מבילה לא, רע"ב). בנחמה בכללים:
איכ"ר ספ"א. וראה פסיקתא דר"ב פסקא אנכי' אנכי'. לקו"ח נצבים
(מח"א). בטוב הליון: ראה אגה"ק סו"ס יא. הידועה: נדפסה
(בכמה הוצאות) בהקדמת הס' לקוטי אטרים להרב המגיד סמזוריסט ז"ל.

בכתי"ק:

בברכה לבשו"ט מהצלחה בעבוה"ק חינוך עטה"ק

י"ד.

מכתב כללי-פרטי עם הוספה

בכתי"ק:

כח

הרה"ח

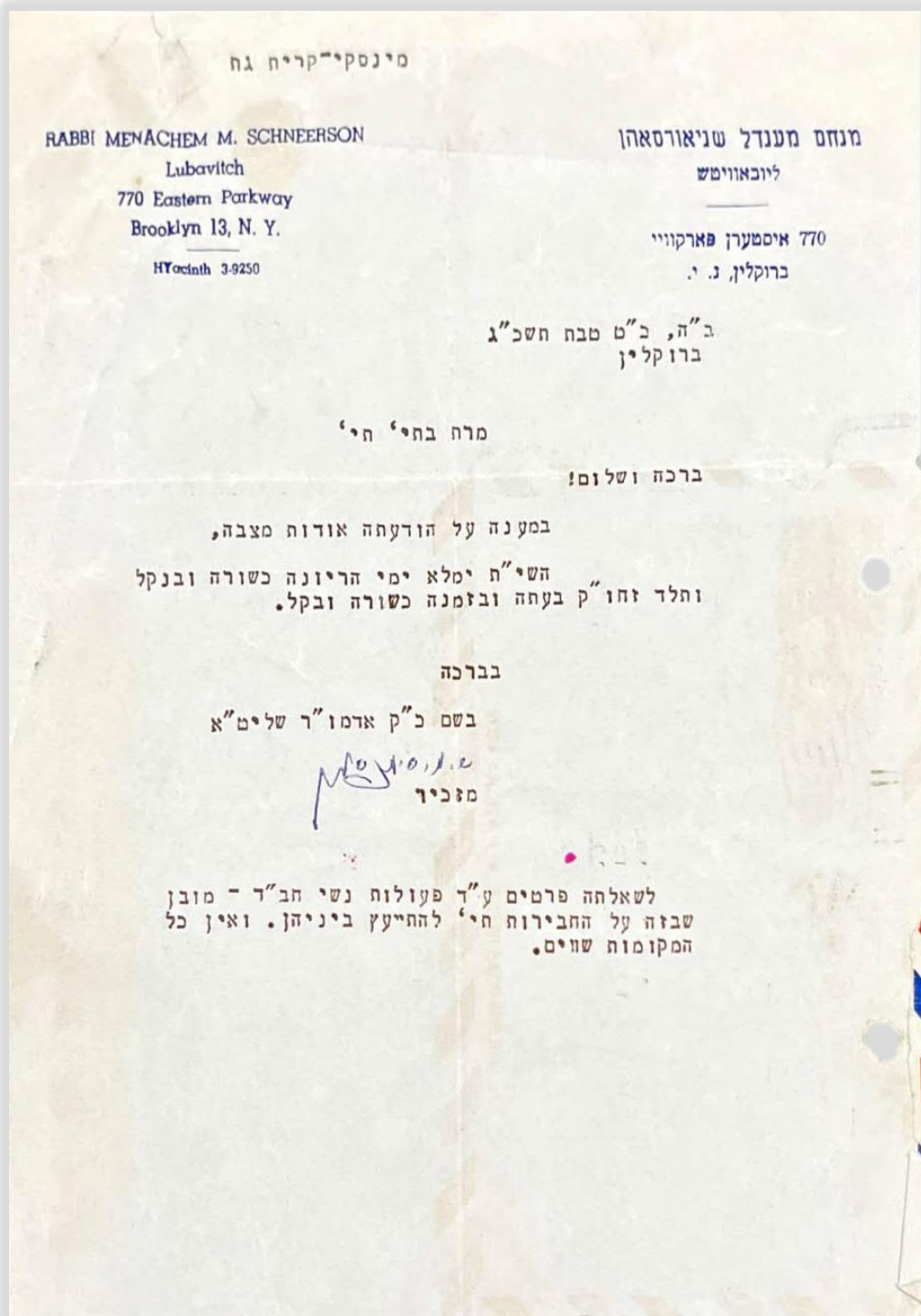
בכל הענינים

ויהי רצון שיבשרו

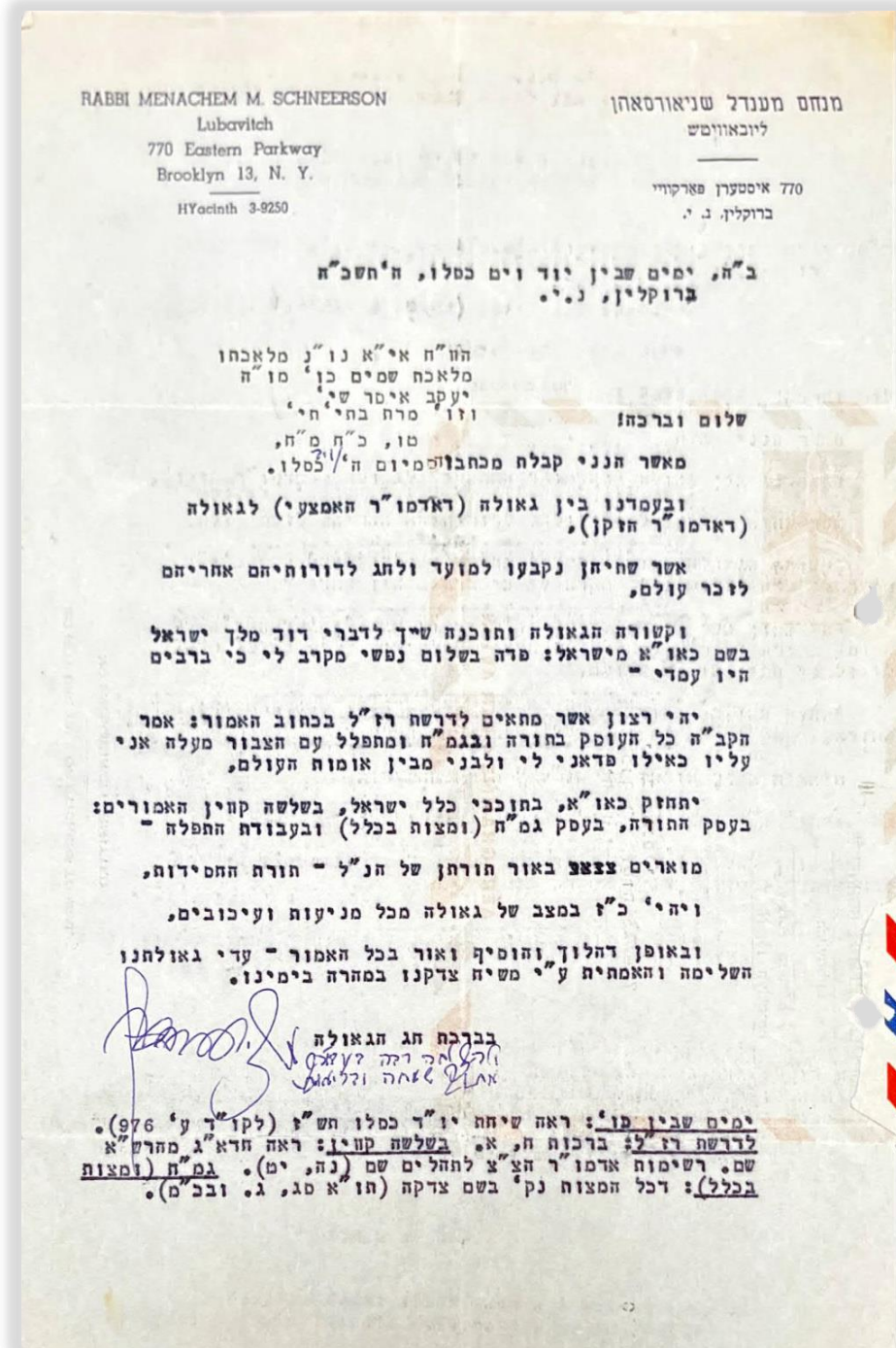
אז המלך

(וממלא את בקשותיהם)

י.ט.

ב.

בכת"ק:

ויב

בברכת חג הגאולה ולהצלחה רבה בעבוה"ק מתוך שמחה ובריאות

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-8250

מנחם מענדל שניאורסאהו
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ב

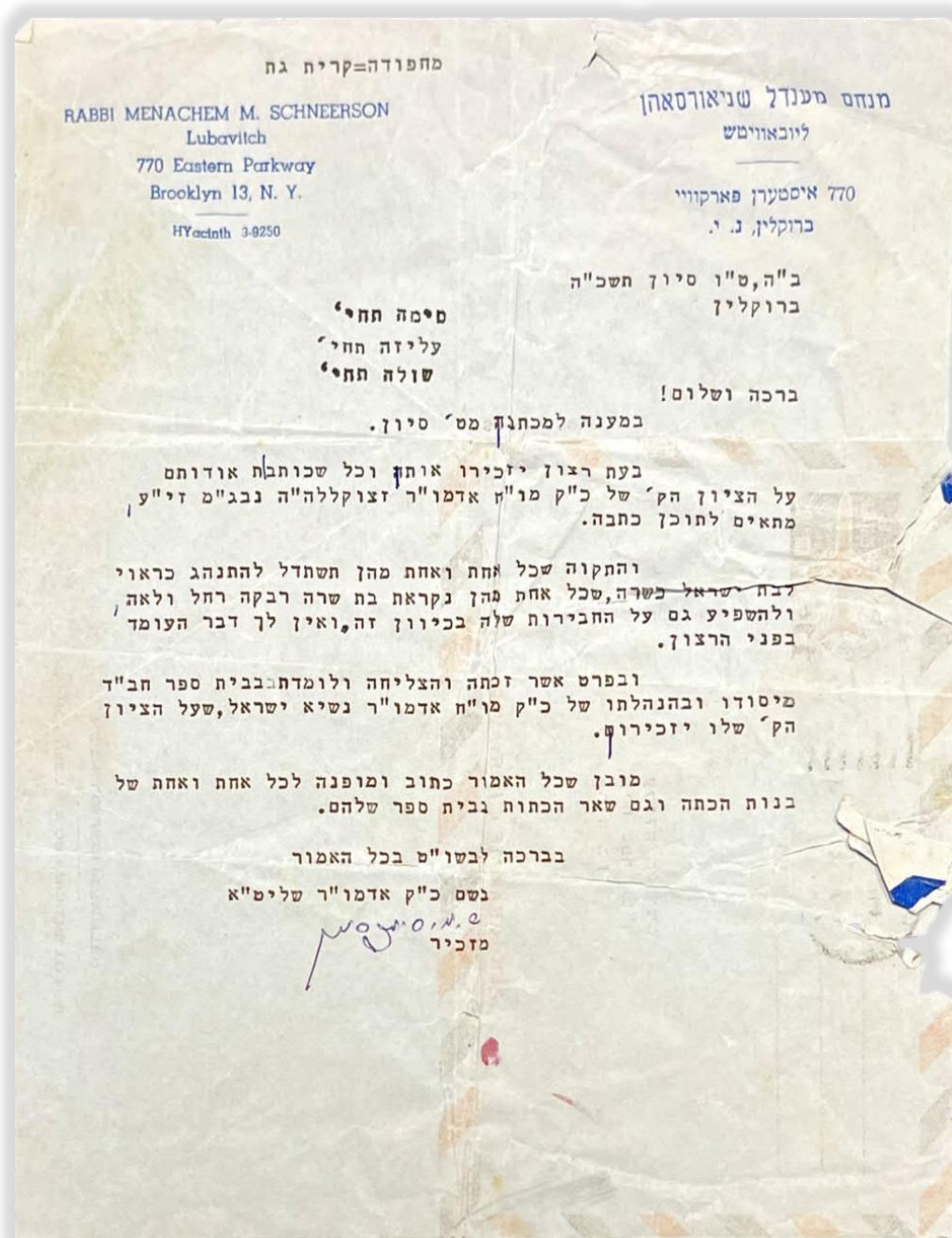
לגלות חיבתם: ראה רש"י ר"ם שמוח. ובפרט כאשר המנין הוא באופן
דחשא את - שאז לכולי עלמא חשוב ולא בטל (ביצה ג, ב). - ועפ"ז
מורצח החמי' בסוגיה ב"ב דההרמה היא ע"י צדקה - שא"כ למה סנה
אוהם. וחגדל החמי' ביוחר - דאיך זה יסיע ענין המנין להרמח קרנם
והרי ארבה - אסור למנוח אה בני (שו"ע רבנו הזקן או"ח סקנ"ו
סס"ו - במ"ם שם עה"ג רמ"א ואולי צ"ל "שמ"א" או "ש"א" - שמואל
א'). ועכצ"ל דיש במנייה בנ"י ענין נעלה, וכן"ל. חסא המונע: שלכן
חמה משה במה תרום כו'. וראה ג"כ שמו"ר ר"ם חשא: כי חשא חייבין
לי ישראל. ופי' הצ"צ (דרס"צ ח"ב רפס, א) ע"פ הירוש' שקלים (ב, ג)
חוב עבור העוונות ע"ד עוונותי עברו ראשי. ונחננו נפסון: ראה פי'
הרגמ"ה בב"ב שם. וכמש"נ וחטאנן: ראה צ"צ שם. בל... משרע"ה: חניא
רפמ"ג. וראה חקו"ז חס"ם (קיד, א): אחפשוהא דמשה בכל דרא ודרא.
עד שהין ריבוא. אתבה... לפנים: חניא ספמ"ם. יתעורר... בן: חניא
הקדמה לשער היתוה"א. ושם: אהבה זו רצה מרע"ה ליטע בלב כל ישראל
כו' עי"ש. ולחמשיד... לה: חניא ספמ"ם. הצדקה... כולנה: חניא פל"ז
(פח, ב - סם, א).
נע מתקד רבני אוריאל עזר

בכתי"ק:

ז"ע נתקבל המכ' ממוצשק תשא

כב.

מרת מינסקי השפיעה על כמה מהתלמידות שלה (שלא הגיעו מבית חב"די) שיכתבו לרבי וזה מכתב התשובה שקיבלו

בכתי"ק:

במענה למכתבך . . יזכירו אותך וכל שכותבות אודותם
יזכרון

כג.

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ב"ח, ימי הגאולה, יב"ג חסון, ה'תשכ"ח
ברוקלין, נ. י.

הו"ח אי"א נו"נ מלאכתו מלאכה
שמים כו' מו"ה יעקב איסר שי'

שלום וברכה

פאשר הנני קבלה סכתבו ספר ^{512/5} והקודמו ^{512/5} יצא יצא

ובעמדנו בימי גאולה כ"ק מו"ח ארמו"ר ממאסרו על הפצת היהדות
החורה (הנגלה והחסידות) ומצותי, הפצה סחוך מסירה נפש ומבלי התחשב
עם כל מונע ומעכב ומנגד,

אשר גאולתו או היהת, כדברי בעל הגאולה, גם גאולה, כל מחבבי
תורתנו הק', שומרי מצוה, וגם את אשר בשם ישראל יכונה, כי כל איש
ישראל (מבלי התחשב עם מצבו הפרטי בשמירת וקיום המצוה) לבו תמים
עם ד' ותורתו,

יהי רצון אשר זכרון הגאולה ופרשה המאסר וסיבתו אשר קדמו לה -
יעוררו את כל אחד ואחד לפעולות גדולות (בכמות ובאיכות) בהפצת היהדות
לכל פרטי, מבלי התחשב עם הקושיים וההגבלות שמבית ומבחוץ - כהוראת
פרשת השבוע כלביא וכארי - ועד כדי מסירת נפש (מסירת הרצון) בעבודה
זו.

וכתבסתח חז"ל חבא למחר (פועל יוצא - היינו גם למחר אפרים) מסייעין
לו הרבה מלמעלה - יהי ה' אלינו עמו וישראל (כפולל גם את אשר בשם ישראל
- רק - יכונה, כנ"ל) עושה חיל.

קדי אשר יקוים מקרא כפשוטו וקם שבט מישראל (זה מלך המשיח) וקרר
כל בני שם (ומשלו סים עד ים) וישראל עושה חיל.

ברכה חג הגאולה וקו"ט אלו"ט

ד' ענין אלו"ט - e. אלו"ט
ד' ענין אלו"ט - ס' ענין אלו"ט
ד' ענין אלו"ט - ד' ענין אלו"ט
ד' ענין אלו"ט - ד' ענין אלו"ט

ימי הגאולה: פרשה המאסר (בהלקו) ראה לקו"ד ליקום לר"ל (לקו"ד ח"ד).
סאברי דא"ח דימי הגאולה - בקונטרס יד (ס' הקונטרסים ח"א). כדברי בעל
הגאולה: במכתבו להגיגה ימים אלו בפעם הא' (נדפס בס' המאמרים תש"ח ע'
רמג). וראה ג"כ ס' המאמרים חסי"א ע' רפז. כלביא וכארי: ראה רש"י בלק
(כג, כד) ובתנחומא. ועפ"ז חומת דרו"ל בברכות יב, סע"ב. מסירת נפש
הרצון: חו"א לו, ב' וכתבסתח חז"ל: יומא ספ"ג. נה' בר"ה ה' לי בעזורי
(דיום הגאולה - יב' חסון חרפ"ז). יהי ה' כולל גם כו': ראה ג"כ רש"י
בלק (כג, כא) ובלקו"ח בלק (עב, א) עמו דישראל. וקם שבט ים: רמב"ם
הל' מלכים רפ"א. וראה ג"כ רמב"ן כאן. ומשלו ים: זכרי' ס', ב'.

וישראל עושה חיל: ראה זהר כאן.

בכתי"ק:

מז' תמוז, מוצש"ק והקודמו. והפ"נ יקראו עה"צ.
במענה לשאלותיו - יש להתענין בנוגע לדירה. סוג עבודתו בביה"ס - הרשת דק"ג בשנה הבעל"ט
- ע"פ ההתייעצות עם המנהל שי'.
בברכת חג הגאולה ולרפוקו"ש לכאו"א שי' ולבשו"ט

כד.

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקווי
ברוקלין, נ.י.

ב"ה, ה' אור ליום ו' אלול, ה'תשכ"ה
ברוקלין, נ.י.

הור"ח אי"א נו"נ מלאכתו מלאכם
שמים כו' מו"ה יעקב איסר שי'

שלום וברכה!
מאשר הנני קבלת מכתבו מיום כ"ט מנ"א והקודמיונה *ענין יצא ויג' מדות*
ומענין ימים אלו ימי רצון, התגלות והמשכת רחמים רבים, י"ג מדות
הרחמים,
ובלשון רבנו הזקן: ולכן אומרים סליחות ויג' מדות מר"ח אלול ואילך,
(ולפני זה) כנגד יב' שבטים ושבת לוי הכולל כולם,
שמזה מובן שהמשכה האמורה באה לבני ישראל כמו שהם חלוקים לשבטים
ולא כמו שנכללים עדיין בשלשת אבות, ז.א. בעבודתו הפרטית של כאו"א
ובעניניו הפרטים,
ומבואר במ"א ומובן, אשר ההתעוררות לרחם על הרחוק יותר ולרחם גם
בנוגע לפרטים - צריכה לבוא ממקור נעלה יותר - יג' מדות הרחמים שאינן
חוזרות ריקם.
ובדרך אפשר יש להוסיף בזה, מיוסד על דברי אדה"ז "שבט לוי הכולל
כולם" - שנקרא כן ע"ש ילווה אישי אלי -
שבעבודה הוא, אשר ע"ש "כולל כולם", שבכל אחד ואחד יהי' ילוה
אישי (איך איש אלא הקב"ה) אלי (המשכת וגילוי י"ג מדות הרחמים: ה' ה'
א-ל בו') יפעול זה - אני לדודי (אתעדל"ת), שכאו"א יהי' במדריגת לוי
- שינדבו רוחו לעמוד לפני ה' לשרתו ולעבדו
וכפס"ד המורה הגדול הוא הרמב"ם בידו החזקה: לא שבט לוי בלבד אלא
כל איש ואיש אשר נדבה רוחו אותו כו' ה"ז נתקדש קדש קדשים כו',
וע"י אני לדודי - נעשה ודודי לי (אתעדל"ע), כדברי הרמב"ם שם ש"י ה'
ה' חלקו ונחלתו לעולם ולעולמי עולמים".

דברנו אמת ויחיה עמנו (ענין יצא ויג' מדות)
ובברכה כתיבה וחתימה טובה

ימים אלו. התגלות. יג' מדות! להעיר שאמירת יגמדה"ר בפעם הראשונה - הייתה
ביום עלות משה ההרה (השא לז', ד-ז) בר"ח אלול (פדר"א פמ"ו. הובא להלכה
בטור או"ח רסחקפ"א). וצע"ק דמפורש בכתוב (שם) דעלה להר למחרת אמירת פסל
לך. וי"ל דשני ימי ר"ח באלול. וראה סה"ד, וש"נ. ימי רצון: ראה פרש"י עה"ת
עקב ט, יח. ימי רצון כו' יג' מדות הרחמים: שאינן מתגלין אלא בהיות למעלה
עת רצון דוקא (סידור, שער האלול). ובלשון רבנו: לקו"ח ר"פ עקב (יד, א).
ולכן אומרים סליחות ויג' מדות מר"ח: בכמה ביכלאך: ולכן יש נוהגים לומר
סליחות מר"ח. אמצ"ת סליחות: גילה הקב"ה. בפסוק ויעבור ה' גו' (סדר אלי'
זוטא ספכ"ג). חלוקים לשבטים: ראה תו"א כד, א. בעבודתו הפרטית: ראה תו"א
נה, א. שאינן חוזרות: ר"ה יז, ב. ובזח"ג (קמז, א): יג' מכילך דעתיקא דעתיקין
סתימא דכולא. ועיין תשובת ר' האי גאון (בס' הפרדס להרמ"ק שי"א בתעלתו).
שבכל אחד כו': ראה תרגום יונתן ויצא (כס, לד). ב"ר פע"א, ד. איך איש: סוטה
מב, ב. אני לדודי. ודודי לי: ר"ח אלול (אבודרהם תפלת ר"ה. פע"ח ש' ר"ה פ"א).
בידו החזקה: סוף הל' שמיטה ויובל.

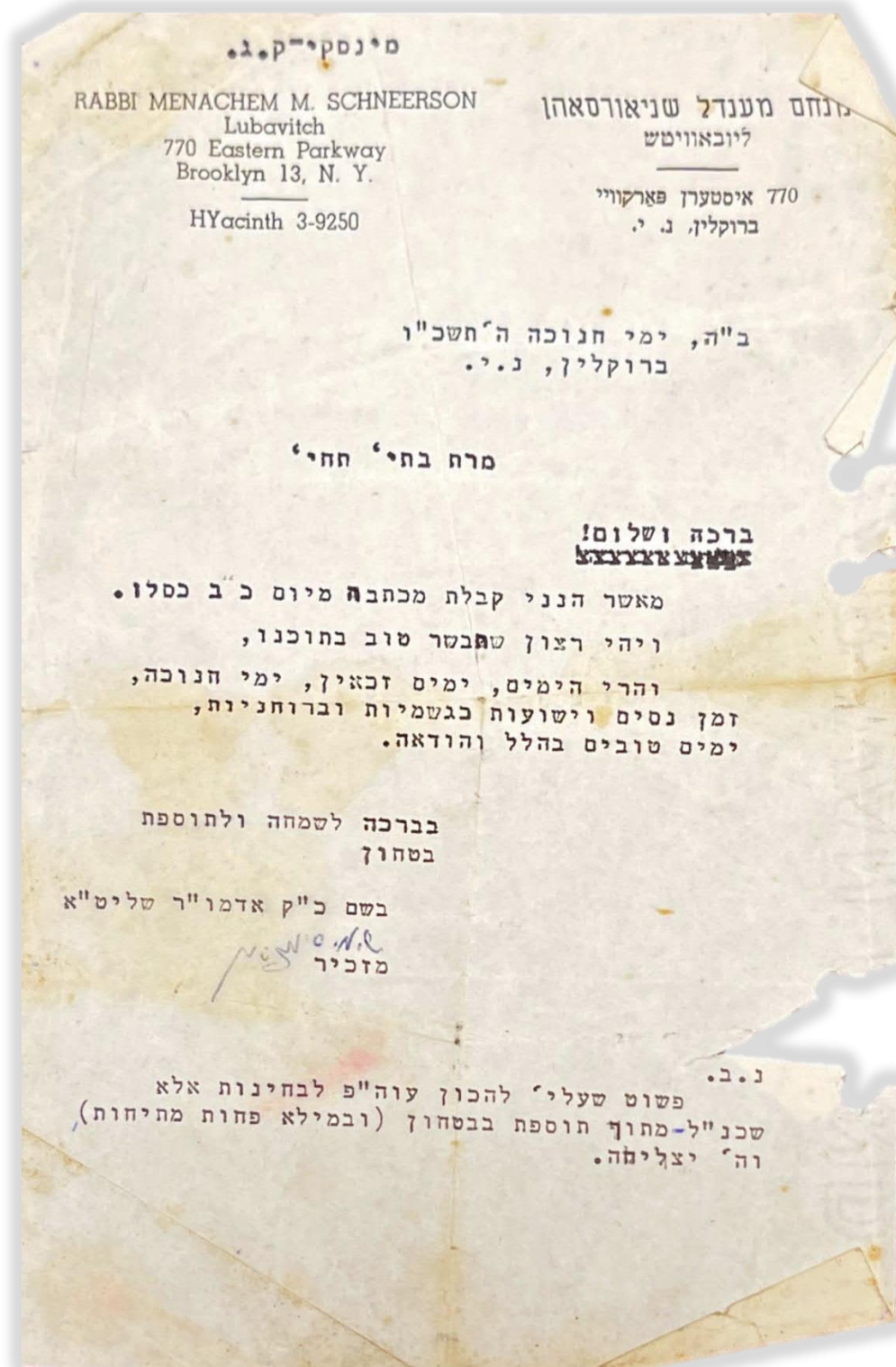
בכת"ק:

והפ"נ יקראו עה"צ ויבש"ט.

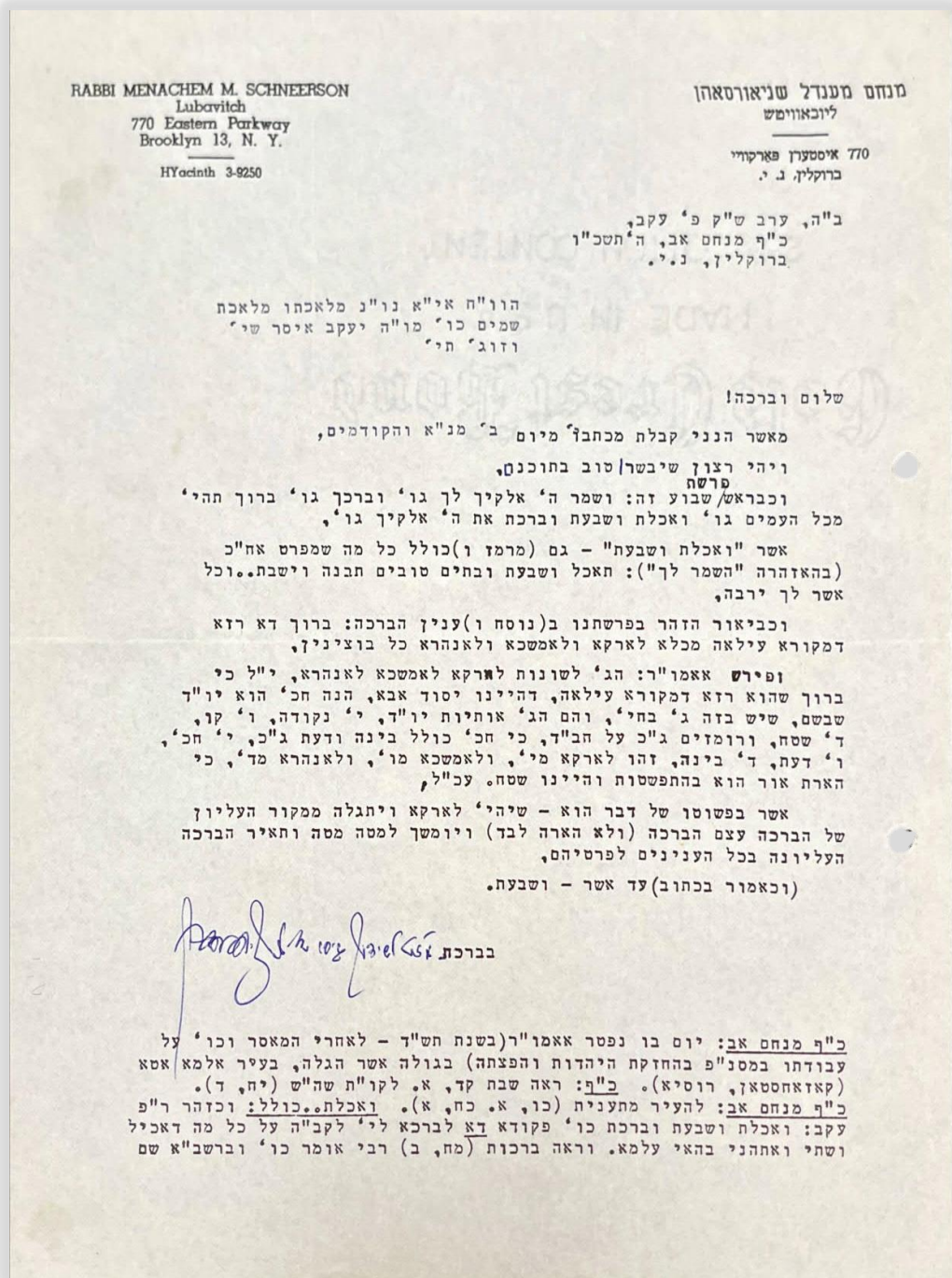
בברכת שנת הצלחה בגו"ד (בקשר ליום ההולדת) ובברכת כתיבה וחתימה טובה

כה.

מכתב לכמה מהתלמידות בכיתתה

כו.

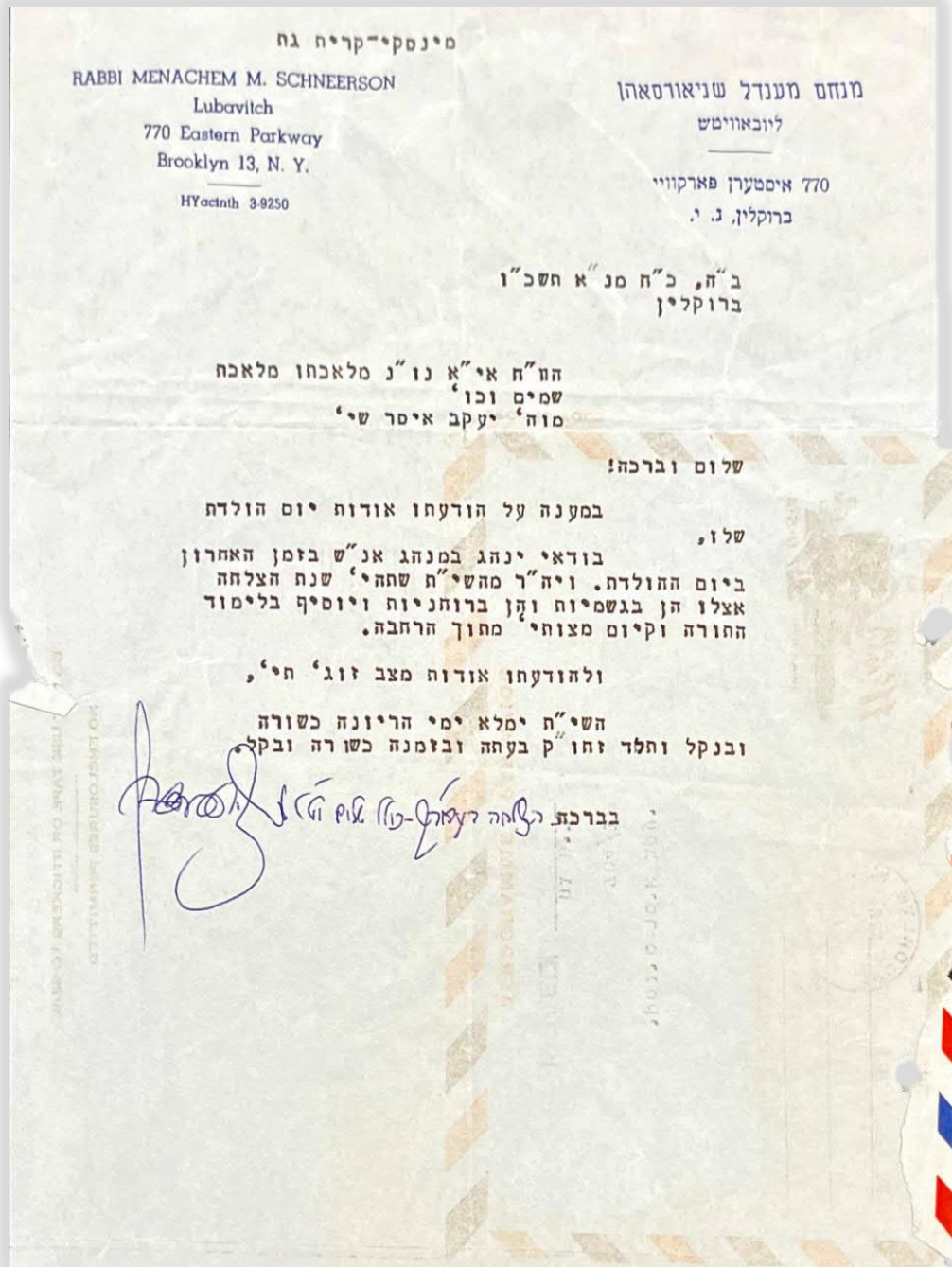
בכת"ק:

שיבשו

בברכת מז"ט לשידוך גיסו שי'

כז.

במכתב שכתב ר' יעקב לרבי בקשר ליום הולדתו, ביקש ר' יעקב שעבודתו המשותפת ב'רשת'
יחד עם ר' זלמן אבלסקי תהי' מתוך שלום. על כך באה ההוספה בכתי"ק.

בכתי"ק:

בברכת הצלחה בעבוה"ק - כולל שלום וט"ל

ל

מכתב כללי-פרטי עם הוספה

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
NY 11213 3-9250

נחום הנדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקווי
ברוקלין, נ.י.

ב"ה, עש"ק פ' עלי באר ענו לה, ה'תשכ"ח
ברוקלין, נ.י.

הו"ח אי"א נו"נ עוסק בצ"צ ס'
מו"ה יעקב איטר שי'
וזוג' חי'

שלום וברכה!
מאשר הנני קבלה מכתבתם,
אביע קותי חזקה, אשר בימי סגולה, ימי הגאולה יב-יג תמוז
הבע"ל, וכן בימים שלפניהם ושלאחריהם,
העלה בזכרון כאו"א פרשה הגאולה, פרשה המאסר שקדם לה ופרשה
הסיבות שגרמו להם,
זכרון המביא לידי ההבוננות, התבוננות ו"לימוד" פרשות אלו המביא
לידי מעשה,
מעשה בפועל בפעולות שהן היסוד והפנימיות של הפרשות האמורות: הפצח
היהדות, החורה (הנגלה והפנימית) ומצותי' ועד כדי מסנ"ם,
מסנ"פ (רצונו וכל עניניו) מתוך הרחבה אמיתית, שהרי גם במצב שמקיימת
בטילואה ההבטחה: פחדכם ומוראכם יתן ה' וגו' צ"ל קבוע בלבו המיד מסע ענין
מסירת נפשו לה',
לעמוד חזק נגד כל מונע ומעכב, אויב ומתנעם - הן מחוץ והן מבית,
ולהיות בטוח אשר סוף סוף יבטלו כל המניעות ועיכובים וחצילחנה
הפעולות הלוך והוסיף ואור
וגם מספר הפועלים בזה - פעלי דיממא, מאַכען ליכטיג - יגדל הלוך
וגדל עד כי חדל לספור -
עדי לקיום היעוד כי תרבה הדעה והחכמה והאמת ומלאה הארץ דעה את ה',
בגאולתנו הקרובה האמתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

ברכה רבנית
ברכה רבנית

עלי באר: שיעור היום (בשיעורי חת"ת הידועים). עלי באר ענו לה: באר
נקראו כנס"י וכמסנ"ג מעין גנים באר מים חיים וענו לה שמעוררים אותם
מלמעלה, וע"י חומ"צ עולים ממאסר הנה"ב לאור באור החיים (ע"ז לכו"ת
ואו"ה עה"פ). פרשה הגאולה, והסיבות: ראה בזה רשימות המאסר (לקו"ד
ח"ד). קונטרס יב תמוז, תרצ"א (בס' הקונטרסים). מסנ"ם (רצונו: ראה
ד"ה פי" מסנ"ג לאדה"ז (בונה ירושלים סע"א, מאה סערים סמ"ג). ד"ה
עתידיים צדיקים, ה"תש"ב. ההבטחה: פחדכם: ראה בכ"ז תניא ספכ"ה ופמ"א, אויב
ומתנעם: ראה ד"ה וקבל היהודים, תרפ"ז. פעלי, ליכטיג: עירובין סה, א,
וכפי' הצ"צ (הובא בלקו"ד ח"ב עה"כ, ונאמר ויקרא אלקים לאור יום).
תרבה. את ה"ג ראה רמב"ם הל' חשונה פ"ט, ה"ב, שם בסיום וחוחם הל'
מלכים, פיה"מ סנה" ר"פ חלק (קרוב לסוף ההקדמה ל"ג היסודות). מו"נ
ח"ג ספי"א, תרבה, החכמה. דעה את ה"ג: בזח"א (קס, סע"א): אותו זמן יגבא
החכמה בעולם כו". אלא שמשמע שמדבר בתקופת תח"מ (וכן מוכח בזח"א
קיג, ב, קל, סע"א). משא"כ ברמב"ם. הדעה והחכמה והאמת: הוסיף ביאור
בסוף הל' מלכים: ולא יהי' עסק כל העולם אלא לדעת את ה' בלבד (להעיר
מהל' יסוה"ת פ"א ה"ד: הוא לבדו האמת, ועייג"כ תניא פל"ה בהג"ה בסט
הרב המגיד) ולפיכך יהיו ישראל חכמים כו' וישיגו דעת בוראם כו' (להעיר
מהל' יסוה"ת פ"ג, ה"ט). ובזה יובן ג"כ מה שרק בחל' מלכים ובמו"נ הובא
סיום הכתוב: כמים לים מכסים.

נ.ב.
בטח השתתף (וישתתף ביתר שאת) במבצע תפלין, וה' יצליחם.
הפ"נ שבמכ" יקראו בעת רצון על הציון הק'.
בעניני בריאות ששואלים - קצת הרופא מומחה. וה' יצליח.

בכת"ק:

מכתביהם
ברכה לבשו"ט בכה"ע

לא

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ.י.

ב"ה, סו"ב כסלו, ה'תשכ"ט
ברוקלין, נ.י.

הו"ח אי"א נו"נ מלאכחו מלאכח שמים
כו' סו"ה יעקב איסר שי'
ו'וג' ה"י

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלה ציצצצ ציצצ הסכתבים יצא יצא, יצא, יצא.
ות"ח על הברכות - בקשר לתקופת הארבעים שנה.

ובלשון חז"ל: מלתך כבר אמורה, פירוש כו' שברכתך כתובה,
מואברכה (הקב"ה) מברכך.

ויה"ר שחאה באופן של תוספת, שהוספתו של הקב"ה מרובה על העיקר.

נעמה ביותר והביאה שמחה רבה הידיעה אשר רבים מהמברכים צרפו
להברכה וחזקו ואישרו אותה ע"י ענין של תומ"צ - תרומה לצדקה, לימוד
ענין בתורה וכו'.

ושלש מעלות בזה, זו למעלה מזו: עשיית מצוה - מוסיפה (בזה ובבא)
לא רק באדם העושה, כ"א בכל העולם כולו. יתרה מזו - באדם הגורם לעשייתה
(ואפילו בלא הודע). והעולה על כולנה - באם העשי' לזכותו ובעדו.

ובאתי בהצעת-בקשתי אשר כל אחד מציבור המברכים יעשה שניהם, תלמוד
ומעשה, גם יחד - שהרי יש בזה מה שאין בזה. ולא עוד אלא שמעשה הצדקה
מוסיף עליוי "בכל מעשה המצות ות"ה כנגד כולך", ות"ה שהיא חיי בני"י
ובדוגמת דגים במים - מובן שע"י הוספה בה בחיות האדם - נתוסף חיות עי"ז
בכל מעשיו.

ובפרט שהימים - בין ימי הגאולה של אדמו"ר האמצעי - יו"ד כסלו -
ושל אדמו"ר הזקן - י"ט כסלו - שגאולת שניהם הייתה (ושייכת) לקריאת
(ותוכן) הכתוב: פדה בשלום נפשי מקרב לי כי ברבים היו עמדי, וביארו
חז"ל פירושו: אמר הקב"ה כל העוסק בחורה ובגמ"ח ומתפלל עם הציבור
מעלה אני עליו כאילו פדאני לי ולבני מבין או"ה.

קדושת ה' יצא יצא
ובברכת חג הגאולה

ובלשון חז"ל: ירושלמי הובא בתוד"ה ואברכה (חולין מט, א). דעייך ד"ה
אריב"ל כל כהן שמברך (הרכ"ט) על השינוי מירוש' שלפנינו (בדכות ספ"ח).
שתוספתו מרובה על העיקר: ב"ר פס"א, ד. וי"ל שזוהי דרגא נעלית ביותר
על המד"א (דב"ר פא, יג) יתרה מן העיקר. ואכ"מ. בכל העולם כולו: כגירסת
הרמב"ם הל' תשובה פ"ג ה"ד. ואפילו בלא הודע: במכש"כ ממדה הפכית (משנה
סנה"ג נד, א). לזכותו ובעדו: וכהתפלה מי שברך כו' הוא יברך כו' בעבור
כו' לצדקה בעדו. וגם בת"ח שייך זה במתנה קודם הלימוד (עיין שו"ע יו"ד
סרמ"ו סוס"א). יש בזה. בזה: ראה קדושיך (מ, ב וש"נ). נתבאר בארוכה בדרושי
הצ"צ ד"ה ושננתם (אוה"ה ואתחנן). בכל. כולך: אגה"ק לרבנו הזקן סוס"ד.
ועייג"כ שם סוס"ג. דגים במים: ראה ברכות (סא, ב). * נתוסף חיות: עייך
הניא ספ"ה. היתה. פדה: כידוע באגרות ושיחות רבותינו נשיאי חב"ד (דיט'
כסלו. ובכ"מ). וביארו חז"ל: ברכות (ח, א). וראה ד"ה פדה בשלום (לאדמו"ר
האמצעי - בס' שערי תשובה ח"א. ולהנשיאים אחריו בכל דור ודור).
(* וראה זבחים כב, א. וש"נ. ובשו"ע אדה"ז חאו"ה סק"ס סי"ד.

בכתי"ק:

והפ"נ יקראו, בל"נ, עה"צ.
בברכת הצלחה בעבוה"ק ובברכת חג הגאולה

לב.

מנחם מנדל שניאורסאהן
 ליובאוויטש
 770 איסטערן פארקוויי
 ברוקלין, נ. י.
 HYacinth 3-8250

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
 Lubavitch
 770 Eastern Parkway
 Brooklyn 13, N. Y.
 HYacinth 3-8250

ב"ה, מחרת ימי הגאולה,
 יב-יג המז, ה'תשכ"ט.
 ברוקלין, נ.י.

הו"ח אי"א נו"נ מלאכחו מלאכת
 שמים כו" מו"ה יעקב איסר שי'
 וזוג' חי'

שלום וברכה!
 המכתבים נתקבלו.
 הבואנון מימי גאולה כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, אשר היא גם
 גאולת כאו"א מאחנו, בחוככי כלל ישראל,
 הנה - כל גאולה ענינה ותוכנה שבאה היא אחרי מאסר וגלות. עוד
 יתרה מזה - באה מתוך מאסר וגלות וכלשון חז"ל בזה ובכיוצא בזה: מתוך
 אפילה אורה. ואחז"ל כל מה דעמיד רחמנא לטב עביד. ועוד בה שלישי' והיא
 העולה על כולנה - שהחשך עצמו נהפך לאור ובסגנון חז"ל: גם 11 לטובה.
 ופירשו רבותינו נשיאינו אשר כך הוא סדר ההנהגה חסד דין רחמים,
 ולזאת אחר ענין ומאורע של דין מתעוררת מדה הרחמים שהיא גדולה ממדת
 החסד שבתחלה כנודע שהיא מדתו של יעקב נחלה בלי מצרים.
 ויהי רצון אשר מתוך הרחבה בגשם וברוח גם יחד יתבונן כאו"א איך
 אשר כל נברא מוגבל הוא ונשמתו, אשר היא חלק אלוהי ממעל ממש, נמצאת
 במאסר גוף בשר ודם ובבחי' גלות בו וכו', אשר לכן ישים כל מגמתו וחפצו
 להוציאה ולהעלותה מגלות זה - ע"י תשובה ומע"ט,
 ולא ישמע ליצרו כלל ואדרבא ירגיז יצ"ט על יצה"ר ויכוף אה יצרו
 ועד אשר יגיע לעבודת הוי' ולאבתו בכל לבבך בשני יצריך.
 וכד אהפכיא סט"א ואהפכא חסוכא לנהורא - מסמך גאולה לגאולה, גאולת
 נפשו לגאולת הכלל,
 שמקריבים אה הגאולה הכללית האמתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, אשר אז
 לילה כיום יאיר והוי' יהי' לך לאור עולם.

בברכה (הגאולה והצלה רבה וכו')

היא גם.. ישראל: וכלשון כ"ק מו"ח אדמו"ר במכתבו לחגיגת י"ב תמוז הראשונה
 (נדפס בסה"מ תש"ח ע" 263): לא אותי בלבד גאל הקב"ה בי"ב תמוז, כי אם גם
 את כל מחבבי תורתנו הק", שומרי מצוה, וגם את אשר בשם ישראל יכונה. **מתוך**
אפילה אורה: מדרש ההלים כב, ז. יל"ש עקב רמז חתנב. יל"ש ירמי' רמז שיא.
ואחז"ל.. עביד: ברכות ס, ב. טושו"ע או"ח סו"ס רל. **לשב עביד.. זו לטובה:**
 החילוק נה" בארוכה במ"א (לקו"ש כרך ב" ע" 393 ואילך). **שהחשך עצמו נהפך**
לאור: ע"ד הצחות אולי אפ"ל שלכן ברשימות הצ"צ לההלים (יהל אור) כז, א
 בהביאו מרז"ל מתוך אפילה אורה - לא ציינו למדרש ההלים (שממש נלקט ליל"ש)
 וגם לא ליל"ש הקודמו (פ" עקב), כ"א לירמי' - דכולי חורבנא (ב"ב יד, ב)
 ולכן נקרא שמו ירמי' (קה"ר בתחלתו) ויהי' ירמי' ירום י" (יל"ש ירמי' רמז
 רנד) ולמעליהו. **ובסגנון - לטובה:** הענינה כא, א. **ופירשו רבותינו נשיאינו:**
 אדה"ז (ס" המצות להצ"צ קיד, ב), אדהאמ"צ (ס" מאה שערים יד, ב) ואדמו"ר
 הצ"צ (שם יח, ב. רשימותיו לההלים ע" צד). - ויש להעיר ממדרש ההלים (שם.
 בהמשך להנ"ל): **מתוך צרה רוחה ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע.** וידועה תורת
 הבעש"ט ע"ז שהצרה עצמה נעשה **צרב** (ד"ה הוי כי גדול. ס" המאמרים אידיש).
רחמים.. מדתו של יעקב: רחמים דא יעקב (ז"ח הוקת נ, ד). וראה ב"ר (פע"ח, ה)
 רחמן שבאבות. **יעקב.. מצרים:** שבת קיח, סע"א. **חלק.. מפש:** תניא רפ"ב. ולהעיר
 מהגהות הצ"צ (בס" קיצורים והערות (עב-עג)): ממעל ע"ק כו". **נמצאת.. יצרו:**
 ראה תניא פל"א, פכ"ט. **ירגיז יצ"ט:** ברכות ה, רע"א. ולהעיר ממאמר אדה"ז
 בזה (לקו"ד ח"ג ע" תקנד). **בכל.. יצריך:** ברכות נד, א. נה" לקו"ח חוקת נח, ד.
בשני יצריך: הכלית השלימות בזה ראה ירוש' סוף ברכות: אברהם אבינו כו".
 וכד אהפכיא.. הכלל: תניא פל"ו. אגה"ק ס"ד. **לילה כיום יאיר:** ההלים קלט, יב.
והוי'.. עולם: ישע"י ס, יט. וראה יל"ש תצוה רמז שעח. תניא פל"ו. רשימות
 הצ"צ לישע"י שם משל"ה מס' פסחים (מצה עשירה ד"ב. קנד, א) ועוד. ובשל"ה
 שם: יתרון האור מתוך החושך כו" וענין עוה"ז עשית התשובה מכה הגליות
 כו' ואח"כ משיח כו' תכלית בראשית ברא ויאמר אלקים יהי אור.

בכת"ק:

בברכה לבריאת ולהצלחה רבה בכל עניניהם

לג

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ.י.

ב"ה, זאת חנוכה ה"חש"ל.
ברוקלין, נ.י.

הו"ח אי"א נו"נ מלאכה מלאכה
שמים כו' מו"ה יעקב איסר שי'

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלה המכתבים **לג**.

ובעמדנו בסיום וחוחם ימי חנוכה, יום בו מדליקין כל שמונת הנרות,
יה"ר שתומשך השפעת ימי חנוכה אלה בכל השנה כולה,
ועד לאופן שתראה ההשפעה (שאינה דומה (פעולת) ראי" (לפעולה) שמיעה)
ושלטה בה עינא,
ותביא את כל אחד ואחת, בתוככי כאחבנ"י, שליט"א, עליהם נאמר ואנשי
קודש תהיון לי, לקיום התומ"צ בשלימות, קיום לשמה,
וכהוראה נרות חנוכה, אשר קודש הם ואין לנו רשות להשמש בהן אלא
לראותן בלבד,
ויקויים היעוד: כה אמר ה' צבאות אס בדרכי הלך ואם את משמתי השמור
גו" הנני מביא את עבדי צמח,
כי יעשה ה' תשועה גדולה ופורקן לעמו ישראל ויבואו לדביר ביתו
וידליקו נרות בחצרות קדשו ויודו ויהללו לשמו הגדול.

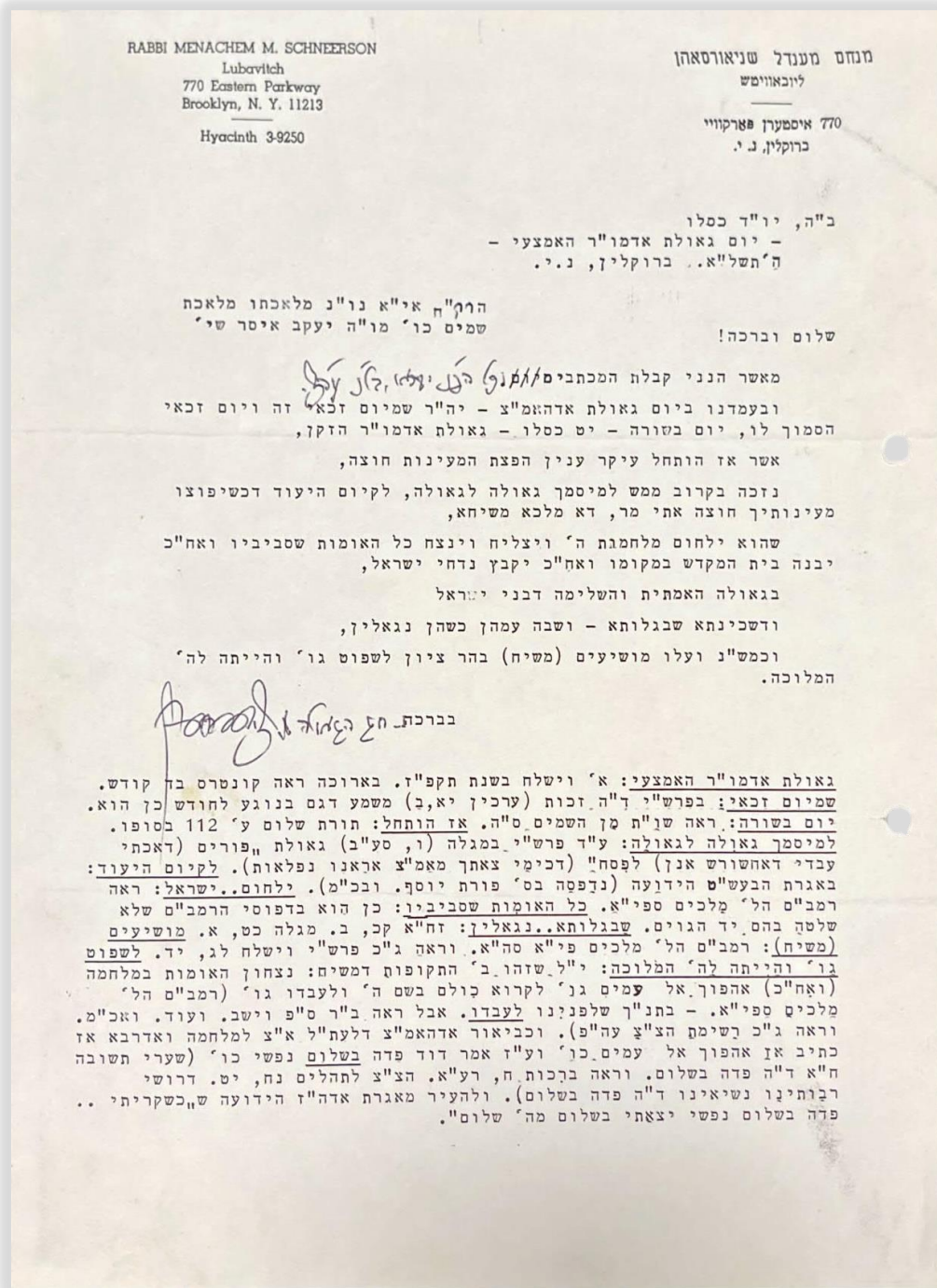
בברכה
[Handwritten signature]

זאת חנוכה: ראה ד"ה ברוך שעשה נסים - לאדמו"ר הצ"צ - סו"ס ד ומסיים שיום
ה' חנוכה הוא ע"ד יום ח' דמילואים. עיי"ש. שמונת הנרות: להעיר ממרז"ל
כנור של מקדש של ז' נימין כו' ושל ימיה"מ שמונה (ערכין לג, ב). שו"ת הרשב"א
ס"ט. תו"א ד"ה ת"ר מצות נ"ח (לג, ד). ימי חנוכה אלה: דמדליקין אל"ה נרות
(ראה מהרי"ל. רוקח ועוד). שאינה דומה (שמיעה): ראה מכילתא יתרו יט, ט. הו"א
ס"ה מי כהו"י זבביאורו. ובכ"מ. ושלטה בה עינא: בסוכה (ב, א) דלמעלה מכ'
אמה לא שלטה בה עינא ופירש"י שאינו רואה. ולכאורה קשה שהרי רואים שרואה
גם למעלה מכ' אמה. וי"ל הכוונה: א) שאינו מטריח עצמו לראות בגבוה כ"כ
(ועפ"ז יובן בפשטות הקס"ד לחלק בזה בין הולך ליושב ומה שאמלתרא כשרה אף
למעלה מכ' (עירובין ג, א). ב) דאין כאן שלטא - ראי" חזקה [כמו בברכות
(כ, סע"א). ובתענית (ח, סע"ב) דקרי דאין העין שולטת - אף שחאה אלא שלא
מדן] כי האויר מזיק לעינים (ב"י סהרע"א ד"ה וכתב הר"י). ולכאורה: א) עפ"ז
הרואה נ"ח במישור אבל רחוק מכ' אמה אסור לברך! (ב) נרות משתשק החמה
מטחלים בהם יותר מאשר בציר וכיור שבקורה (שו"ע או"ח סס"ג ס"ו). ולהעיר
מבכורות (נד, ב) שיחסר מיל קא שלטא ב"י עינא דרועה (ובפני" רגמ"ה - לשומרן).
כל אחד: וצ"ע בנוגע לעבד וראה רמב"ם הל' מגילה וחנוכה פ"ג ה"ד וריש פ"א
ובצפ"נ (שם ולמג"א בסופה). העמק שאלה לשאלתא כו סוס"כ כב. ואחת: שבת
כג, א. ועיין רש"י שם. ותוד"ה שאף (מגילה ד, א). ואנשי קודש. התומ"צ:
משפטים כב, ל. סהמ"צ להמב"ם שוש ד. ובברכת המצות: קדשנו במצותינו. ואנשי
קודש: נשים מניין ח"ל תהיון לי (מכילתא דרשב"י במדרה"ג). וראה זח"ב קכ"א.
ירוש' קדושין פ"א ה"ז. בשלימות, קיום לשמה: ראה רמב"ם סוף הל' תשובה.
קודש הם. בלבד: ל" נרות הללו - כפי נוסח אדה"ז בסידורו (וראה מס' סופרים
פ"כ ועוד). וצ"ע טעם השינוי הם - ל" זכר, משא"כ בהן, לראותן. קודש הם:
צ"ע משבת (כב, א) וכי נר קדושה יש בה. ולכן אפילו לפס"ד - יש מתירין
תשיש של קדושה (שו"ע ר"ס הרע"ג). ואולי י"ל הכוונה דקודש הם לענין שאין
מסתפקין משמנו - (ובזמן השיעור - לכ"ע) - וכיו"ב. ודוחק. ועיין אור התורה
- להצ"צ - לחנוכה (שכו, א ואילך). שו"ח אס"ד חנוכה סק"ט. אלא לראותן בלבד:
אולי בא לשלול דלא רק שימוש דמלאכה אסור (דלא כדעה ראשונה בפסיקתא דר"כ
ר"פ ב. וראה בפ"י זרע ישי). או גם תשיש של קדושה (לדעה האוסרין). כה אמר
צמח: הפטורה שבת חנוכה. צמח: משיח(תרגום ומפרשים במקומו - זכרי" ג, ח).
הלך. השמור: י"ל: מ"ע, מ"ל" (דכל מקום שנאמר השמר אינו אלא בל"ה (עירובין
צו, א). יעשה ה' הגדול: כל ועל הנסים. ופי" באבודרהם וכו'. לשמו הגדול:
ראה תו"א סוף דרושי חנוכה ובכ"מ.

בכתי"ק:

בברכת הצלחה

לד.

בכתי"ק:

הרה"ח

וכל הפ"צ יקראו, בל"נ עה"צ.

בברכת חג הגאולה

עמוד זה - הוספה מט"ו כסלו - צורף למכתב הנ"ל

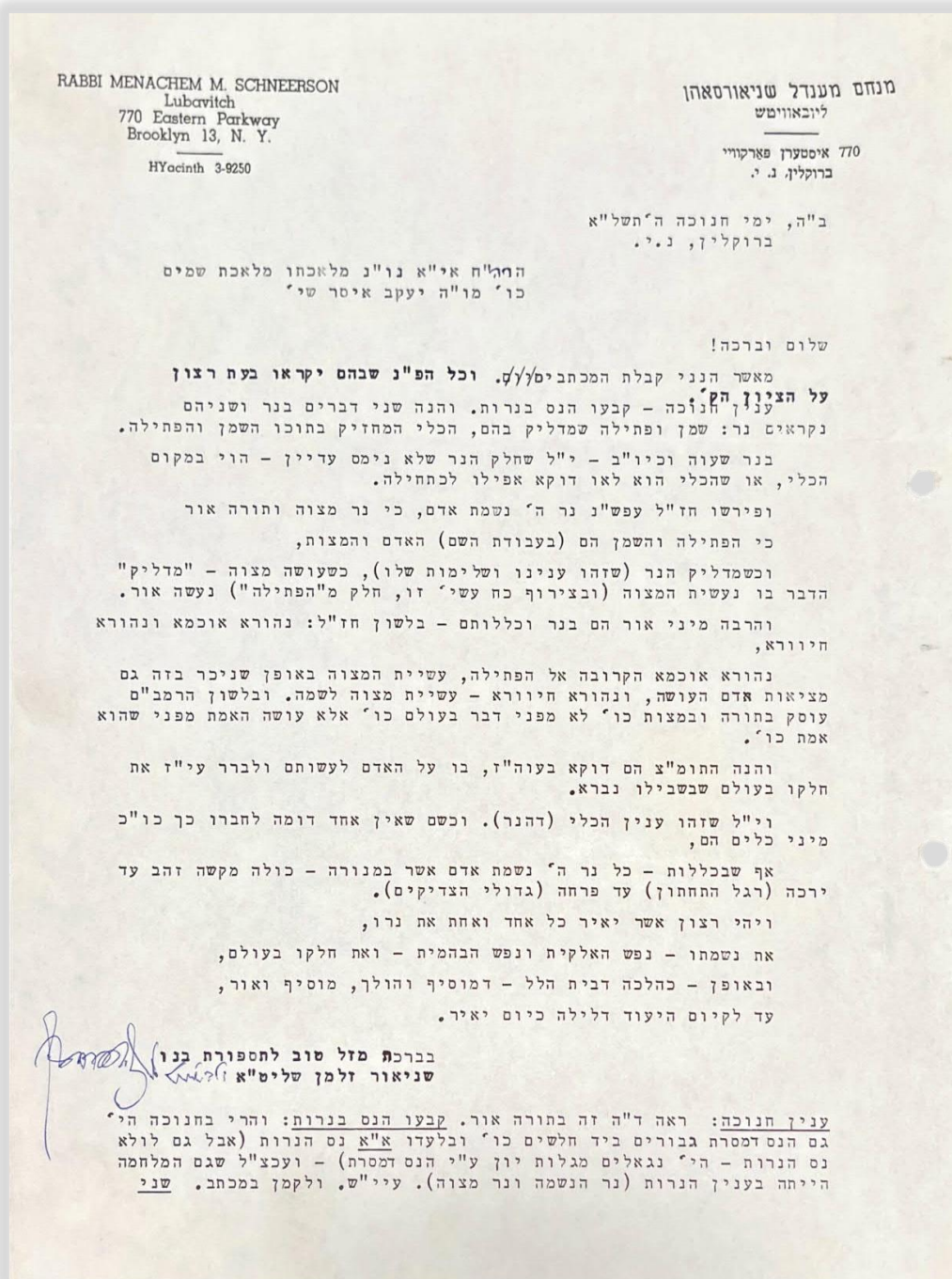
- ב -

נ.ב.

ע"פ סיבה נחעכב המשלוח עד עתה - טו כסלו, מילוי הלבנה, קיימא
 סיהרא בשלימותא דחדש תליתאי דחדשי החורף,
 ויה"ר שיהיו כל הדברים במילואם ושלימות האמתיה שלהם - הן בעבודת
 האדם בשלש השוגים דסור מרע ועשה טוב בקס שלום, או (כביאור חז"ל עה"פ
 פדה בשלום) עסק בחורה ובגמ"ה ותפלה,
 הן בשכר העבודה ופעולתה - שבאתדל"ת אחדל"ע,
 ועד לקיום ובקרוב בימינו ממש דההבטחה המשולשת: אלקים יושיע ציון
 ויבנה ערי יהודה וישבו שם וירשוה וזרע עבדיו ינחלוה ואוהבי שמו ישכנו
 בה.

מילוי הלבנה: כלשון שמ"ר פט"ו, כו. בשלימותא: זח"א (רכה, סע"ב). וי"ל
דב"שלימותא" (שלימות) יש עוד פי' - יותר ממילוי (חסרון). וע"ד החילוק
בין די מחסורו ולעשרו (כתובות סז, ב). ובדוגמא ב' הפי' בויבוא יעקב
שלם - בשבת (לג, סע"ב) ובזח"א קעב, סע"ב. וי"א דמר אמר חדא כו' ולא
פליגי. דחדש תליתאי: ראה שבת (פח, א ובר' נסים גאון שם). דחדשי החורף:
שם לעומת חדשי הקייץ (ל"ת להאריז"ל פ' ויצא, שם פ' בא בטעמי המצות).
ושלימותא. בעבודתא. בשכר. דההבטחה: להעיר מד"ה וכל בניך תרפ"ט פ"ב פפי'
השולמית. וסד"ה כל הנהנה תרפ"ט (בס' הקונטרסים ח"א). דסור. שלום: ראה
לקו"ת בלק ד"ה מה טובו. כביאור חז"ל: ברכות ח, רע"א וראה פי' הרשב"א
וחדא"ג שם - הובאו בצ"צ תהלים הנ"ל. עיי"ש. ולהעיר מאור תורה לה"מ
עה"פ ובגפן שלשה. דסור. המשולשת: ראה זח"א דפרשתנו (קפט, א) עה"פ כי
ה' אוהב משפט ולא יעזוב אה חסידיו לעולם נשמרו. ובהערות אמו"ר שם דמשפט
כנגד מל"ה (דינים) וחסידיו - מ"ע, לעולם נשמרו - תורה דמגינא ומצלא לעולם
(סוטה כא, א) ובא בהמשך למש"נ לפניו (תהלים לז, כז) סו"מ וע"ט ושכוך
לעולם (לקוטי לוי יצחק - זח"א). אלקים. בה: תהלים מזמור סט בחותמו.
וירשוה. עבדיו. ואוהביו: י"ל כנגד ישראלים לויים כהנים (עם תליתאי), תורה
(מורשה) תפלה (עבודה) גמ"ח (דפנימיותם - אהבה).

לה.

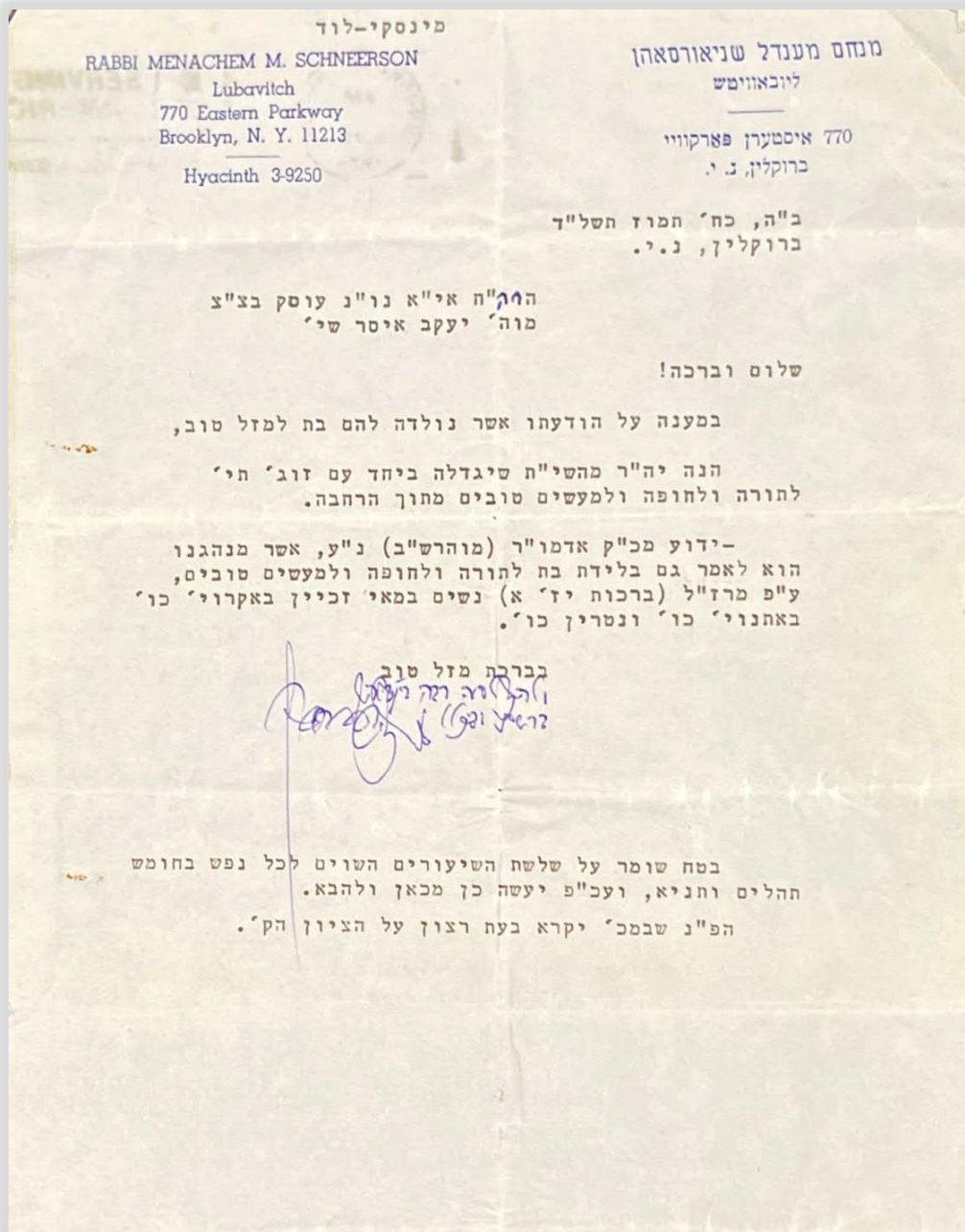

בכתי"ק:

הרה"ח

בברכת מזל טוב לתספורת בנו שניאור זלמן שליט"א ולבשו"ט

לו.

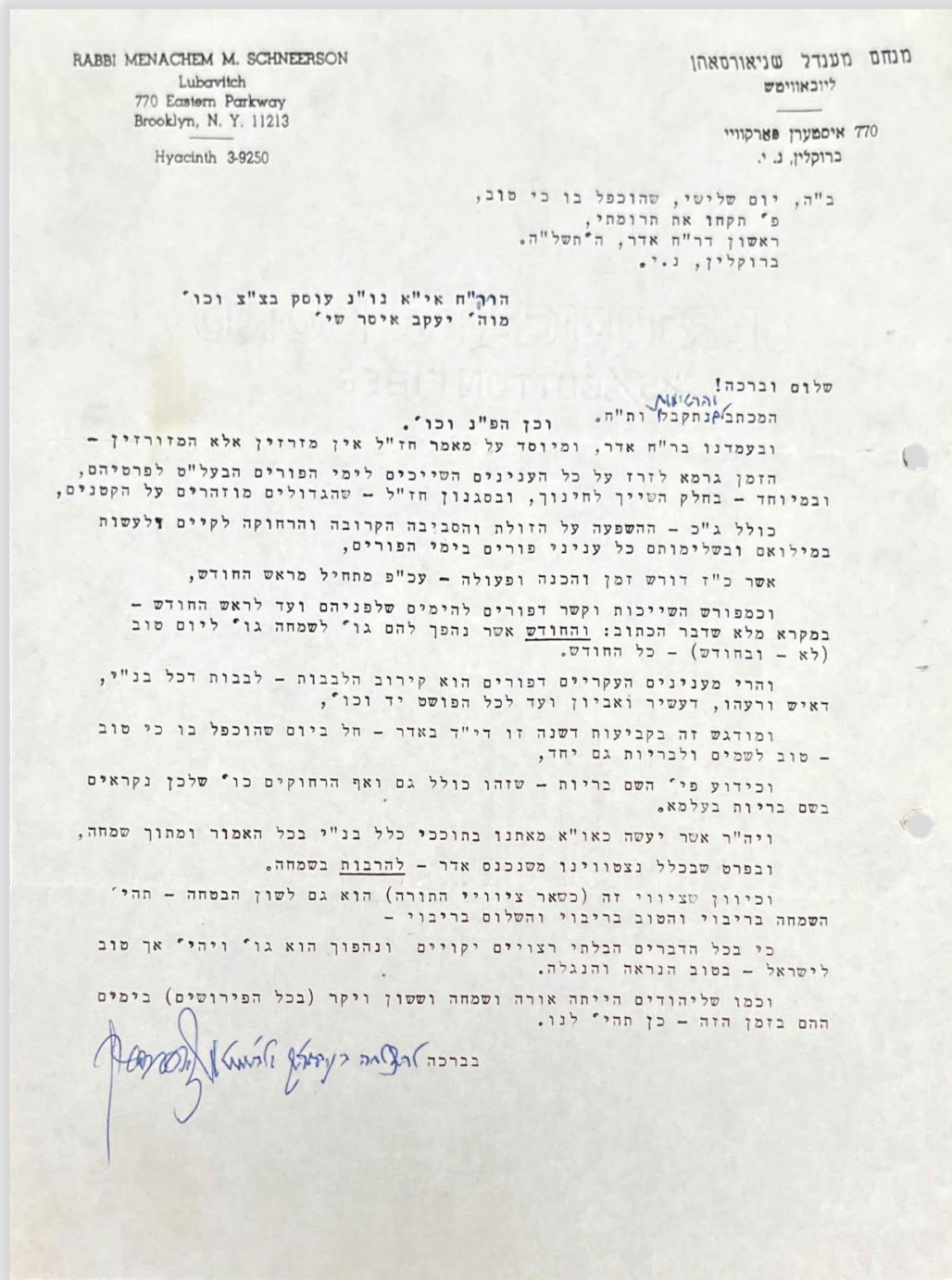

בכתי"ק:

הרה"ח

בברכה מזל טוב ולהצלחה רבה בעבוה"ק ברשת ובכלל

לז.

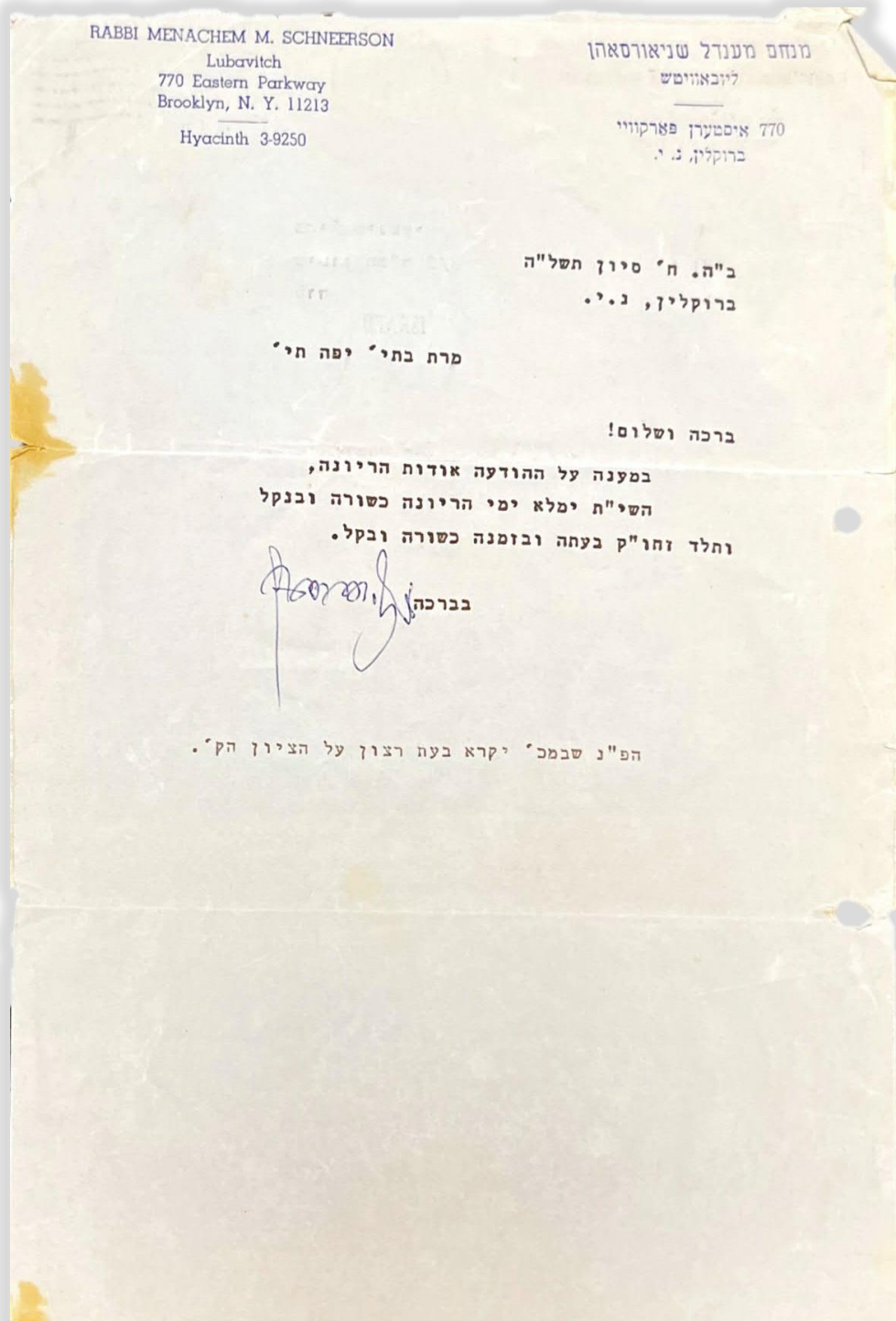
בכתי"ק:

הרה"ח

המכתבים והרשימות נתקבלו ות"ח. וכן הפ"נ וכו'.
בברכה להצלחה בעבוה"ק ולבשו"ט

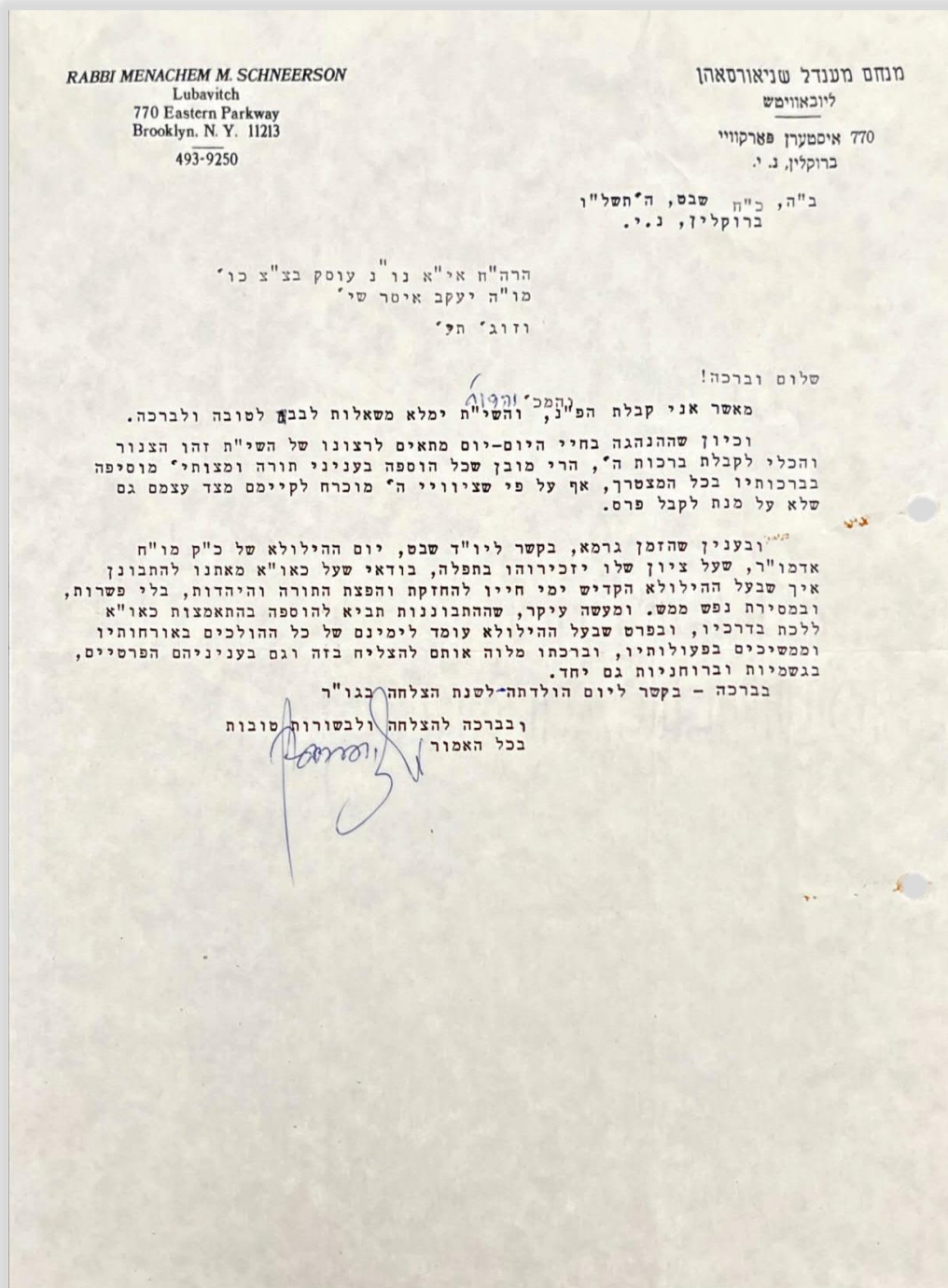
לה.

מכתב בקשר להודעה על ההריון עם אם החתן

לט.

מכתב כללי-פרטי הממוען אליו

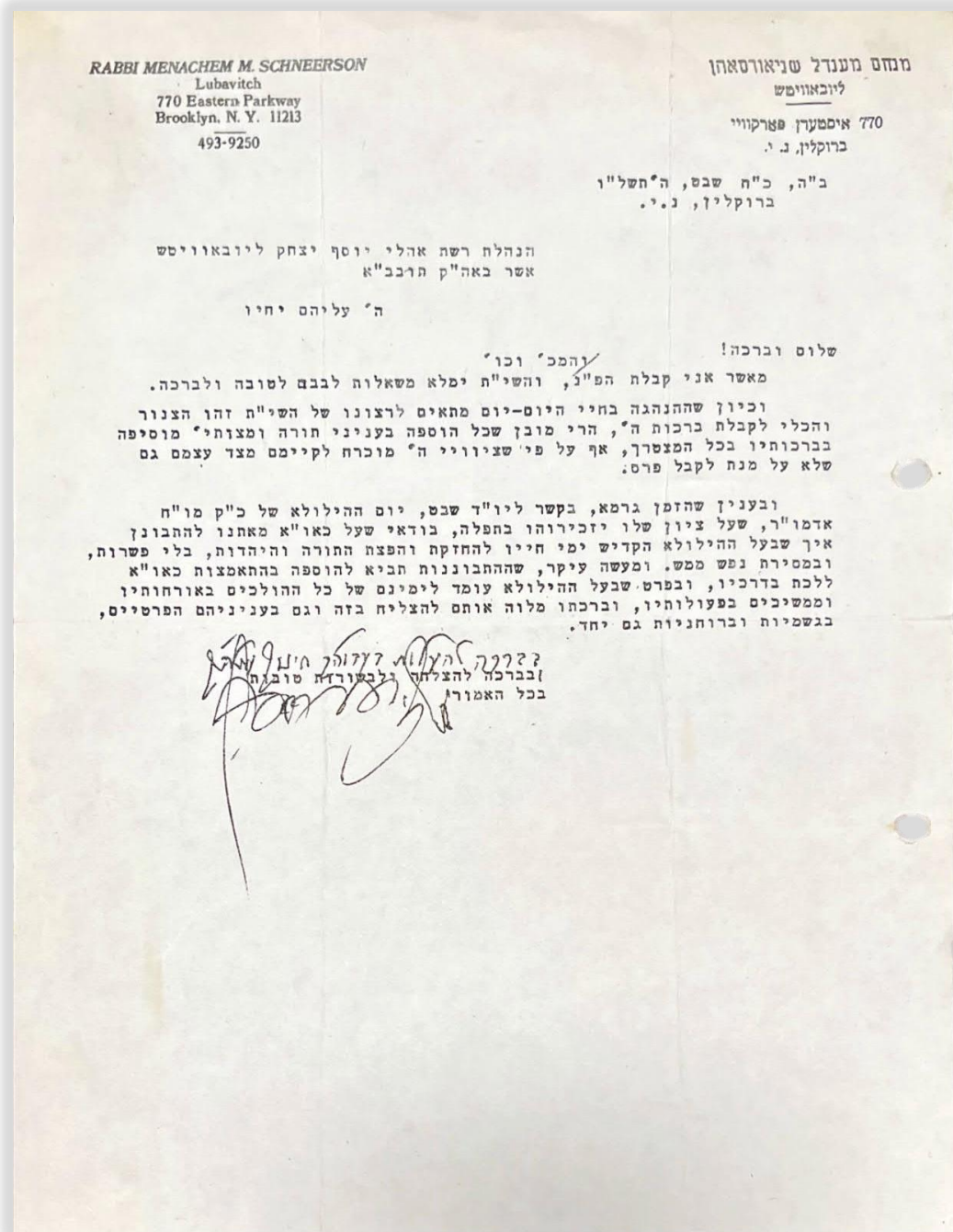

בכתי"ק:

והדו"ח

מ.

מכתב מאותו תאריך הממוען אל הנהלת ה'רשת'

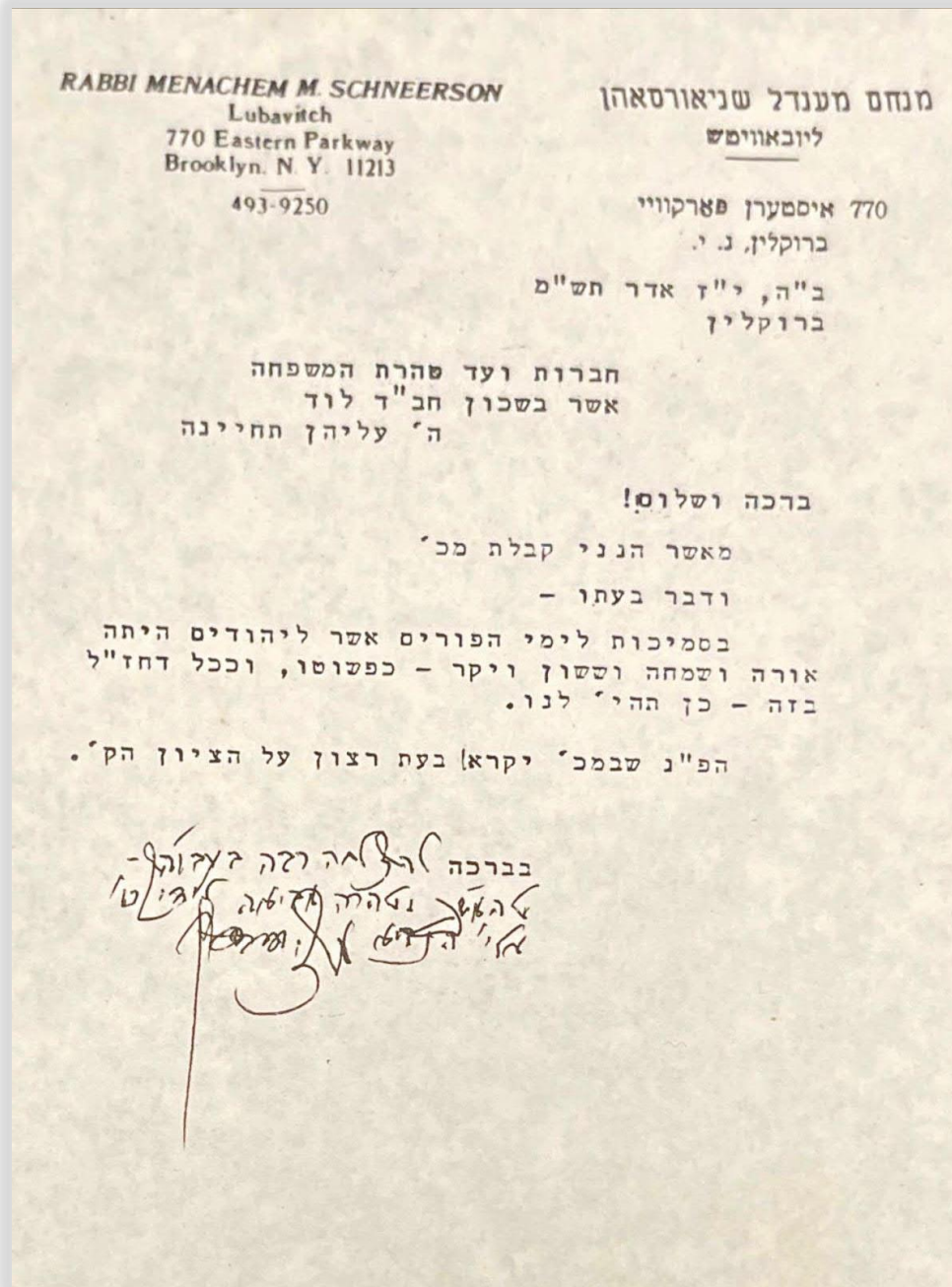

בכתי"ק:

בברכה להעלות בעבוה"ק חינוך עטה"ק וברכה

מב.

מכתב כללי-פרטי אל ועד טהרת המשפחה בשכון חב"ד לוד

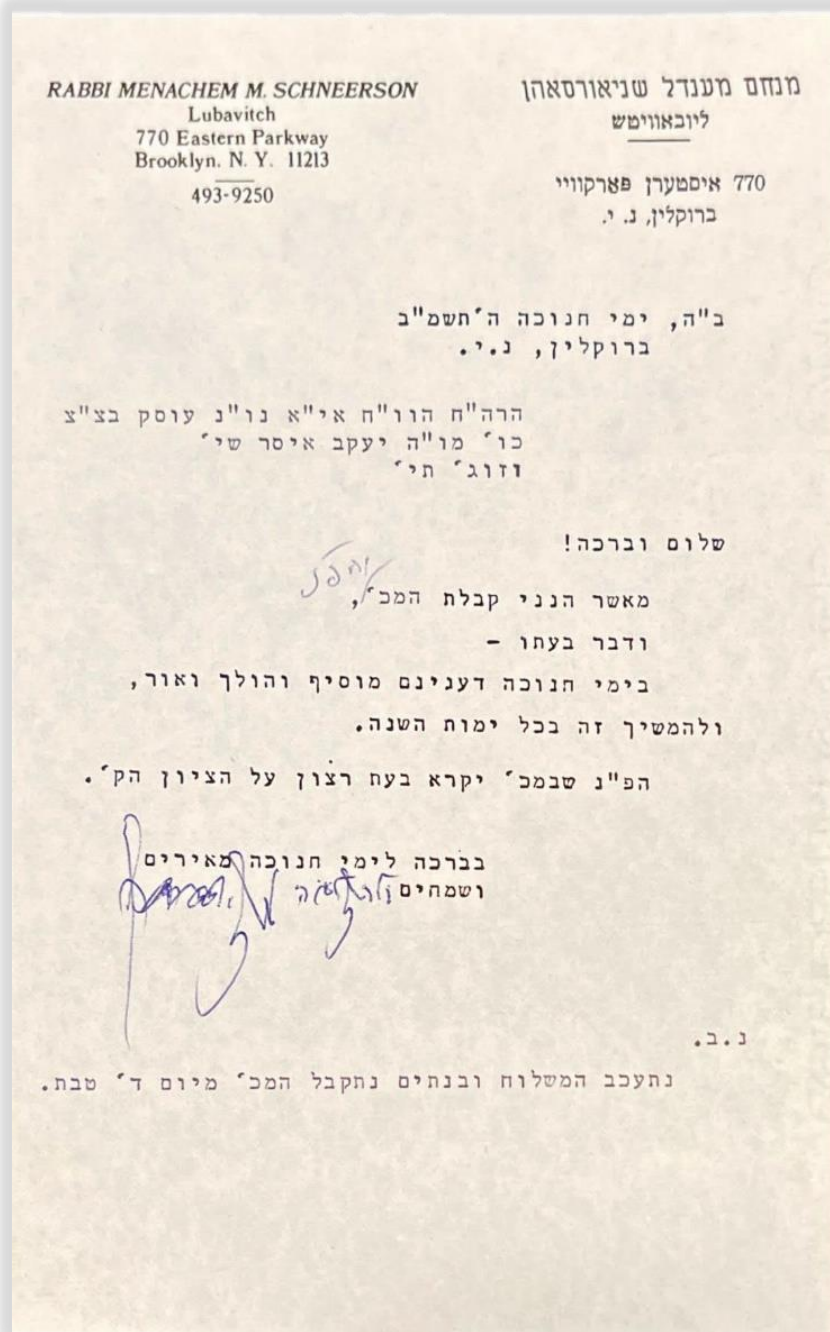
בכתי"ק:

הפ"נ שבמכ' יקראו

בברכה להצלחה רבה בעבוה"ק - טהמש"פ וטהרה מביאה לידי כו' אלי' הנביא

מג.

מכתב כללי-פרטי מימי חנוכה

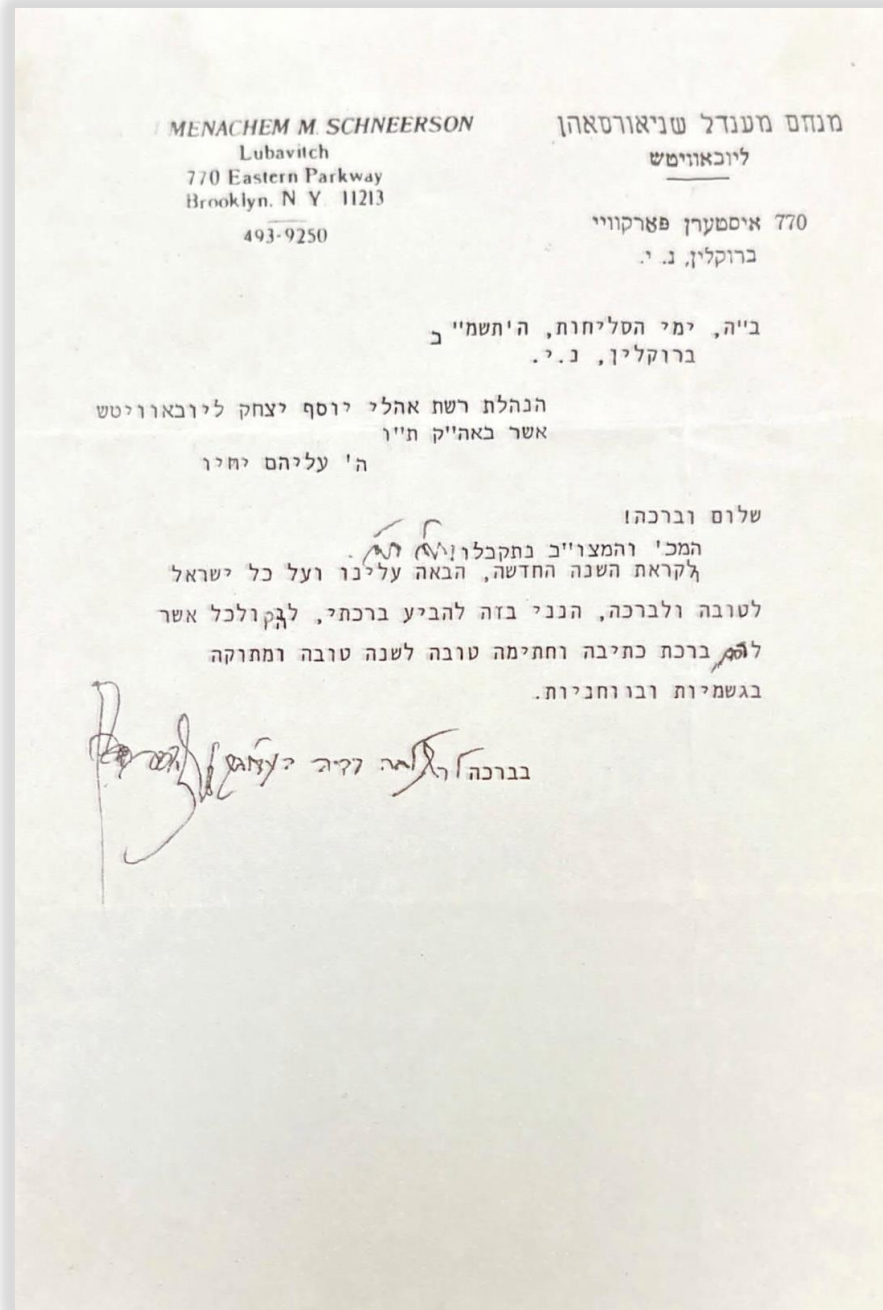

בכתי"ק:

המכ' והפ"נ
לימי חנוכה מאירים
ושמחים, ולהצלחה

מד.

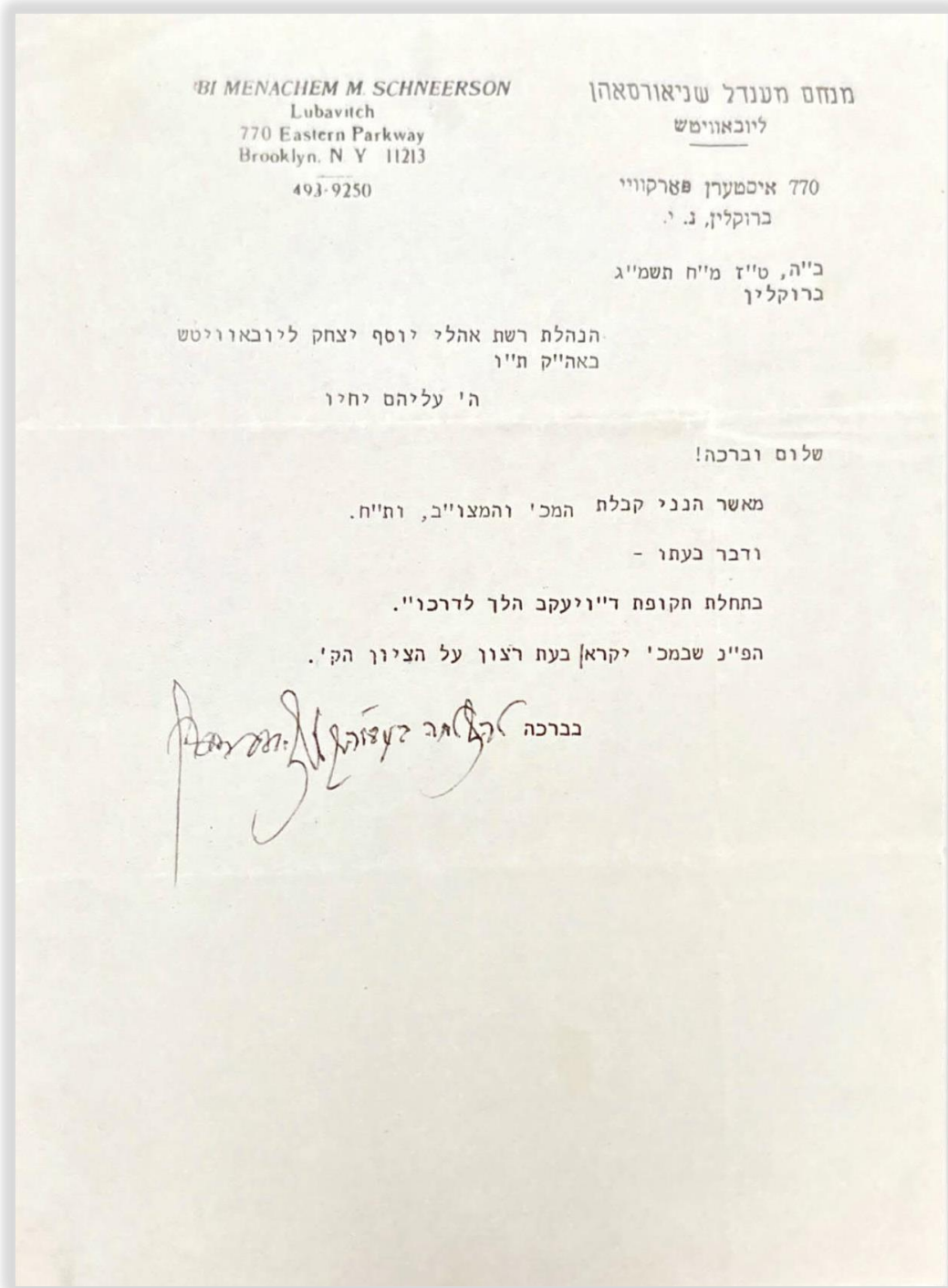
מכתב כללי-פרטי אל הנהלת ה'רשת'

בכתי"ק:

המכ' והמצו"ב נתקבלו ות"ח ות"ח.
להם ולכל אשר להם
בברכה להצלחה רבה בעבוה"ק

מה.

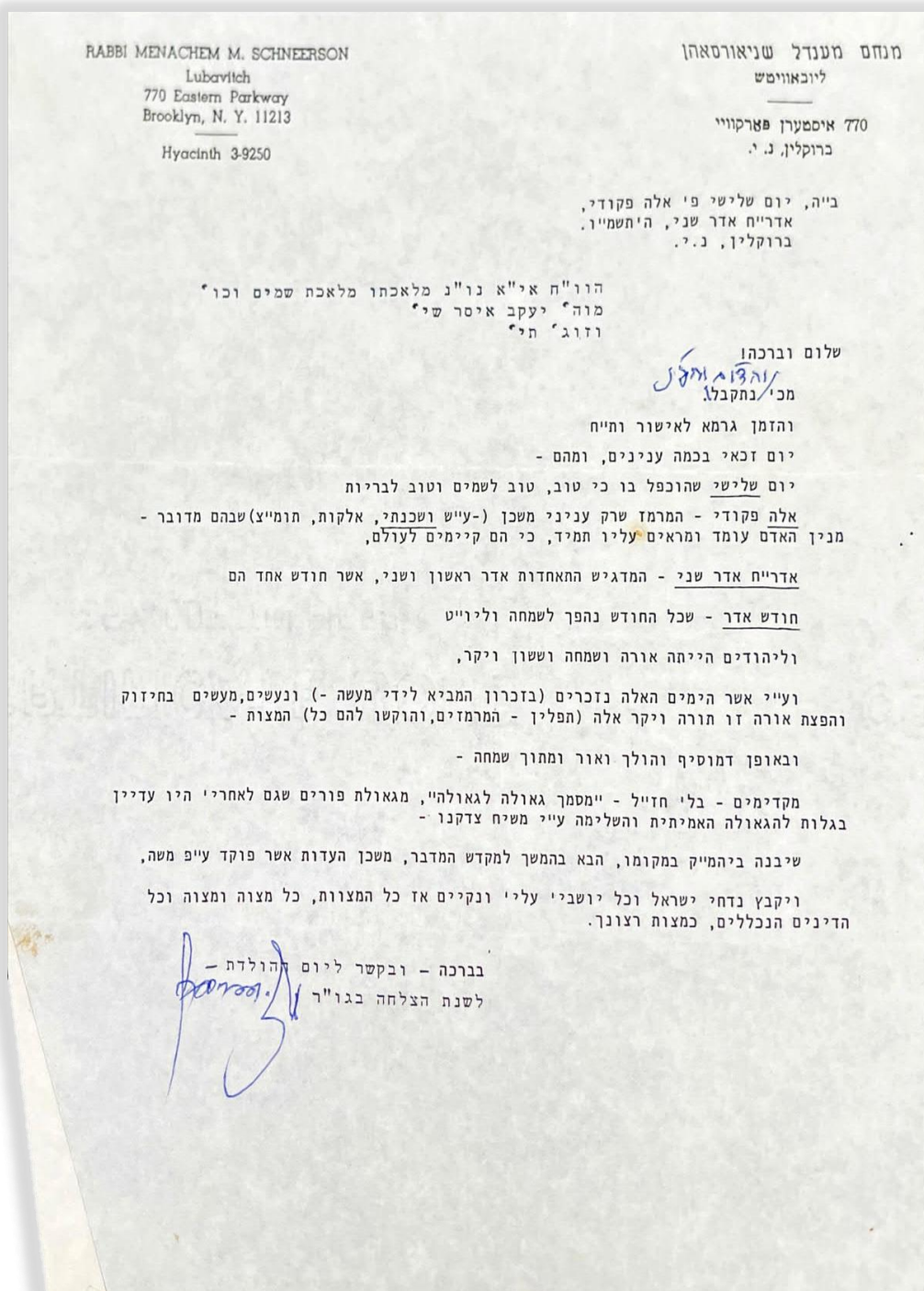

בכתי"ק:

הפ"נ שבמכ' יקראו
בברכה להצלחה בעבוה"ק

מז.

מכתב כללי-פרטי

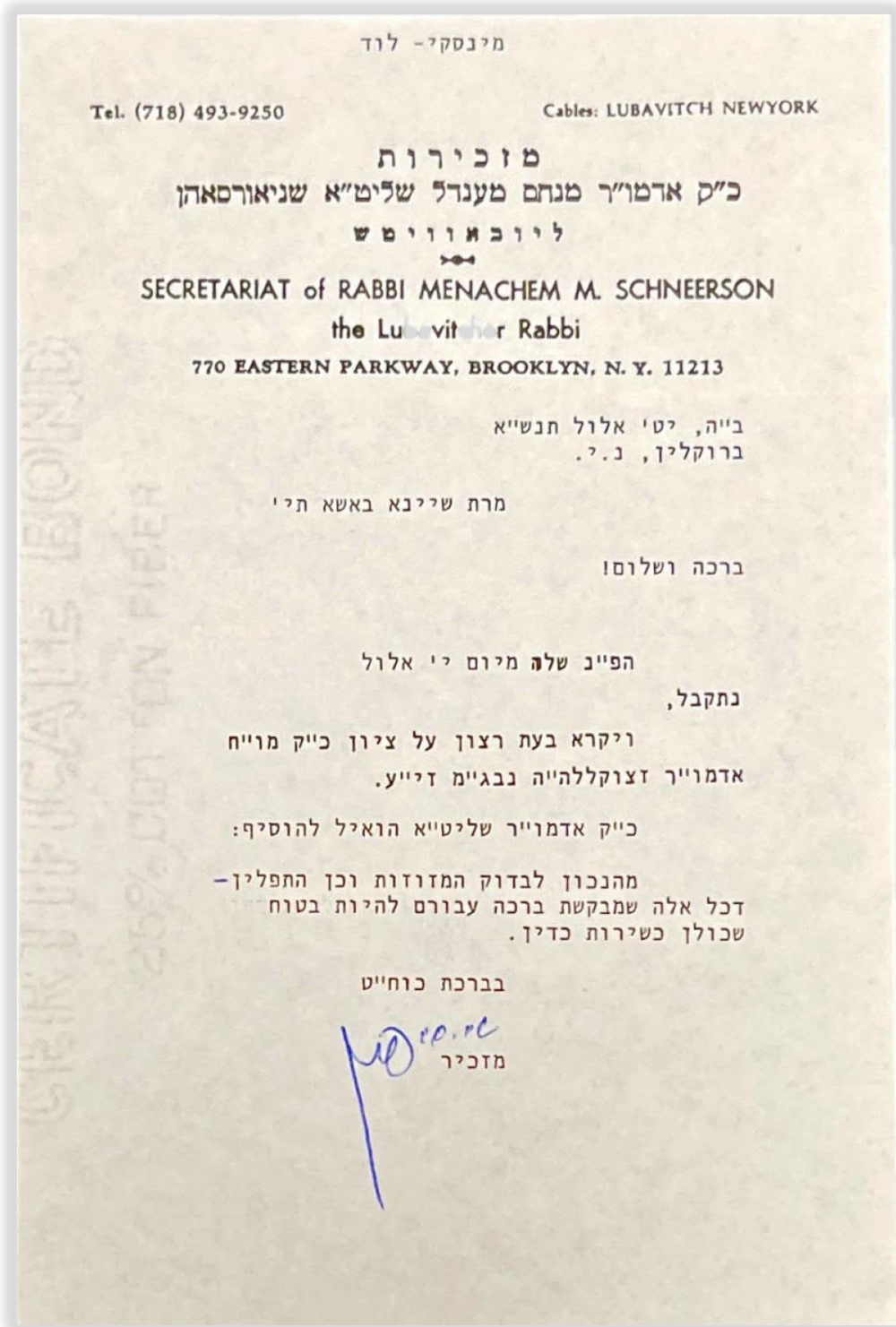

בכתי"ק:

מכ' והדו"ח והפ"נ נתקבלו

מז.

אישור קבלת פ"נ עם מענה

סיפורים וזכרונות

מזקנו של החתן הרה"ח ר' יעקב איסר שי' מינסקי

סיפורים אלו הם תדפיס מתוך ספר אודות ה"רשת" שעומד לצאת לאור, ומופיעים כאן באדיבות דוד החתן הרה"ח ר' שניאור זלמן שי' מינסקי.

באותות ובמופתים

הפניה רפואית

"בעת ביקורי בבית חיינו בשבת תשי"ח", מספר הרב מינסקי, "שאלתי את הרבי אודות עניין בריאותי מסוים, והופניתי אל הרה"ח ר' ד"ר אברהם אבא זליגסון ע"ה. כנראה, שד"ר זליגסון קיבל הנחיות מהרבי בנושא, והוא הפנה אותי אל פרופסור כלשהו, תוך שהורני לבקש מהלה כי ימסור את תשובתו בכתב, ושעבירה אליו.

"ואכן, הרופא קיים את הבקשה, ומסרתי את מכתבו לד"ר זליגסון. הוא העבירו לרבי, אולם לא זכיתי לתגובה כלשהי.

"כעבור כמה שבועות, זימנני המזכיר הרה"ח ר' חיים מרדכי אייזיק חודקוב, והורני בשם הרבי, להזמין תור אצל פרופסור מסוים, תוך שמסר לי את פרטיו. מכיוון שלא ידעתי אנגלית, סייעני חברי מתורת-אמת, התמים בנימין קליין ע"ה (שלא עבד עדיין במזכירות, אך "הסתובב" בה), וטלפן ללשכתו של הרופא. הלה הגיב, כי עסוק הינו מאוד, ועליי להמתין במשך חודשיים לפחות.

"שאלתי את הרבי בכתב, האם להזמין את התור, שכן חששתי כי הרבי יצווני לפתע לשוב לארץ הקודש, ובמועד התור אהיה כבר בארץ. אולם, לשמחתי, הנחני הרבי להזמין את התור. ואכן, ר' בנימין טלפן שוב למרפאה, והתארץ נקבע לאחד מימי חודש שבט או אדר.

"יום קודם התור, קראני הרב חודקוב והורני: "סע אל הפרופסור כמתוכנן, ואמור שם כי הרבי מליובאוויטש שלחך". הדברים היו נסתרים בעיניי ובעיני ר' בנימין, אך כמובן שלא שאלנו שאלות.

"למחרת, נסעתי עם ר' בנימין אל הרופא, שעבד באחד הבניינים הגבוהים במנהטן. הצטיידנו במאה וחמישים דולרים – סכום גבוה מאוד באותם ימים – שהשגתי בדרך כלשהי, כדי לשלם עבור הביקור.

"משנכנסנו למקום, והבחנו בקהל הרב שממתין על מנת להתקבל אצל הפרופסור, ביקשתי מר' בנימין: "מסור במזכירות כי הרבי מליובאוויטש שלח אותנו. אולי הודות לכך, לא ניאלץ לחכות כאן במשך יום שלם". ואכן, הוא נהג בהתאם, ובתום חמש דקות זומנו להיכנס!

"הרופא ישב עימנו במשך למעלה משעה, ולחשתי לר' בנימין בחשש, כי כנראה שאריכות הביקור תחייבנו לשלם לו שלוש מאות דולרים. אולם, להפתעתנו, בתום הפגישה, שאל ר' בנימין את הפרופסור אודות גובה התשלום, ונענה (בשפת האידיש. הבנו מכך כי הינו יהודי): "אם הרבי מליובאוויטש שלחכם, שובו לישיבה מייד..."

"הפרופסור צייד אותנו במכתב רפואי, והעברתיו כמוֹבן לרבי. ברם, הרבי לא הסכים להוראתו של הרופא כי אעבור ניתוח, וציווני לא לעשות דבר, תוך שאף נמנע מלהפנותני אל רופא אחר. ו"הנה, למרבה הפלא, הבעיה הרפואית אכן לא הסבה לי סבל כלשהו.
 "היה זה מקרה פלאי, בו הפנה אותי הרבי אל רופא, אך הסתפק בעצם ביקורי אצל הלה".

הרבי מרפא

"בשנת תשכ"ב, מתאר הרב מינסקי מעשה מופלא, "לא חשה רעייתי בטוב, ואף רופא לא הצליח לסייעה. היא כתבה זאת אל הרבי, ונענתה באיגרת מעניינת, בכ"ט טבת, בה מורה לה הרבי להתחזק באמונה בהשגחה פרטית, "ומאחר שעל האדם לעשות בדרך הטבע התלוי בו, ויש מקום לומר שמצב רוח קשור גם כן במצב חלישות בריאותה בכלל, מהנכון שתשאל רופא על דבר זה ותמלא הוראתו" [צילום המכתב נדפס במדור המכתבים, מכתב ז].

"הרבי לא נקב בשמו של רופא כלשהו, ואף לא ציין לאיזה תחום רפואי עלינו לפנות. לכן, נסעתי עם רעייתי לרחוב אלנבי בתל-אביב, ואמרתי לה: "ניכנס לקליניקה הראשונה שתיקרה בדרכנו, מבלי להביט האם מדובר בתחום הכירורגיה, האורתופדיה או שמא מחלקה פנימית... שכן, ביקרנו כבר אצל כלל הרופאים הידועים לנו, וכעת לא נותר לנו אלא לסמוך על הפנייתו של הרבי".

"ואכן, נכנסנו אל רופא אקראי בתל-אביב, והלה רשם מרשם עם תרופות שונות. אולם, מכיוון שאיגרתו של הרבי עסקה בעיקר בעניינים רוחניים, לא מיהרתי לרכוש את התרופות המדוברות, אלא שיגרתי את הרצפט אל הרבי. שכן, אמרתי לרעייתי: "כשהרבי מקבל דבר שאינו זקוק לו, מוסרו הוא בחזרה. אם כן, לוי מקומו של המרשם אצלנו, הרי שהרבי ישיבו אלינו".

"ואכן, הרבי לא החזיר לנו את הרצפט, בעוד שהבעיה הרפואית נעלמה כלא הייתה!

"היה זה המקרה השני, בו הפנה הרבי אותי או את רעייתי אל רופא מבלי שציוונו לאחר-מכן לקיים את הוראתו של הלה, בעוד שהסבל הבריאותי נפתר מאליו".

מופת שמימי

"הרשת", מספר הרב מינסקי, "נהגה לערוך בכ' מרחשון כינוס למורים – במסעדת "ישורון" של הרה"ח ר' זושא ריבקיין ע"ה בתל-אביב – כדי שאחד המורים ששהו ב-770 בחודש החגים ימסור פרישת שלום מבית חיינו.

"באירוע שהתקיים בכ' מרחשון תשכ"ח, התכבדתי למסור את פרישת השלום. אולם, לאחר נאומי, הודיעוני לפתע, כי עליי לשוב מייד לביתי בקרית-גת, שכן אירע משהו לא טוב לאחד מילדיי.

"מדובר היה אודות בני בן השלוש, שבעת שחצה את הכביש, פגע בו רכב לא עלינו ועלה על ראשו.

"מיהרתי לביתי, ובניתיים אושפז ילדי בבית הרפואה באשקלון, שם מסרו כי מצבו הינו חמור מאוד. העבירוהו לתל-השומר, ועקב הדחיפות, ביצעו זאת באמצעות מסוק.

"נסעתי מביתי לתל-השומר, והרופא הודיעני כי המצב איום ונורא, תוך שהצביע על השמיים. היינו, שרק הקדוש ברוך הוא מסוגל לחולל נס ולהושיע את הילד. ואכן, נראה היה כי בני איבד חס ושלום את מוחו ואת כלל חושיו: ראייה, שמיעה, דיבור וכו'.

"טלפנתי מייד למזכירות הרבי, ותיארתי את המצב המחריד, תוך שביקשתי כי דבריי יועברו לרבי, כדי שיעניק את ברכתו הקדושה. סיפרתי אף, כי הבשורה דווחה לי בעת שהשתתפתי בכינוס, ולאחר שמסרתי את דרישת השלום מבית חיינו.

"לאחר-מכן, הודיעתני המזכירות כי הרבי בירך!

"ואכן, בראשית חודש כסלו, טלפנה אליי לפתע רעייתי מבית הרפואה, ובישרה לי בהתרגשות אדירה, כי בננו מדבר: "ראיתי", סיפרה, "ששוכב הוא ללא כיפה וציצית, אזי קניתי כיפה וציצית חדשות עבורו. הלבשתי לו אותן, ומשביקשתיו לומר "מודה אני" – קיים זאת!"

"כלל בית הרפואה נדהם מההתרחשות העל-טבעית, אשר היוותה מופת של הרבי.

"אחר-כך, ב"ט כסלו, ילדה רעייתי בן בתל-השומר, וכעבור שלושה ימים, שוחררנו עם שני ילדינו לביתנו.

"אולם, הפרופסור הבהיר באוזניי, כי אף כשיסתיים תהליך שיקומו של בננו בן השלוש, לא יידמה הוא לילד רגיל.

"והנה, כעבור כמה חודשים, ביקרתי עם בני אצל הפרופסור, והוא התקשה להאמין: הילד הבריא לחלוטין, ולא ניכר היה כלל כי חווה תאונה.

"ואכן, בננו גדל ברוך השם, וכיום הינו אב וסב לילדים ולנכדים".

יצוין, כי בחמש איגרות שכתב הרבי אל הרב מינסקי לאורך השנים, בירכו ב"בשורות טובות בכלל ובפרט" (או בלשון דומה). היינו, שהרבי הקדים את הברכה בנושאים הכלליים לאלה הפרטיים, וזאת אף אם דובר באותם מכתבים על ענייני בריאות. אולם, באיגרתו הקדושה אל הרב מינסקי מערב י"ט כסלו המדובר, עת שהה בנו בבית הרפואה, נקט הרבי בסדר הפוך: "ולבשורות טובות בפרט ובכלל".

רוח הקודש

"לקראת י"א ניסן תשל"ב", מתאר הרב מינסקי מעשה מופלא, "נסעתי עם רעייתי והתינוקת שלנו בת הארבעה חודשים לבית חיינו, לרגל יום הולדתו השבעים של הרבי.

"שהינו ביחידות, והרבי העניק כסף לרעייתי, כדי שתרכוש מתנות לילדינו. לאחר-מכן, כשהתחלנו לצאת מהחדר, תוך שרעייתי אוחזת את בתנו, החל הרבי לפתע להקיש עם אצבעו על השולחן. תהינו אודות כוונתו הקדושה, אולם הרבי המשיך בהקשותיו, עד שהתינוקת הביטה על הרבי, בעקבות הרעש ששמעה.

"באותו רגע, חדל הרבי מהקשתו, ואמר לי: "איך האב געמאכט מיט איר די ערשטע הכרה" (עשיתי עימה היכרות ראשונה)!

"אחר-כך, או שמא קודם היחידות, יצא הרבי מחדרו הקדוש, ומשהבחין בבתי, ששכבה בעגלתה, הביט בה וצחק מאוד.

"כעבור שש עשרה שנה, בשנת תשמ"ח, עברה בתי בחלוקת דולרים. הרבי העניק לה דולר ביד ימינו הקדושה, ולאחר־מכן הרים יד זו, זקף בפניה שתיים מאצבעותיו הקדושות (האצבע והאמה), תוך שחייך אליה חיוך רחב מאוד. בתי הבינה היטב, כי הרבי רומז לה שזהו כבר ביקורה השני אצלו!"

באר־שבע

בחודש אלול תש"מ, ערב פתיחת שנת הלימודים מטעם משרד החינוך, התבקש הרב מינסקי על־ידי מנהל הרשת, הרה"ח ר' משה סלונים, להעתיק את מגוריו לבאר־שבע ולהקים בית ספר חב"ד בעיר.

"משרד החינוך לא אישר עדיין את המוסד", הוסיף ר' משה באוזני ידידו, "ולכן תכהן אף כמנהל בית הספר חב"ד במושב ברוש – ומכך תתפרנס. רעייתך מצדה, תנהל את המוסד בבאר־שבע, ואילו אתה תדלג בין שני המקומות, כדי לנהל בברוש ולהקים בבאר־שבע במקביל..."

הרב מינסקי נענה לבקשה, תוך ששכר דירה מרוהטת בבאר־שבע, שכן לא ניתן היה אפילו להספיק להעביר את הרהיטים מלוד, עקב קוצר הזמן.

הרב מינסקי העמיס ברכב גדול את משפחתו – בת שישה עשר הילדים – עם חפציהם הבסיסיים, והם עמדו לצאת לדרכם. אולם, רגע לפני שנעל הרב מינסקי את ביתו, צלצל מכשיר הטלפון.

כאן, ציפתה לו שיחה מפתיעה, שבסופה מופת מהרבי.

טעות טלפונית

"הדוברת שמעבר לקו", מספר הרב מינסקי, "פתחה במטר קללות כלפיי. תהיתי באוזניה: "מה עוללתי לך?!" ונעניתי: "הרסת את חיי!" "מדוע?!" נדהמתי, והשיבה: "כל מי שמחפשך בטלפון, מטלפן אליי!"

"הגברת המשיכה: "חפצי לדעת לאן הגעתי ומהו עיסוקך: האם הינך מנהל בית ספר? או שמא טלפנתי לשיבה? ואולי זוהי חנות? ומה מוכר הינך: לולבים? אתרוגים? מצות? נרות? ריבוננו של עולם! מטלפנים אליי ביום ובלילה: האחד מבקש לולב, השני זקוק לאתרוג, השלישי צריך מצות, ואילו הרביעי מוכרח להשיג מורה!" זעקה.

"מספר הטלפון שלי", מסביר הרב מינסקי, "הסתיים בספרה תשע, ואילו מספרה של האישה נגמר בספרה אפס. דא עקא, שבספר הטלפונים נמחק השפיץ של הספרה תשע המדוברת – והיא הפכה לאפס. לכן, כל מי שחיפש את מספרי בספר הטלפונים, טלפן אל אותה גברת במקום אליי!..."

"האישה זכתה לטלפונים רבים אף בערב חג הפסח. שכן, הייתי מחלק מצות מהרבי, ועד כניסת החג חיפשוני וביקשו לקבל מצה..."

"הסברתי אם כן לגברת, כי אינני אשם, אלא להיפך, פניתי כבר למשרד התקשורת בעניין, ושם הבטיחוני, שבספר הטלפונים של השנה הבאה תתוקן הטעות. "כמו כן", הוספתי, "יכול הנני לבשר לך, כי עוזב אני את ביתי למשך שנה, כך שתזכי לשקט."

"אנו", ציינתי באוזני האישה, "צעירי חב"ד, ועוסקים הננו בכלל ענייני היהדות, ומכאן הפניות הרבות אלינו".

"דברים אלה, גרמו לשינוי הטון בקולה של הגברת, והיא פנתה אליי בבקשה".

נביא בישראל

"הינכם צעירי חב"ד, ומסייעים אתם לכולם. מדוע אם כן שלא תעזרו אף לי?" הקשתה הדוברת. "במה ניתן לסייע לך?" שאלתי, וענתה: "שמי גברת דהן, ומתגוררת הנני בכתובת פלונית בלוד. נשואה אני במשך עשר שנים, אך לא זכיתי לילדים".

"האישה", אומר הרב מינסקי, "נזקקה לעזרתי, בשעה שילדיי זעקו מהרכב כי אגיע כבר אליהם, שכן נצלים הם בחום הקיץ. ואכן, הודעתי להם שאבוא מייד, תוך ששאלתי את הגברת: "בעלך מניח תפילין?" היא השיבה בחיוב. "מותקנות מזוזות בביתכם?" המשכתי לשאול, וענתה שוב כבראשונה. "מנין לכם שהתפילין והמזוזות כשרות?" התעניינתי. השיבה האישה, כי ישנו רב במשפחתם שבדקן.

"עברתי עם הגברת על כל המצוות שעלו בזיכרוני, ועל כולן ענתה בחיוב. אמרתי לה: "אשגר אלייך שני חברים שלי שיטפלו בבעייתך, שכן עליי לנסוע".

"ואכן, ביקשתי מהרה"ח ר' נחום קפלן והרה"ח ר' יעקב רייניץ כי יטפלו בעניין, בעוד אני נסעתי לבאר־שבע, שם נשכח הנושא מזיכרוני, שכן הייתי עסוק יומם וליל בהקמת בית הספר בעיר, ובניהול המוסד בברוש.

"כעבור שנה, סיימתי את שליחותי בבאר־שבע – לאחר שהקמתי וביססתי את בית הספר בעיר – ושבת לביתי בלוד. היה זה מוצאי שבת, ולפתע נזכרתי בטלפון שקיבלתי טרם נסיעתי. השעה הייתה שתיים עשרה בלילה, אולם אמרתי לעצמי, כי הרב רייניץ, שהינו בן דודי, בוודאי לא יקפיד עליי אם אבקר, כדי לאחל לו "מזל טוב" על הולדת בתו באותה תקופה.

"ואומנם, מיהרתי לביתו של הרב רייניץ, ושאלתי מה התרחש עם הגברת המדוברת. השיב המארח: "כתבנו אודותיה אל הרבי, וזכינו לברכתו הקדושה. בד בבד, החלפנו את התפילין ואת המזוזות בביתה, אשר היו פסולות. ואכן, היא קרובה ברוך השם ללידה!"

"בבוקר, טלפנתי לביתה של האישה, והסבתא הרימה את השפופרת. "היכן בעלת הבית?" שאלתי, ונעניתי: "ילדה בן בשבת, בבית הרפואה "הדסה" בירושלים!"

"לאחר־מכן", מציין הרב מינסקי, "זכתה הגברת לילדים נוספים, הודות לברכתו הקדושה של הרבי, וכל זה השתלשל מטעות במספר! רואים אם כן מהי השגחה פרטית".

המכתב שנמצא

אחיו של הרבי מינסקי, הרה"ח ר' אברהם ע"ה, היה חסיד בעלז, וכיהן כמשמשו של כ"ק האדמו"ר רבי אהרון רוקח מבעלז צ"ל.

באחת הפעמים שהאח שהה ביחידות אצל הרבי, שאל ר' אברהם את הרבי אודות עניין בריאותי כלשהו, והרבי הביע בתגובה את רצונו לעיין במכתבם של הרופאים בנושא.

ר' אברהם חיפש את המכתב בכיסו, ומשהעלה חרס בידו, השיב לרבי כי המכתב אינו ברשותו. הציע לו הרבי לחפש שוב, ומשהתוצאה הייתה דומה, יעץ לו הרבי לחפש פעם נוספת. הוא שב על חיפושיו בשלישית, והפעם איתר את המכתב!

ספר הפוך

אחת מתלמידותיו של הרב מינסקי בבית הספר בקרית־גת מתארת מעשה מופלא אודות הרבי:

"אבי, הרב דנינו ע"ה, נצטווה פעם בבית הרפואה "סורוקה" לעבור ניתוח מסוים, עקב סבלו מאולקוס לא עלינו. אולם, הרב מינסקי – שהיה מבקר בבתיהם של תלמידיו, משוחח עם הוריהם ומעורה בענייניהם – אמר לאבי: "עליך לשאול את הרבי בעניין". אבי נהג בהתאם, והרבי השיב, כי ישנו אצל אבי ספר שמונח בצורה הפוכה, ויש להפכו בחזרה!

"ואכן, אחיי מצאו את הספר המדובר וסידרוהו. והנה, התוצאה לא איחרה לבוא: אבי לא עבר ניתוח, והוא האריך ימים עד גיל תשעים ושש".

חסידים ואנשי מעשה

ר' חיים שאול ברוק

"בראשית עבודתי בישיבת אחי תמימים", מספר הרב מינסקי, "ר' שאול הודיעני, כי אינו מסוגל לשלם לי משכורת, אולם מבטיח הינו להעשירני בסיפור מדי יום... ואכן, הוא עמד במילתו, ולי לא נותר אלא להצטער על כך שלא חינונו באותם ימים לרשום את הסיפורים החסידיים, כפי שכותב הרבי הרי"ץ – כי אביו חינוו להעלות על הכתב את הסיפורים החסידיים ששמע.

"כמה מעשיות נשמרו בכל זאת בזיכרוני, ולהלן שתיים מהן, אודות הרוגצ'ובר ע"ה:

א. "שלושה מחברי ספרים על הרמב"ם, הגישו את חיבוריהם לרוגצ'ובר כדי שיעניק את הסכמתו. הוא השיב אודותיהם: "אחד הינו "מאנס", שכן מכריח הוא את הרמב"ם לומר כמוהו. השני הינו "מפתה", משום שמפתה את הרמב"ם לסבור שאכן התכוון למה שהוא כותב בספרו. השלישי הינו "סתם מוציא שם רע", שכן מוציא שם רע על הרמב"ם – שכאילו סבר כמותו..."

"השלושה", אומר הרב מינסקי, "היו גדולי ישראל, אולם הרוגצ'ובר נודע בסגנונו החרף..."

ב. "מישהו חיבר ספר בגיל שבע עשרה, וחפץ בהסכמתו של הרוגצ'ובר.

"הגאון כינהו בתגובה: "גנב, טיפש ושנורער". והסביר: "גנב, שכן העתיק את דבריו ממקורות אחרים. טיפש, משום שרצה להסתיר את גניבתו, אזי העתיק רק חלק מהדברים להם נזקק – אולם נטל דווקא את העניינים הטיפשיים, בעוד שאת הדברים האיכותיים הותיר במקומם. שנורער, שכן כיצד מסוגל לממן הדפסת ספר בגיל שבע עשרה?"

בחודש תשרי תשכ"א, שהה ר' שאול ב-770. הרב מינסקי, שלא עבד כבר בישיבה בראשון-לציון, ביקשו בשובו, כי יתאר באוזניו דבר מה מיחידותו אצל הרבי. השיב המשפיע: "יכול הנני לומר דבר אחד בלבד: דער רבי האט מיר אנגעגאסן מיט א עמער מיט קאלטע וואסער". (=הרבי שפך עלי דלי עם מים קרים).

ר' אברהם מאיור

"השתתפתי", מציין הרב מינסקי, "בהתוועדויותיו של הרה"ח ר' אברהם דרייזין (מאיור) ע"ה בתורת-אמת ובכפר-חב"ד. הוא היה לוקח הרבה משקה, שוקע בשרעפים, ומדבר בסגנון ייחודי, שלא נשמע ממשפיעים נוספים. כך לדוגמה, זוכר הנני, כי בהתוועדויותיו בתורת-אמת, בלטה אהבתו הרבה לקדושתה של ירושלים, וכמיהתו לזכות להגיע לכותל המערבי, שנשלט באותה עת על-ידי הערבים".

כמובן, שאהבה והשתוקקות זו הינה משותפת לכלל עם ישראל. אולם, המשפיעים עוררו בדרך כלל אודות עניינים הנוגעים לעבודה.

"כשהירח היה מלא", מציין הרב מינסקי דוגמה נוספת לסגנונו הייחודי של ר' אברהם בהתוועדויותיו, "אמר המשפיע: "זהו גילוי אלוקות".

בהתוועדות אחרת, שהתקיימה בבית הכנסת בכפר-חב"ד, טען ר' אברהם לפתע, כי המבנה בו שוהים אנו פוגם בהתקשרותנו עם הקדוש ברוך הוא, להיותו מעשה ידי אדם. "בואו נצא לשדה", פסק. יצאנו לשדה, ולאחר ששתה הרבה מאוד משקה, טען מעומק לבו, כי אינו מבין את פשר הלשון "הללוהו בצלצלי שמע, הללוהו בצלצלי תרועה". "עלינו לתת את כל נשמתנו לקדוש ברוך הוא", זעק.

"בחג הסוכות", מציין הרב מינסקי, "לא היה ר' אברהם ישן כלל, שכן נהג להתוועד במשך כל הלילות, בסוכתו בכפר-חב"ד".

הרב זיסלין

הרה"ח ר' שאול דובער זיסלין ע"ה, שכיהן כרב בתל-אביב, היווה "המשפיע של המשפיעים". שכן, בתפקידו כמשפיע בישיבת תומכי-תמימים בעיירה שצערדין, פתח את שערי החסידות לפני זקני החסידים בדור האחרון, והתווה את דרכם.

הרב זיסלין נודע כפה מפיק מרגליות. לשיעוריו ולהתוועדויותיו יצאו מוניטין בארץ הקודש, ורבים נהרו אליהם. "לא אשכח", אומר הרב מינסקי, "את דרשותיו הנפלאות בהתוועדויות בבית הכנסת חב"ד ברחוב בעל-התניא, שבשכונת מאה-שערים בירושלים.

"בכלל, הרב זיסלין היה גבוה, ניחן בהדרת פנים, לבש סרטוק משי מיוחד, ולמקל הליכתו השחור הייתה ידית כסף. מראה זה הוביל לכך, שכשהוא הגיע מתל-אביב לירושלים, וצעד כחמש מאות מטרים בשכונת מאה-שערים: החל מתחנת האוטובוס בה הורידו קו 11 שהביאו מעירו, ועד לבית הכנסת ברחוב בעל-התניא, הכול נישקו את ידיו..."

הרב מינסקי זכה לבקר כמה פעמים בביתו של הרב זיסלין בתל-אביב, ולהאזין לדברי חסידות מפיו. בין היתר, אמר לו הרב זיסלין ווארט אודות הנאמר ב"אגרת-הקודש": "עבודת האדם לקונו, היא להתחזק ולהתגבר על הקליפה בכל מכל כל":

"שלוש התיבות האחרונות, מוסבות על שלושת האבות, כפי שכתוב בגמרא אודותן, ומנגד – הן מכוונות אף על שלוש קליפות הטמאות. היינו, שאדמו"ר הזקן מסביר, כי על-ידי הכוח של אבותינו, מסוגל היהודי להתגבר על שלוש הקליפות".

הרב יודאסין

"שמעתי אמרה", ממשיך הרב מינסקי, "מהרה"ח ר' אלכסנדר סנדר יודאסין ע"ה, שכיהן אף הוא כרב בתל-אביב:

"כתוב בתורה: "ופרעה חולם והנה עומד על היאור.. וייקץ פרעה, ויישן ויחלום שנית". אולם, אודות יעקב אבינו, לעומת זאת, נאמר: "ויחלום והנה סולם מוצב ארצה.. וייקץ יעקב משנתו, ויאמר אכן יש השם במקום הזה ואנוכי לא ידעתי".

"זהו ההבדל בין יהודי לבין גוי", הסביר הרב יודאסין. "הגוי מתעורר מחלומו וממשיך לישון, תוך שעובר לחלום הבא. אולם, היהודי, לעומת זאת, מתעורר ואומר "מודה אני".

הרב ששונקין

"הרה"ח ר' נחום שמריהו ששונקין ע"ה, שכיהן כרבם של חסידי חב"ד בירושלים", מספר הרב מינסקי, "אמר ווארט נאה באחת מהתוועדותיו:

"כתוב בספרים, כי עבירות מסוימות מצדו של האדם, עלולות להוביל לכך, שלאחר פטירתו, תשוב נשמתו לעולם הזה בגלגול של בעל חי, דוגמת חמור וכלב רחמנא ליצלן.

"ובכן", הסביר הרב ששונקין, "ישנם הסבורים, כי רק בתום שמונים שנה בעלמא דין "זוכים" לגורל זה. אולם, טעות בידם! שכן, כבר כאשר עובר האדם עבירה, הופך ראשו לראשם של בעלי החיים האמורים, עד שאינו קולט כלל את דברי ההתעוררות שנשמעים באוזניו..."

הרב חיים נאה

דמות נוספת שאינה נשכחת, הינה זו של הרה"ח ר' אברהם חיים נאה ע"ה. "הוא היה מספר", מצטט הרב מינסקי, "בקשר לוויכוחיו של החזון־איש עימו אודות שיעורי המידות השונים (ויכוחים אלה העסיקו את תלמידי־החכמים באותם ימים): "אני אומר לו גמרא, והוא אומר לי: "לבי אומר לי"..."

"השתתפתי פעם", מוסיף הרב מינסקי, "בהתוועדות מלווה־מלכה בביתו של ר' חיים נאה בירושלים, והוא התפלפל במשך שעה ארוכה, אודות העומק הטמון בשאלתו של עשו: "כיצד מעשרים את המלח ואת התבן?" היינו, שעשו לא היה עם הארץ, אלא העלה קושיה רצינית מאוד.

"יצוין, כי לימים, דיבר הרבי באריכות באופן זה, וביאר את שאלתו העמוקה של עשו".

הרב גרליק

"רבו של כפר־חב"ד, הרה"ח ר' שניאור זלמן גרליק", מספר הרב מינסקי, "נהג לחזור ווארט נאה בשם חסידים, אודות נחיצות הנסיעה אל הרבי:

"כתוב בתורה, "וישמע יתרו כהן מדין חותן משה את כל אשר עשה אלוקים למשה ולישראל עמו, כי הוציא השם את ישראל ממצרים.. ויבוא יתרו חותן משה ובניו ואשתו אל משה". מסביר רש"י, "מה שמועה שמע ובא – קריעת ים סוף ומלחמת עמלק".

"אולם", שאל הרב גרליק, "מדוע בחר רש"י דווקא בשני אירועים אלה – כמי שהובילו להגעתו של יתרו אל משה, בעוד שבפסוק נאמר כי יתרו שמע על יציאת מצרים?

"אלא", ביאר הרב גרליק את דבריו של רש"י על־פי חסידות, "יתרו הבחין, כי למרות גילוי האלוקות הנפלא שהיה בקריעת ים סוף, מצליחה עדיין קליפת עמלק לקרר את האדם מרגשות הקדושה! לכן, ביקש לפגוש את נשיא הדור, כדי להתחמם ולהתחזק.

"כך אף בדורנו, מותנית ההתמודדות עם עמלק בנסיעה אל הרבי".

ר' אברהם הערש

"התפעלתי מאוד", מציין הרב מינסקי, "מדמותו של הרה"ח ר' אברהם הערש הכהן, שהתגורר בירושלים.

"אמונתו בגאולה הייתה מוחשית ביותר, והוא ציפה בדריכות לבניית בית המקדש. עד כדי כך, ששחו אודותיו, כי רופאיו הורוהו פעם לבצע ניתוח ברגלו, והוא החל לרעוד מפחד. ניסו הרופאים להרגיעו, באמרם כי זהו ניתוח קל, אולם ר' אברהם הערש השיב: "חששותיי אינם מהניתוח, אלא מכך שיימנע ממני לשרת ככהן בבית המקדש, שכן איעשה בעל מום".

ר' אברהם פריז

הרה"ח ר' אברהם פריז ע"ה, שנודע בהתקשרותו המיוחדת לרבותינו נשיאינו, עסק רבות בהפצת ה"שיחות-לנוער". הוא אף טען פעם, באוזני הרה"ח ר' אליעזר קרסיק, כי על הנהלת תומכיי תמימים להורות לתלמידיה לסגור את ספריהם וללמוד את ה"שיחות-לנוער"...

"התקשרותו הייחודית של ר' אברהם", מעיד הרב מינסקי, "התבטאה אף בהתוועדויותיו, שהיו שונות מאלו של יתר זקני החסידים בארץ הקודש.

"לא אשכח, כיצד בהתוועדויותיו בשנות היו"ד בתורת-אמת (שהתקיימו בחג החנוכה בכל ישיבות חב"ד בארץ ישראל, על-פי הוראתו הקדושה של כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו, ובתומן חילק ר' אברהם לבחורים דמי חנוכה מהרבי), היה אומר: "רבי, רבי!" היו אלו התוועדויות שעסקו ברבי מראשיתן ועד סופן, ולא נראו אצל משפיעים נוספים בארץ באותם ימים".

"בחודש תשרי תשכ"ח", מספר הרב מינסקי, "שהה הרה"ח ר' אברהם פריז בבית חיינו, והתבטא באוזניי, כי המצב ב-770 הינו "למעלה מזמן ומקום". שאלתיו לפשר כוונתו, והסביר:

"בליל יום הכיפורים, במשך כמה שעות – מראשית "כל נדרי" ועד תום אמירת ספר התהלים עם הרבי, איש לא קם ממקומו בזאל!"

"ר' אברהם ביקש להמחיש בכך, כי כאשר שוהים עם הרבי, אוחזים ביקום שונה לחלוטין, ולא זקוקים אפילו לצרכים גשמיים טבעיים".

"ר' אברהם", מציין הרב מינסקי, "מיעט באכילה, והוא היה כחוש ורזה. עד כדי כך, שכשאכל פעם תפוז בביתי, כמעט נחנק, שכן תחב לפיו פלח שלם, אשר נתקע בגרונו. נאלצתי לפתוח את פיו ולהוציא את הפלח".

ר' חיים מרדכי אייזיק חדקוב

"באחד מביקוריי ב-770", מספר הרב מינסקי, "אמר לי מזכירו של הרבי, הרב חודקוב, ווארט נפלא, אודות חובת ההתמסרות לחינוכם של התלמידים:

"נאמר: "כל המלמד את בן חברו תורה.. כאילו ילדו". היינו, שעל אנשי החינוך לדאוג למצבם הרוחני של תלמידיהם במשך כל היממה, ולא ייתכן כי יתנתקו מהם בתום לימודם. שכן, לא שייך להיות אבא למשך כמה שעות בלבד..."

ר' יחזקאל ברוד

"באחת השבתות שלקראת י' שבט תשח"י, מספר הרב מינסקי, "שהיתי עם כמה חסידים בבוסטון שבמסצ'וסטס, שכן ידענו כי הרבי לא יתוועד באותה שבת, אזי ניצלנו זאת עבור נסיעה למבצעים. בין הנוסעים היו הרבנים החסידים, הרב דוד רסקין והרב יחזקאל ברוד ע"ה, ומהאחרון שמעתי באותה הזדמנות ווארט נאה, שממחיש את מצבה הרוחני הנורא של יהדות אמריקה באותם ימים:

"מדוע", שאל ר' יחזקאל, "אומרים הננו בתפילת ליל שבת: "וינוחו בה", בעוד שבתפילת שחרית שלמחרת כתוב: "וינוחו בו", ואילו בתפילת המנחה שלאחר־מכן נאמר: "וינוחו במ"?

"אלא, זאת משום שבליל שבת, הבעל ממשיך למכור בחנותו, בעוד רעייתו מדליקה נרות שבת. אם כן, רק היא נחה ("בה"). למחרת בבוקר, מתהפך הסדר: היא מוכרת בחנות במקומו, שכן עליו להאזין לראב"י בבית הכנסת. היינו, שרק הוא נח ("בו"). אולם, בעת תפילת מנחה, שניהם שוהים בביתם ("בם")..."

אפיזודות מהפעילות בכרם הב"ד

בורות הלכתית

הרב מינסקי ניהל סניפים של "חדרי תורה אור" ברכס הקסטל ובשכונת עין־כרם בירושלים. הוא כתב אל הרבי בקשר לכך, כי בתגובה לפעילותו, פתחו גורמים אנטי דתיים מועדון בקסטל, כדי להיאבק בהשפעתו הרוחנית על הילדים המקומיים. הרבי הגיב בלשון מעניינת, בכ"ט אייר תשט"ז:

"ובמה שכתב אודות השפעת המועדון שבסביבתו על הנוער, ואיך למעטה או גם לחסלה. יתייעץ בזה עם עסקני החינוך מאנ"ש הנמצאים על אתר, ומכירים בתכונות הנוער, וכידוע מאמר החכם, אין חכם כבעל נסיון".

הרב מינסקי וחבריו מצעירי הב"ד קיימו פעילות בכל רחבי הארץ. בשבת פרשת "זכור" תשט"ו, שהה הוא עם הרה"ח ר' צבי גרינוולד והתמימים יהושפט אלפרט ומשה גרינוולד בכפר־שפיר, לאור הוראתו הקדושה של הרבי לקראת שבת זו בשנה הקודמת, לנצלה לתעמולה אודות חיזוק היהדות.

"במהלך השבת", מתאר הרב מינסקי אפיזודה משעשעת, הממחישה את הבורות ההלכתית שעיימה נאלצו שלוחיו של הרבי להתמודד באותם ימים, "ביקרנו בכמה יישובים וקיבוצים. אולם, כשהגעתי לדרוש באחד מהם, הופתעתי לגלות, כי כולם נוטשים לפתע את קריאת התורה וממהרים לנסוע במכוניותיהם.

"מדוע?! תמהתי באוזניהם, והשיבו: "פיקוח נפש! פרה מתקשה להמליט!" היו אלה מתפללים דתיים, אולם נטולי ידע הלכתי. בתגובה, הסברתי להם כמובן את טעותם..."

הרב מינסקי מציין אנקדוטה מבדחת נוספת, שהתרחשה במהלך התוועדות שקיימה הקבוצה החב"דית באותה שבת אחר הצהריים, בכפר עין־צורים:

"הוגש לנו חמין, וכמובן שלא יכולנו לטעום ממנו, אזי אמרנו כי אנו צמחוניים, ואיננו אוכלים בשר, אלא רק דג מלוח וכדומה. אולם, במקום נכח יהודי מסוים שהתמצא בנושא הצמחונות, והוא לחש באוזנינו במוצאי שבת: "אינכם צמחוניים, שכן הם אינם טועמים אף דג מלוח..."

מבצע מצה

"ביקרתי אצל הנשיא מר יצחק בן־צבי ע"ה במסגרת מבצע מצה", מספר הרב מינסקי, "וראיתו לומד בחצר משכנו, מסכת ביצה עם הצל"ח, לצד כמה פרופסורים, שהיו כנראה מוותיקי מפא"י. ייתכן, כי מר שניאור זלמן שז"ר ע"ה נמנה עם המשתתפים".

חברו של הרב מינסקי, הרב יהושפט אלפרט ע"ה, שנכח עימו בעת הביקור המדובר, זכר בבירור, כי שז"ר השתתף באותו שיעור, תוך שבן־צבי לימד את הגמרא.

ביקורו האמור של הרב מינסקי אצל הנשיא בן־צבי, כלל אירוע מעניין. ראשיתם של הדברים, בערב חג הפסח שנה קודם לכן, כאשר הרב מינסקי והתמימים יהושפט אלפרט ביקרו בבית הנשיא, כדי להעניק לו מצות, וכן הגדה של פסח עם ביאוריו של הרבי. בן־צבי קיבלם בסבר פנים יפות, ובתום פגישתם, הודיע להם כי מזכירו יכבדם בחוץ ביין.

המזכיר אכן הגיש שתי כוסות יין לשני התמימים, והם היו אובדי עצות: "הלוא יש בעיה ללגום מיין זה", אמרו לעצמם, "וכן אין שותים יין בערב פסח. אולם, מנגד, אי שתיין היין, או אמירה לבן-צבי אודות הבעיה ההלכתית שישנה, תבהיר לו כי איננו סומכים עליו (למרות ידיעותיו התורניות), ועלולה לגרום שלא יקבלנו שוב".

"לבסוף", מספר הרב מינסקי, "הוצאנו מטפחות מכיסי חליפותינו, טבלנו אותן ביין, והצלחנו לספוג עימהן חצי מתכולתן של הכוסות. לאחר-מכן, הסתרנו את המטפחות בכיסי הז'קטים (למרות שהיו אלו חליפות חדשות, כנדרש בביקור אצל הנשיא, והיו מצרך יקר מאוד עבור בחורי ישיבה). בכך, חתמנו את ביקורנו והלכנו לדרכנו.

"ייתכן מאוד", אומר הרב מינסקי, "כי בן-צבי חפץ בסך הכול לנסותנו... על כל פנים, בערב חג הפסח בשנה שלאחר-מכן, הענקנו לו שוב מצות במשכנו, ומצאנוהו לומד כאמור מסכת ביצה. הפעם, הוא לא כיבדנו ביין, אלא בוודקה...

"יצוין, כי אחרי ביקורנו השני אצל הנשיא, שמעתי מאחד מתושבי הקיבוץ בית-קמה, שבן-צבי התארח בליל הסדר בקיבוץ, ואכל מצות של צעירי חב"ד. ידעתי אם כן, כי הוא השתמש במצות שהענקנו לו, ודיווחתי זאת לרבי".

בן-גוריון

בעת מגוריו של הרב מינסקי בקרית-גת, לא הוקמו עדיין בתי חב"ד בארץ הקודש, ולכן פעילי הרשת היוו הצינור המרכזי של השליחות בארץ.

הרב מינסקי וחבריו עסקו רבות במבצעים, ופעילות זו מהווה נושא בפני עצמו. בין היתר, פעלו הם עם הרה"ח ר' משה סגל ע"ה בשבת, בקיבוץ שדה-בוקר, תוך שהתאכסנו וקיימו תפילה במניין בחדר שהיה סמוך לקברה של רעייתו של מר דוד בן-גוריון ע"ה.

הקבוצה ביקרה אף בביתו של בן-גוריון, הידוע כ"צריף בן-גוריון", בו התגורר הוא לאחר פרישתו מהחיים הפוליטיים. בעת ביקורם, למד בן-גוריון תנ"ך, תוך שכתב פירושים אודותיו בעצם יום השבת רחמנא ליצלן.

ביתו של בן-גוריון היה מנותק מלב הקיבוץ, והוא שאל את אורחיו בהומור: "הכיצד צעדתם מאכסנייתכם לבית? הלוא אין עירוב!"... השיבו הרב מינסקי באותו מטבע: "סמכנו עליך. ידענו כי אתה מודע להגעתנו הצפויה, אזי תכין עירוב עבורנו"... בן-גוריון צחק לשמע התשובה.

מסר לגולדה

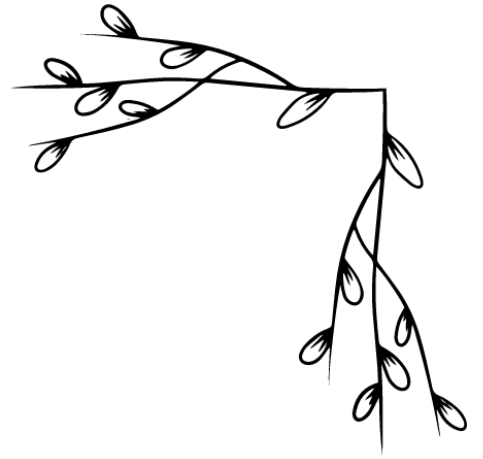
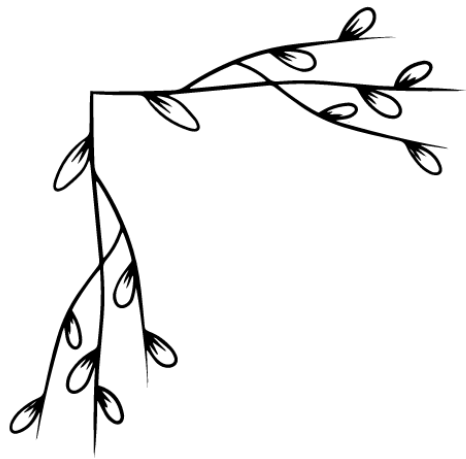
"בחודש אלול תשל"א", מספר הרב מינסקי, "התבררנו כי ראש הממשלה גולדה מאיר תבקר בתענך, לרגל חגיגות היובל להתיישבות בעמק יזרעאל.

"השתתפתי בישיבה של מנהלי בתי הספר המקומיים, בה דנו כיצד לקבל את פניה של האורחת. במהלך האסיפה, הציעו עמיתיי – המנהלים מהקיבוצים – כי אדבר בשםם בפני ראש הממשלה. נבהלתי מהבקשה, אולם הסכמתי לה כמובן, ושאלתי את הרה"ח ר' אפרים וולף האם לנצל את נאומי כדי לעורר אודות תיקון חוק מיהויהודי. הרב וולף השיב בחיוב, ודיווח זאת לרבי.

"לאחר־מכן, הודיעני הרב וולף, כי הרבי הורה שאדבר לגופו של עניין בלבד – מבלי לבקר את ראש הממשלה – וכן שדבריי יאמרו בניחותא וללא התרגשות.

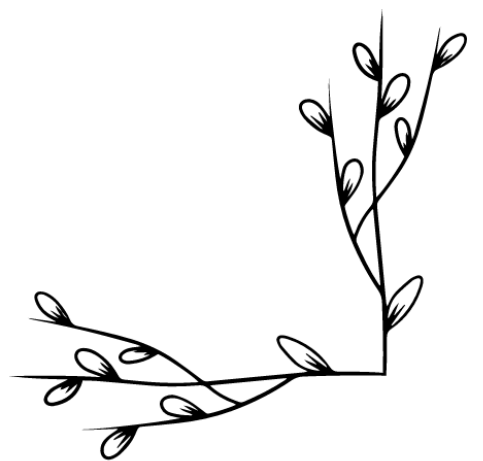
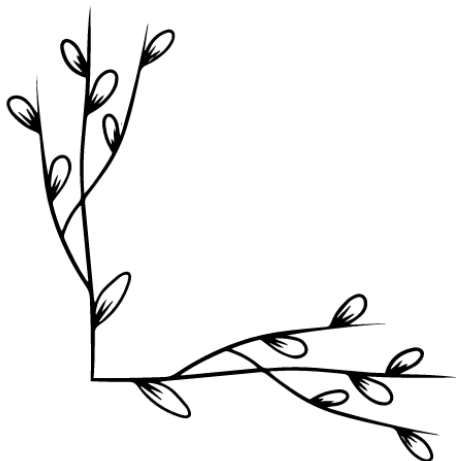
"ואכן, הסברתי בנאומי, כי תענך הינו מקום היסטורי, בו נושעו היהודים על־ידי שתי נשים: דבורה הנביאה ויעל אשת חבר הקיני – אשר נאבקו בסיסרא, שר צבאו של יבין מלך חצור. "דבורה הייתה יהודייה, ואילו יעל התגיירה לפי ההלכה", הבהרת, תוך שהרחבתי בנושא הגיור.

"גולדה מאיר התרגשה מהדברים ומחאה כפיים בתומם. אולם, מנהלי בתי הספר, לעומת זאת, רתחו על שהעזתי לדבר כך..."

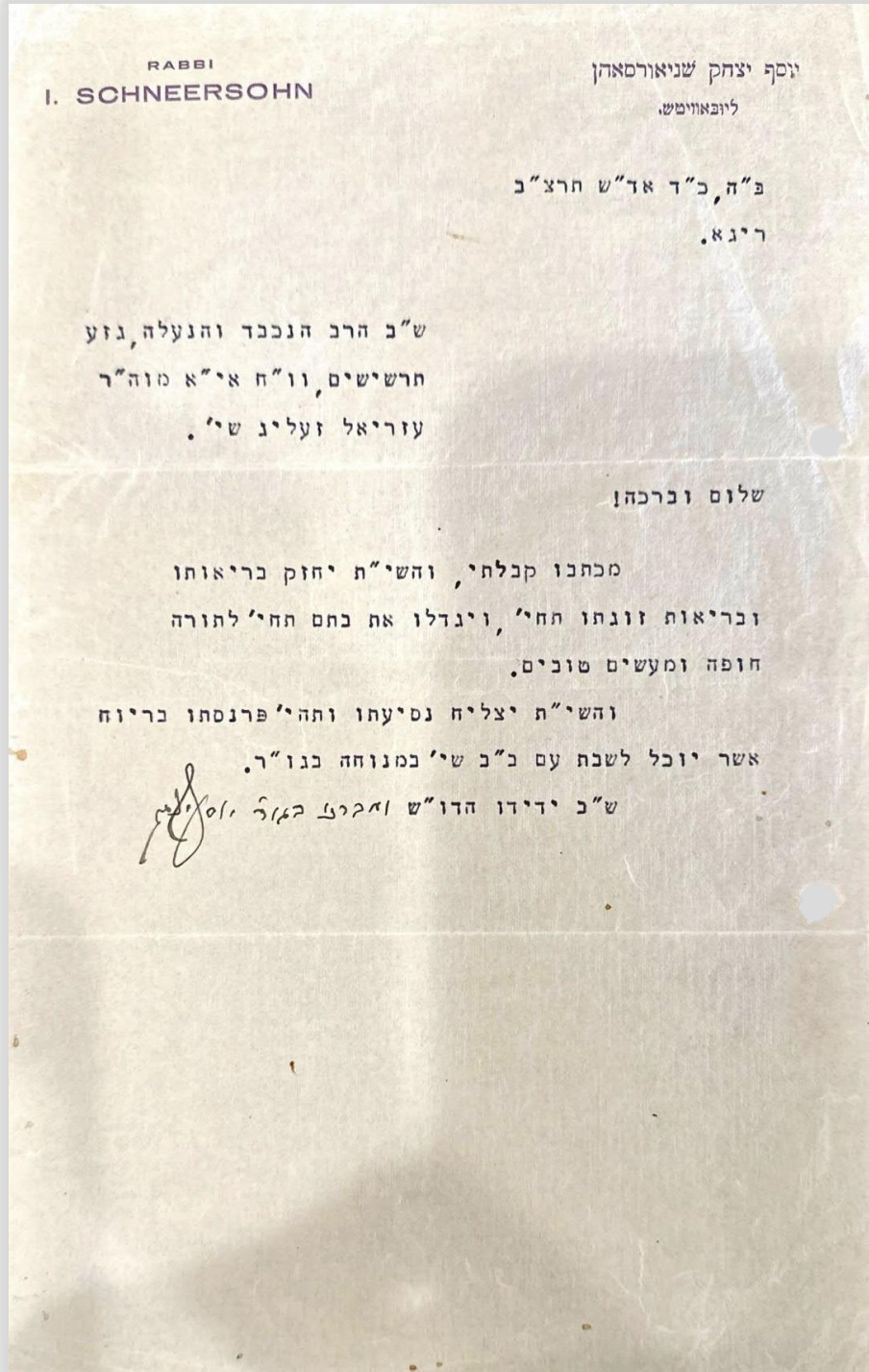
שער

המכתבים

מכתבים מכ"ק אדמו"ר מהודרי"צ אל אישים שונים

א.

ב.

I. SCHNEERSOHN
 RABBI
 מרמז
 19/5/32
 יוסף יצחק שניאורסאהן
 ליובאוויטש
 ב"ה, ח' ניסן, תרצ"ג
 ריגא
 אל כבוד הקהלה העברית אשר בעי"ת
 לאדו יע"א.
 ה' עליהם יהיו,
 שלום וברכה!

מכתבם מיום א' ניסן נתקבל כמוצש"ק ג' ניסן, והסכום
 135 דאלאר נתקבל ביום ב' ה' ניסן, ומפני שנשתתה הדבר מעת כחבי
 את מכתבי ביום כ"ג; שא"עדיין אפשר הי' לשלוח קמח של פסח אפי'
 למקומות הרחוקים, משא"כ ביום ה' ניסן כבר הי' הזמן קצר ככדי
 שיתקבל הקמח על חג הפסח / ומלבד זה הנה בינתיים נשתנתה הרשימה
 ששלחתי אליהם, אשר אחדים מהם קבלו ממקומות אחרים / ואשר ע"כ
 שלחתי רק השעה חבילות של קמח פסח למקומות הקרובים ביותר
 אשר יקבלו כמועדו ניספיקצ' עוד לאפות מצות על חה"פ, ומלבד זה
 שלחתי לארבעה האנשים הנקובים במכתבם / אשר כלם הם למקומות
 רחוקים, אשר אין חשבון לשלוח להם קמח של פסח שהי' מתקבל לאחר
 הפסח כאמור, וע"כ לא שלחתי להם קמח של פסח כלל, רק / מיני
 בשר ושומן וצוקער שיהי' להם על חג הפסח / שדברים אלו אם
 יתקבלו בחוץ הפסח ג"כ טוב /.

והגני מצרף כזה רשימה מפורטת עם חשבון למי נשלחו
 החבילות ומה נשלחו וכמה עולה, וכיחד שלשה עשר חבילות שעולים
 לסך 44,93 דאלאר, ונמצא נשאר מהסך 135 דאלאר סך 90,07 דאלאר.
 מלבד זה הגני מצרף כזה אח שוברות הפאסט על שלש
 עשרה חבילות הללו, למען יהי' להם לראי' אשר החבילות הללו נשלחו.
 בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א, מזכיר תאג' רגו

ג.

RABBI
I. SCHNEERSOHN

יוסף יצחק שניאורסאהן
ליובאוויטש.
מחלקת ענייני
כולל חב"ד יצ"ו
אשר בארצנו הקדושה תוכב"א

פ"ה, י"ב מרחשון, תרצ"ג
רי"א.

אל חברי ועד הנהלה הכולל חב"ד
ירושלים עה"ק תוכב"א.

שלום וכרחה!

הנני שולח בזה נוסח תקנון יסודי
של כולל חב"ד יצ"ו חתום בחתימת מזכירי שי'
והנני מנחש לאשרו אצל הממשלה ככתוב בהתקנון
אות י"ב סעיף ב', ולשלוח אלי אכסמפלאר אחד מאושר.
הדו"ש ומכרסם י"ו

ד.

RABBI
SCHNEERSOHN

יוסף יצחק שניאורסאהן

ליופאווים

ב"ה כ"ב מרחשון תרצ"ג דיגא.

אל ש"ב הרב הנכבד גזע

תרשישים וו"ח אי"א מוהר"ר

עזריאל זעליג שי.

שלום וברכה.

במענה על מכתבו המבשר מלידת בתם תחי.

למז"ס הנני בזה לברכם בברכה מזל טוב יתן השם

יתברך זיגדלו ילידיהם שיחיו לתורה חופה ומעשים

טובים וישלח השם יתברך רפואה שלמה לזוג תחי.

ויעזור להם השי"ת בגור.

ידידו ש"ב הדו"ש נאמן ואלק

ה.

הרב יחזקאל פייגין מזכיר כ"ק אדמו"ר שליט"א מליובאוויטש.

אדריסה כ"ק אדמורר שליט"א

RABBI I. SCHNEERSOHN, MURANOWSKA 7/9, WARSZAWA, POLAND.

ב"ה יח אלול תרצ"ד זורשא.

אל ידידי הנכבד והכי נעלה וז"ח

אי"א הר"ר מוהרר"ח ש"י האוולין.

שלום וברכה.

כבר קבל בטח פסקלפפ מכתני משינוי הדברים בדבר נסיעת כ"ק בהודעה ככלל

וכ"ק אדמו"ר שליט"א כתב לי ממארינבאד כי נתן לו טעליעגראממע תיכף כי נשחנה כפי שהי' נרה ממכתב כ"ק סנות שונות הי' בזה אבל נראה כי העיקרית היא שאלת הדוחק וחוסר האמצעים להוצאות.

מ. ק. א. כ"ק אדמו"ר שליט"א 923

בבקשה להודיע אולי יודע מה בדבר הויזיעע של ר' חיים בזשאזע כפי שכתבתי לו אשר לשנות פספ השנים א"א הוא, אם יכול לעשות מה בזה וכן יודיע נא אם המעות מה שמשלמים להגשת בקשה על ויזיעע אם אין נותנים אם הולכים לאיבוד כן בדבר ר' חיים אלי אליעזר ש"י העכער, אשר כבר כתב שהגיש עבורו ויזיעע, וכבר כתבתי לו אשר הוא אמר שיתן סכום על הישיבה מאה זהובים וכפי שכתבתי לו אשר אם באפשרי לשלוח הויזיעע אלי אז הנני מקוה כי אוכל לקבל יותר עבור הישיבה תו"א כי כן אמרתי לו שיכול להיות שיצטרך ליתן יותר.

בדבר ב' משה פנחס כן התמים שכתבתי לך שבשגיל יציגה מעבודה הצבא מוכרח הוא דוקא לטערטיפיקאט על שנותיו הנה כתבת כי א"א וע"כ בבקשה להודיעני אם ע"י ישיבה אחרת אפשר ואז אם יהי' מוכרח אפשר יכתוב כ"ק להרב קוק מזה ונא להודיע.

קבלתי ידיעה מאמעריקע אשר שלחו מכתבים ופ"נ ישר לאה"ק וכפי הנראה בטח שלחו על אדעסטם ובטח ישלח תיכף המכתבים הנה.

בכבוד וברכת כתיבה וחתימה טובה יחזקאל פייגין

אם בא אביו הרב ש"י בבקשה למסור פ"ש.

ג.

189-90

RABBI I. SCHNEERSOHN
OF LUBAWITZ

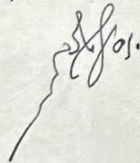
יוסף יצחק שניאורסאהן
ליובאוויטש

ב"ה י"א' טבת תרמ"ז.
אטוואצק.

ש"ב ידידי הנכבד והנעלה ו"ח
א"א הרב מוהר"ר עזריאל זעליג
שי' טלונים.

שלום וברכה,
שני מכתביו מער"ח טבת זמב' בחדש
קבלתי כאחד, ונהניתי במאד לשמוע ע"ד ההתועדות
בתקוה טובה אשר תביא תועלת בעבודה בפועל וטוב
מאד עשה בקירובו של התלמיד מר רובין שי' וקים
מצות אהבת ישראל.

ובזה הנני לברכו בברכת מזל טוב
עבור הבן שנולד להם למז"ט יתן השי"ת ויגדלוהו
עם שאר ילידיהם יחיו לתורה חופה ומעש"ט מתוך
פרנסה בריוח ובמנוחה בנשמיות וברוחניות,
ש"ב ידו הדו"ש
ומברכו.

ז.

SECRETARY OF RABBI OF LUBAVITZ
RABBI H. FEIGIN.

מופיד כ"ק אדמו"ר שליט"א מליובאוויטש
הרב יחזקאל פייגין.

ADDRESS: RABBI I. SCHNEERSOHN, OTWOCK, PRUSA 6 (POLAND)

כ"ב
כ"ה סטם אלול תרמ"ז.
אסוואצק.

ידידי הנכבדים והכי נעלים הרח"ה אי"א
מוה"ר רחיים אלתר שי' והרח"ה שי'
האוולין.

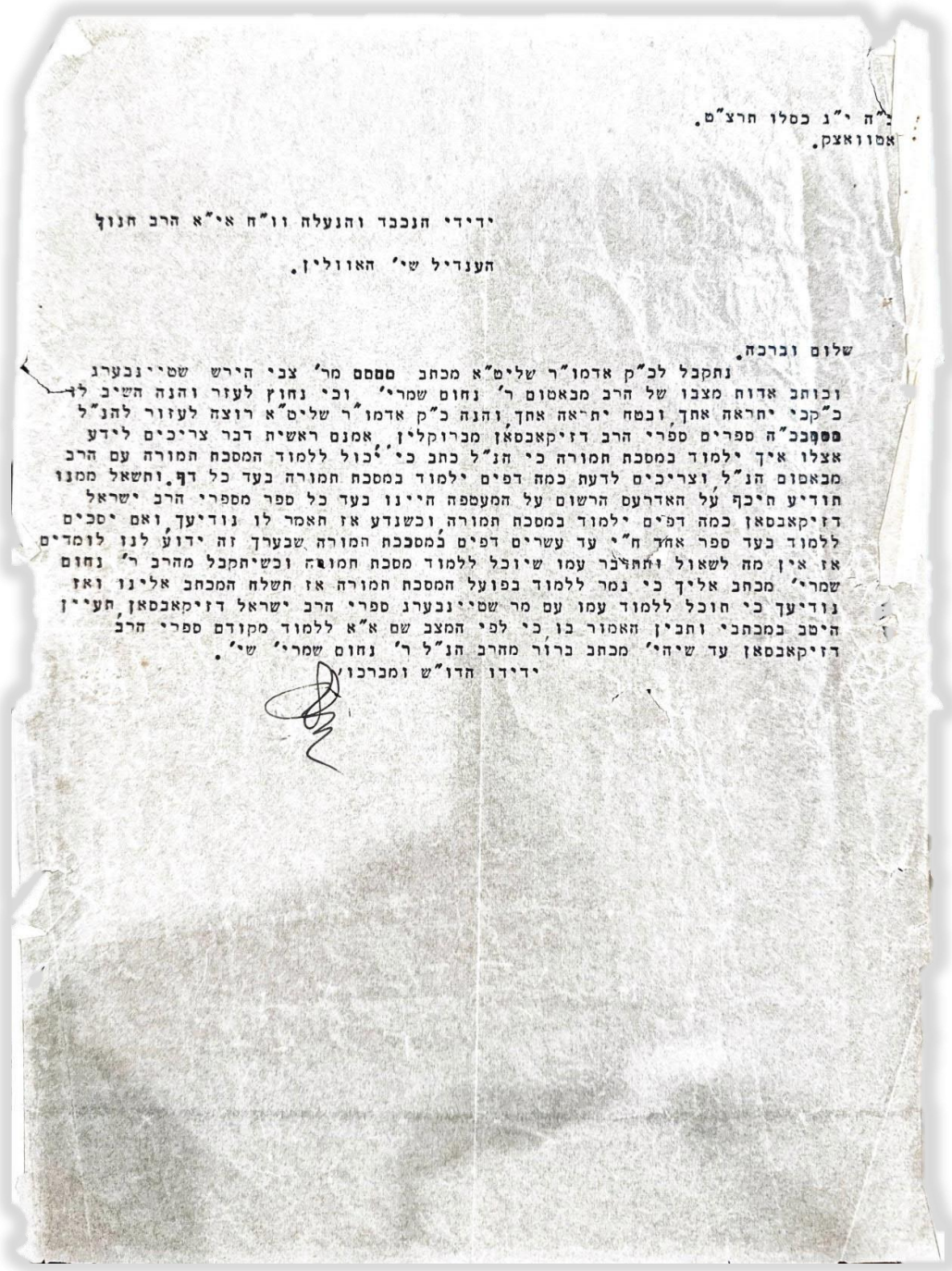
שלום וברכה.
הנני שולח כזה המכתבים שם ברכת השנה נחתמת יד כ"ק אדמו"ר שליט"א
כפי הרשימה שקבלתי אמנם לאחדים שלחנו ישר מפה ע"פ האדרעסין ששלחתם אבל רובם
נשלחים כזה ובקשת כ"ק לשלחם לבעליהם הרבה מהרשימה לא נכתבו ע"פ רצון כ"ק
כי למשל ~~מכתב~~ האכרכים תלמודי חורת אמת אמר כי יכתבו מכתב כללי אחד וכן
תלמידי ישיבת צמח צדק אמר לכתוב מכתב אחד כללי וכן אחדים מהרשימה עדין לא
נשלחו אשר כ"ק רוצה כראשונה לידע כערך מי המה ועוד יתקבלו אחרי קבלת מענה
והנני מצרף כזה רשימה אחת מאלו המכתבים הנשלחים כזה רשימה שני' מהמכתבים
שנשלחו ישר ואחדים אשר דרוש ביאור עוד.
בדבר אשר העיר הר"ח שי' כי ישלחו להם גם מעטפות כתובות אדרעס
הנה ע"פ חוקי הפוסט א"א כן כי כראותם מעטפות עם אדרעסין ~~עם~~ אז יודעים כהפוסט
(כי אצלנו כל מכתבים אחראים נבדקים טרם שלוחם בהפוסט) כי זהו כשביל שלוח
רבו מכתבים וזה לא לפי החוק וע"כ הנני שולח ~~המעטפות~~ המעטפות ככלל ביחוד
והם חלקים ובהכרח לבקש לטרוח לכתוב האדרעסין של כל אחד ולשלחם כמועדו, (כמוכן)
אשר הוצאות הפוסט יהי' על חשבוננו. ובקשה להודיענו מקבלת המכתב.
ידידם הדו"ש מברכם בכתיבה וחתימה טובה
על שנה טובה בנו"ר יחזקאל פייגין

רשימה זו צורפה למכתב בעמוד הקודם

כ"ה	<u>רשימת ברכות השנה הרח"ג</u>	ירושלים
1.	מרגליות מאיר	
2.	דוד שליט"א הרח"צ	
3.	אברהם דוב שליט"א	
4.	לומדי ישיבת צ"צ	
5.	לומדי ישיבת ת"א	
6.	מנדלסאן חיים מנחם	
7.	חנקין אליעזר	
8.	לכנון דוד	
9.	אורנשטיין יצחק אביגדור	
10.	נאה אברהם חיים הרח"ג	
11.	נאה יצחק	
12.	שמחה וויץ חיים אלתר הרח"ח	
13.	שאפירא משה ארי' ליב הרח"ג	
14.	האוזלין חנוך הענדל	
15.	גליצעוויץ שמעון	
16.	רייכמאן משה יהודה	
17.	אבראמסאן שמואל אביגדור	
18.	דבורץ יצחק	
19.	שניאורסאן דוד צבי ארי'	
20.	חייקין מנחם מענדל	
21.	מארנאלין מנחם מענדל	
22.	בעלקין טובי'	
23.	הויזמאן שמעון	
24.	בערמאן שנהי	
25.	פארבער משה יעקב הכהן	
26.	אשכנזי שניאור זלמן	
27.	בארנשטיין אלתר	
28.	שניאורסאן חיים יוסף	
29.	קרנוליאק שמעון ישכר דוב	
30.	אליעזראוו אברהם	
31.	אראנאוו יעקב דוב דר'	
32.	אלפערנאווין חיים משה	
33.	שניאורסאן שניאור זלמן	
34.	שניאורסאן משה	
35.	סלונים יהודא ליב	
36.	הורוויץ סלונים	
37.	סטאלעוויץ מאיר	
38.	הרשיל"א	
39.	אייזנבערג אהרן הרב	
40.	יצחק פרץ שו"ב	
41.	חן טוב שו"ב מנחם מענדל	
42.	חיים הורוויץ	
43.	גולדבערג אברהם	
44.	חסקין משה	
45.	קיפניס שמואל הרח"ג	
46.	גלבנצ'יץ שלמה	
47.	וולקובסקי אלי' מרדכי הרח"ג	
48.	שניאורסאן מנחם מענדל	

ח.

מכתב זה נכתב לא על נייר המכתבים הרגיל וברמזים: ספרי הרב דזיקאבסאן מברוקלין - דולר אמריקני. לימוד - החלפת כספים. מסכת תמורה - שער החליפין. הרב מבאטום - הרב נחום שמרי' ששונקין. מספר הדפים הנלמד - סכום הכסף שמחליפים.

ה"ה י"ג כסלו תרצ"ט.
אסוואצק.

ידידי הנכבד והנעלה וו"ח אי"א הרב חנוך
הענדיל שי' האוולין.

שלום וברכה.

נתקבל לכ"ק אדמו"ר שליט"א מכחב סטסס מר' צבי הירש שטיינבערג
וכותב אדוח מצבו של הרב מבאטום ר' נחום שמרי' וכי נחוץ לעזר והנה השיב לי
כ"קבי יחראת אחך ובטח יתראה אתך. והנה כ"ק אדמו"ר שליט"א רוצה לעזור להנ"ל
בספסכ"ה ספרים ספרי הרב דזיקאבסאן מברוקלין, אמנם ראשית דבר צריכים לידע
אצלו איך ילמוד במסכת תמורה כי הנ"ל כתב כי יכול ללמוד המסכת תמורה עם הרב
מבאטום הנ"ל וצריכים לדעת כמה דפים ילמוד במסכת תמורה בעד כל דף, וחשאל ממנו
תודיע היבך על האדרעס הרשום על המעטפה היינו כעד כל ספר מספרי הרב ישראל
דזיקאבסאן כמה דפים ילמוד במסכת תמורה וכשנדע אז האמר לו נודיעך, ואם יסכים
ללמוד בעד ספר אחד ח"י עד עשרים דפים במסכת תמורה שבערך זה ידוע לנו לומדים
אז אין מה לשאול וחתבר עמו שיוכל ללמוד מסכת תמורה וכשיהמכל מהרב ר' נחום
שמרי' מכחב אליך כי נמר ללמוד בפועל המסכת תמורה אז חשלח המכתב אלינו ואז
נודיעך כי חוכל ללמוד עמו עם מר שטיינבערג ספרי הרב ישראל דזיקאבסאן העיין
היטב במכתבי ותיבין האמור בו כי לפי המצב שם א"א ללמוד מקודם ספרי הרב
דזיקאבסאן עד שיהי' מכחב ברור מהרב הנ"ל ר' נחום שמרי' שי'.

ידידו הדו"ש ומכרכו

ט.

1229

RABBI I. SCHNEERSOHN
OF LUBAWITZ

יוסף יצחק שניאורסאהן
ליובאוויטש

ב"ה י"ז שבט ורצ"ט
ריבא

ידידנו הנכבד ו"ח א"א
מוהר"ח הענדיל שי' הבלין.

שלום וברכה,

במענה על מכתבו טוב עשה שהשתדל
עבור ידי"ג הרא"ש שי' והשי"ת ישלח לו רפואה
וישוב לאיתנו, ולו יעזר השי"ת בהדרוש לו בנו"ר,
בדבר החצר בודאי צריכים להשתדל לקבל ככל אשר
יגיע בעד ההיזקות עד סוף מארט במילואם במזומן,
ואם אפשר להשכיר את החצר על להבא בודאי טוב
ובטח יעשה חוזה - קאנטראקט - טוב אשר בסוף
השכירות מחוייבים להחזיר את החצר משוכלל כמו
שקבלו אותו בתחלה היינו צריכים לתקן כל התקונים
הדרושים להעמיד את הנחלה במעמדה הראשון.
בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א

המזכיר: יצחק

כן נתקבל מכתבו מי"ט טבת (דבר קדמשהחלא"ר)
וכן החוברת של הסטיסטיקה.

יד"ד.

RABBI I. SCHNEERSOHN
OF LUBAWITZ

יוסף יצחק שניאורסאהן
ליובאוויטש

ב"ה ד' תמוז תרצ"ט.
אטוואצק.

ידידנו הנכבד וו"ח אי"א
מוה"ר חנוך הענדיל שי'
הבלין.

שלום וברכה,
כאשר ביום א' פ' בלק ה' תמוז הנע"ל
חתקים הועידה השנתית של אגודת חסידי חב"ד דארצות
הברית וקנדה בעי"ת נויארק יע"א הננו מבקשים את כבודו
לשלוח להם ביום ו' עש"ק חת ולכל המאוחר במוצש"ק
הנע"ל סלגרמה בברכה מז"ט ושלוש אהים כהסגנון דלמטה
ודבר זה נחוץ במאד אשר יואיל כבודו למלאות כאמור.
בבקשה לקבל שובר מהמשרד הדואר על סלגרמה
זו ולשלחה אלינו, ואת אשר יעלה יואיל לנכות מהשלוחם
אלינו.

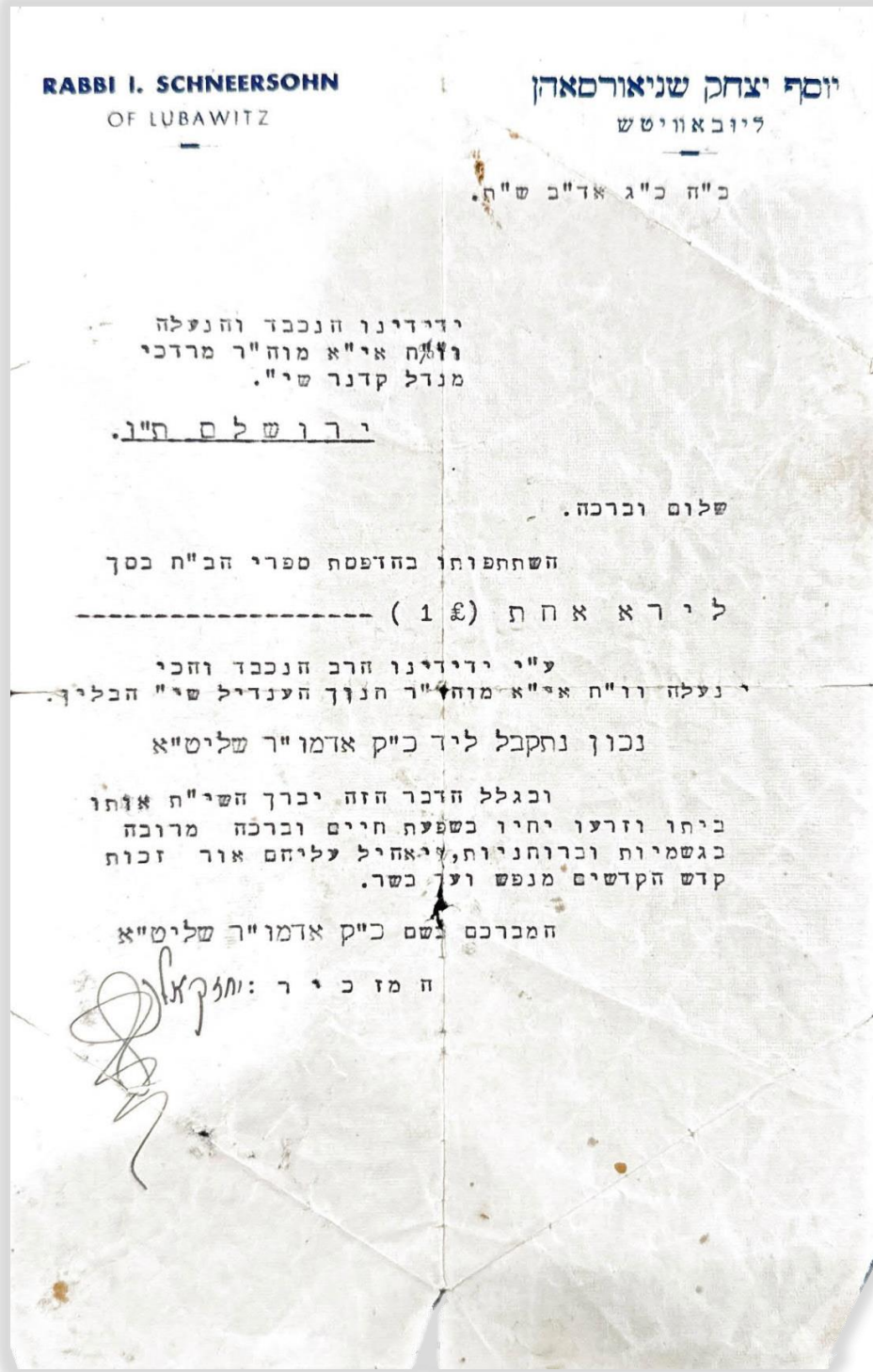
בכבוד וברכה
המזכיר: ימ"ק

AGUDAS CHABAD 183 HENRY STREET NEW YORK N.Y
MASOLTVO ACHIM LIWIDASCHEM HASHNOSIS
HISHASKU UPOIEL YEDCHEM IRZE HASHEM
CHSIDEI CHABAD BEAHAK
מזל טוב אהים לוועידתכם השנתית התחזקו
ופועל ידכם ירצה השם
חסידי חב"ד באה"ק.

יא.

מכתב אל ר' מרדכי מענדל קדנר בקשר להשתתפותו בהדפסת ספרי הב"ח. המכתב זהה ללשון מכתב הקבלה למשתתפים בנתינת מעמד, ונכתב ברמז, כאשר הכוונה ב"הדפסת ספרי הב"ח" היא להשתתפות במעמד בית חיינו.

יב.

RABBI I. SCHNEERSOHN
OF LUBAWITZ
c/o RABBI JACOBSON
494 STONE AVENUE
BROOKLYN, N. Y.

יוסף יצחק שניאורסאהן
ליובאוויטש

ב"ה, ט"ו סיון, ת"ש
בריאדק.

ידידי ש"ב הו"ח אי"א מוה"ר
עזריאל זעליג שי"א.

שלום וברכה!

במענה על מכתבו מה'לחדש העבר,
נהניתי לשמוע משלומי ומכל אשר פעל ועשה
במעורר לטובת החזקת היהדות בכלל ועניני
החסידות בפרט, וכאשר יודע הוא הפצי לדעת
מעניניך אלו בפרטיות הי' לו לכתוב מפורט
מכל עיר ומושב בפרט ומי מאנ"ש או מגזע
אנ"ש נמצאים שם והאדרעסים אליהם ובפרטי'
מהותם באיזה אופן אפשר להתדבר עמהם, כי
ישנם איזה מאמרים מכתבים מועתקים בשפה
האנגלית מה שבעז"ה יוכל להביא תועלת
רב בחיזוק היהדות.

טוב הדבר מה שעומד בחליפות
מכתבים אתם ונחוץ ונא במאד מאד, ישקוד
ויתמיד בזה בדבר מסנדר ויודיעני באיזה
ענינים מדברים ביניהם וראוי הדבר שישלח
אליהם איזה מהשיחות שיתאימו עבורם.
יחזק השי"ת בריאותו בריאות
זוגתו ובריאות ילידיהם יחיו וישלח רפואה
לבתם הבכירה תחי' ויגדלו לתורה תופה
ומעשים טובים מתוך פרנסה בהרחבה ומתוך
המעסקות בדרכי החסידות והחסידים בגשמיות
וברוחניות.

ש"ב הדו"ש

יג.

RABBI I. SCHNEERSOHN
OF LUBAWITZ

HOTEL GREYSTONE
91st ST. AT BROADWAY
NEW YORK

יוסף יצחק שניאורסאהן
ליובאוויטש

ב"ה, ב' אלול, ת"ש
נויארק.

ידידי ור"ח אי"א מוה"ר משה שי"כ הכהן שאיעוויטש
שלום וברכה!

שמחתי לשמע מפי רבים בעל פה ובמכתבים את תהלתה של התלמוד תורה
דבני ראובן בהעמדת תלמידים הגונים שי"כ, והודו להיכני טוב בעד השמיעה הטובה
הלזו, והשי"ת יהי' בעזרת חברי ועד ההנהלה ידידי הנעלים שי"כ והמסייעים להם
ובעזרת ידידי הנעלה הפדגוג המומחה ור"ח אי"א מוה"ר יוסף שי"כ פלייער
והנלויים אליו בעבודת הקדש, יחזקם השי"ת ויאמצם בגשם וברוח להוסיף אומץ
בעבודתם הקדושה והתלמידים שי"כ יצליחו בלימודם ויהיו יראי אלקים ולומדים.
חפצי ומגמתי אשר בעזה"י יעשו עשרת תפארת להתלמוד תורה דבני
ראובן ביסוד ישיבה קטנה שתלמידי התלמוד תורה יוכלו להמשיך בה את לימודם
ברוח הטוב והישר שבהתלמוד תורה דבני ראובן.

ועתה בעזה"י בא המועד המאושר, בעזרתו ית', ליסד את הישיבה הקטנה
עם אותם התלמידים אשר גידל והיגן ידידי הנעלה הר"י שי"כ פלייער.
כתבתי לידידי הנעלה והכי נכבד הדעתן והעסקן החרוץ ור"ח אי"א
מוה"ר פנחס שי"כ ריססמאן בענין הזה ובקשתיו לבא לשיקאגא להזמין אסיפת
חברים וליסד את הישיבה הקטנה בשעה טובה ומוצלחת.

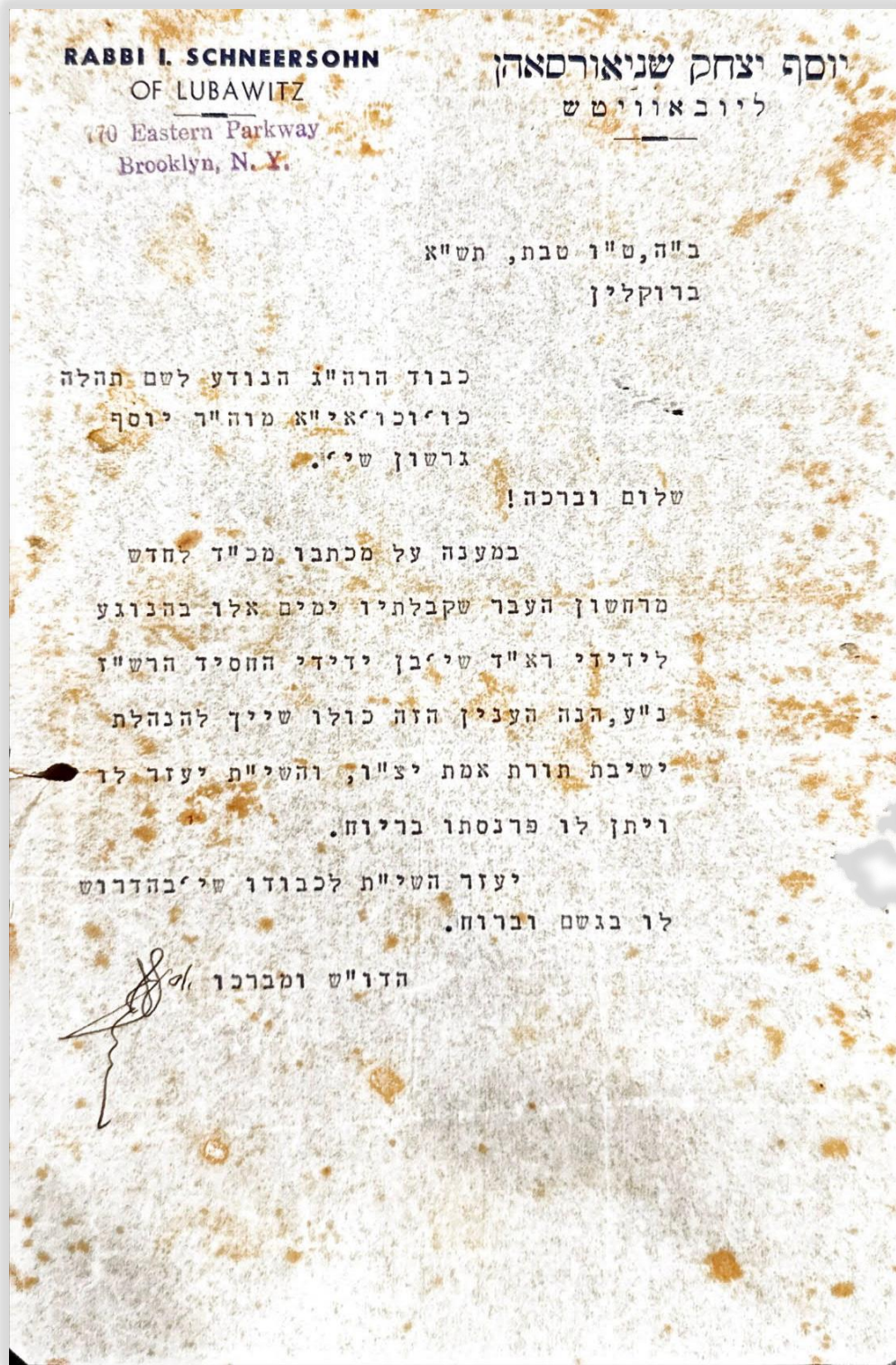
ובזה הנני פונה אל ידידי שי"כ בבקשה מקירות הלב, אנא תיקר נא
נפשי ולבבי הנשבר ונדכא מצרות הכלל והפרט - ירחם השי"ת ויחוס עלינו
ועליהם ויעזרנו בגו"ר - ואשר נחמתי היא בהרבעת תורה ביראת שמים, לעשות
כל אשר ביכלתו שיבא דבר התיסדות הישיבה הקטנה עשרת תפארת דבני ראובן
אל הפועל תיכף בלי שום זיחוי ובלוי שום אמתלא בעולם.

ידידי יודע הרבה מאמרי רז/ל המדברים בגודל מעלת החזקת לומדי
תורה בכלל וללימוד התורה של צעירים בפרט שנמשל לנטיעה, שההפרש בין זריעה
לנטיעה הוא שהזריעה עושה פרי רק פעם אחת ונטיעה עושה פירות לשנים רבות
וכן הוא ברוחניות ההפרש בין צדקה לתלמוד תורה, דבצדקה כתיב זריעה ותלמוד
תורה היא נטיעה העושה פירות לדגמ דורות.

יחזק השי"ת בריאות ידידי ובריאות זוגתו תחיויעזרם בהדרוש
להם בגשמיות וברוחניות.

ידידו הדו"ש ומברכו

יד.

טו.

RABBI J. SCHNEERSOHN
OF LUBAWITZ
770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN 13, N. Y.
SLOCUM 6-2919

יוסף יצחק שניאורסאהן
ליובאוויטש

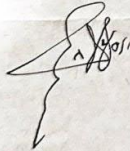
ב"ה, י"א תמוז, תש"ד
ברוקלין

ידידי עוז הנכבד והכי נעלה
ו"ה אי"א מו"הר משה שי"הכהן
שאייעוויטש.

שלום וברכה!

בנועם שמעתי מאת חתני הרב רש"ג שליט"א כי ת"ל
הוטבה מעט בריאותו, והשי"ת ישלח לו רפואה, וישלח רפואה
לזוגתו תהי"ל.
כן סיפר לי על אודות התענינותו הטובה בכל
עניני העבודה, תודה על העבר ובקשה על להבא להכניס עצמו
בהמגבית לעשות כל אשר ביכלתו לאסוף סכומים גדולים בין
מכריו ומיודעיו הסוחרים הגדולים, נעמט בא זיי גרויסע
סכומים אויף תורה וואס מיט דעם וועט איר זיי טאן א גרויסע
טובה, וישתדל להכניס סכום גדול לקרן הקאמפעיין, והשי"ת
יצליח לו בפרנסה טובה בגשמיות וברוחניות.

ידידו הדו"ש ומברכו

לך.

RABBI J. SCHNEERSOHN
OF LUBAWITZ
770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN 13, N. Y.
SLOCUM 6-2919

יוסף יצחק שניאורסאהן
ליובאוויטש

ב"ה. כ"ד אייר חש"ט.
ברוקלין.

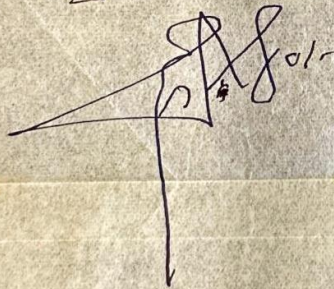
ידידי הרב וו"ח אי"א מזה"ר
אלכסנדר סענדר שי' יודסין

שלום וברכה!

במענה על כתבה מי"א לחדש זה
מו"ט בעד התאומות שנולדו לבנו מר יצחק שי'
וכלתו מרת שפרה תחי'. יעזרם השי"ת לנדון
לתורה חופה ומעשים טובים מתוך הרחבה. וידידי
שי' יקבל מצולם רוב נחת בגשם וברוח.

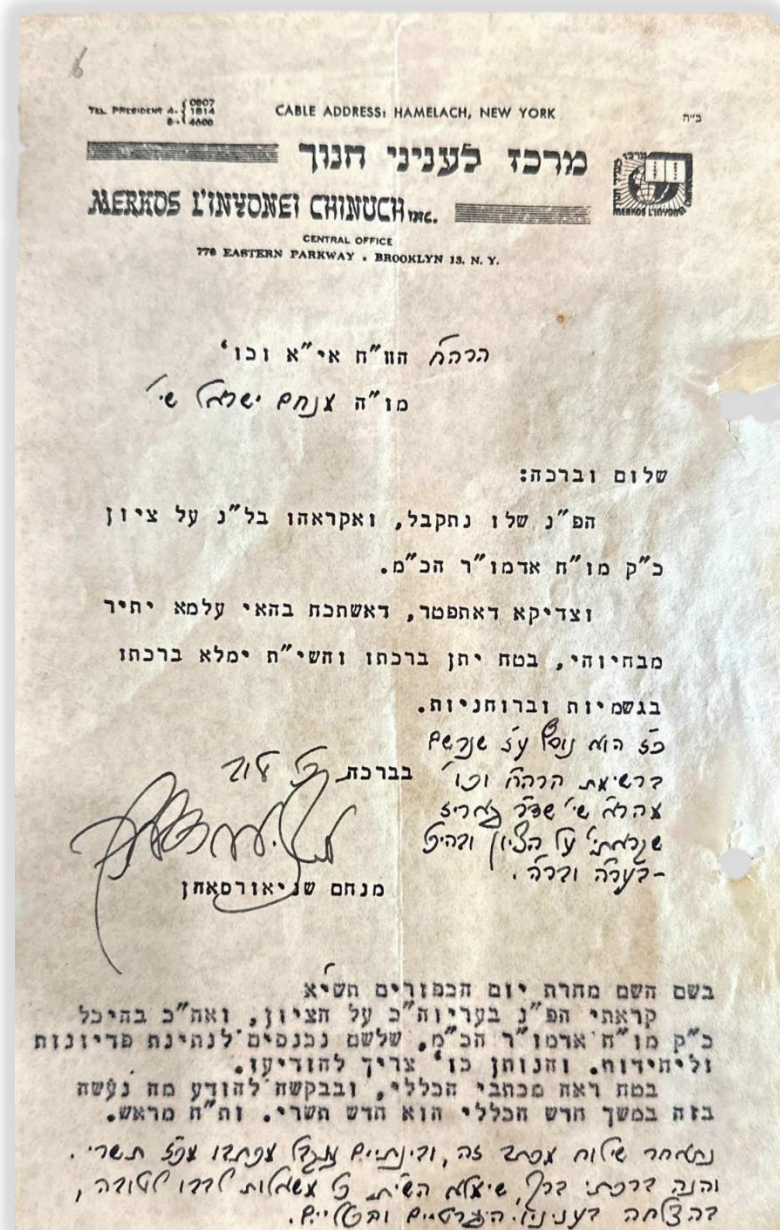
ידידו הדו"ש ומנרכם

בגא מלת זכרון יג

מכתבים מכ"ק אדמו"ר שליט"א אל אישים שונים

א.

הרה"ח הו"ח אי"א וכו'
מו"ה מנחם ישראל שי'

שלום וברכה:

הפ"נ שלו נתקבל, ואקראהו
בל"נ על ציון כ"ק מו"ח אדמו"ר
הכ"מ.

וצדיקא דאתפטר, דאשתכח
בהאי עלמא יתיר במחיוהי,
בטח יתן ברכתו והשי"ת ימלא
ברכתו בגשמיות וברוחניות.

כ"ז הוא נוסף ע"ז שנרשם
ברשימה הרה"ח וכו' מהר"א שי'
שד"ר פאריז שקראתי על הציון
ובהיכל - בער"ה ובר"ה.

בברכת כל טוב

מנחם שניאורסאהן

בשם השם מחרת יום הכפורים
תשי"א

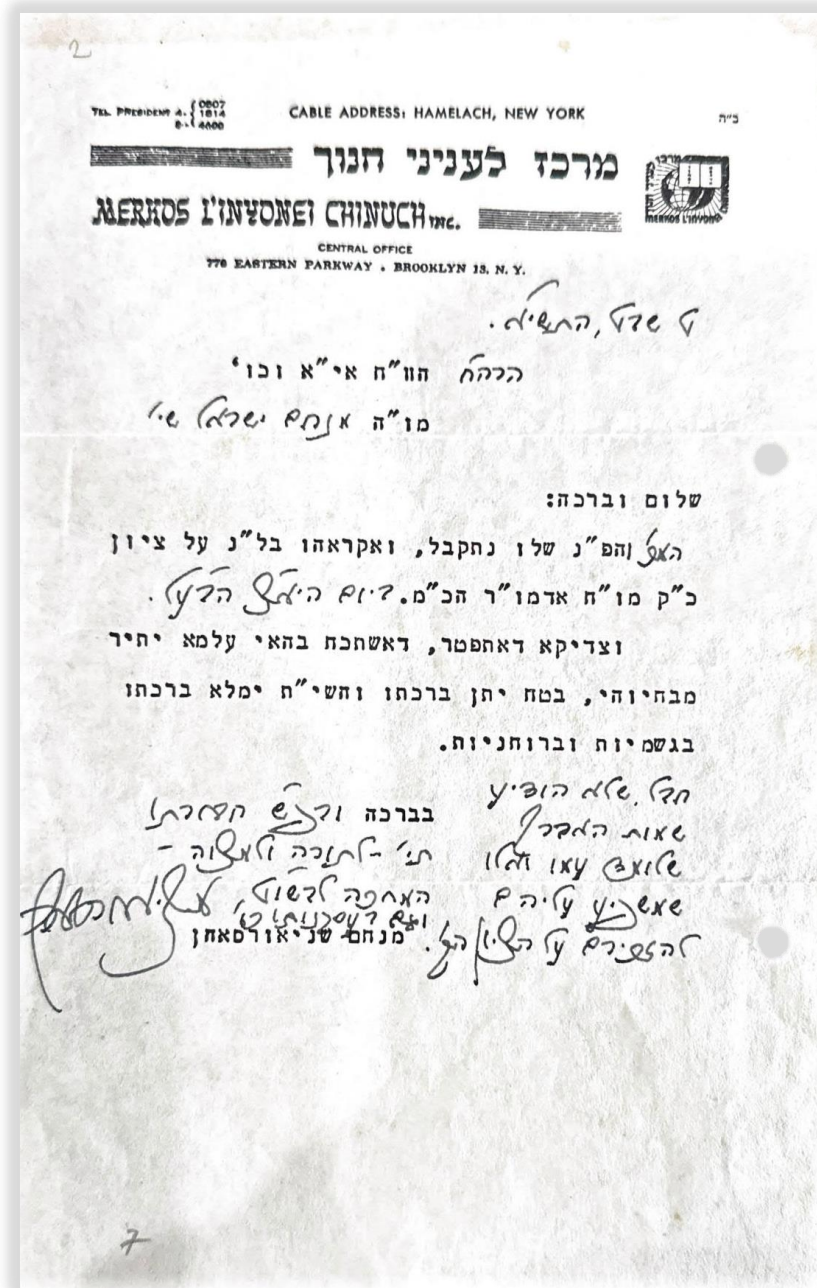
קראתי הפ"נ בעריוה"כ על
הציון, ואה"כ בהיכל כ"ק מו"ח
אדמו"ר הכ"מ, שלשם נכנסים
לנתינת פדיונות וליחידות.
והנחתו כו' צריך להודיעו.

בטח ראה מכתבי הכללי,
ובבקשה להודיע מה נעשה בזה
במשך חדש הכללי הוא החדש תשרי. ות"ח מראש.

נתאחד שילוח מכתב זה, ובינתיים נתקבל מכתבו מכ"ז תשרי.

והנה ברכתי בך, שימלא השי"ת כל משאלות לבבו לטובה, בהצלחה בעניניו הפרטיים והכלליים.

ב.

ט שבט, התשי"א.

הרה"ח הו"ח אי"א וכו'
מו"ה מנחם ישראל שי'

שלום וברכה:

המכ' והפ"נ שלו נתקבל,
ואקראהו בל"נ על ציון כ"ק
מו"ח אדמו"ר הכ"מ. ביום
היא"צ הבע"ל.

וצדיקא דאתפטר, דאשתכח
בהאי עלמא יתיר מבחיוהי,
בטח יתן ברכתו והשי"ת
ימלא ברכתו בגשמיות
וברוחניות.

חבל שלא הודיע שמות
האברך שלומד עמו ואלו
שמשפיע עליהם להזכירם על
הציון הק'.

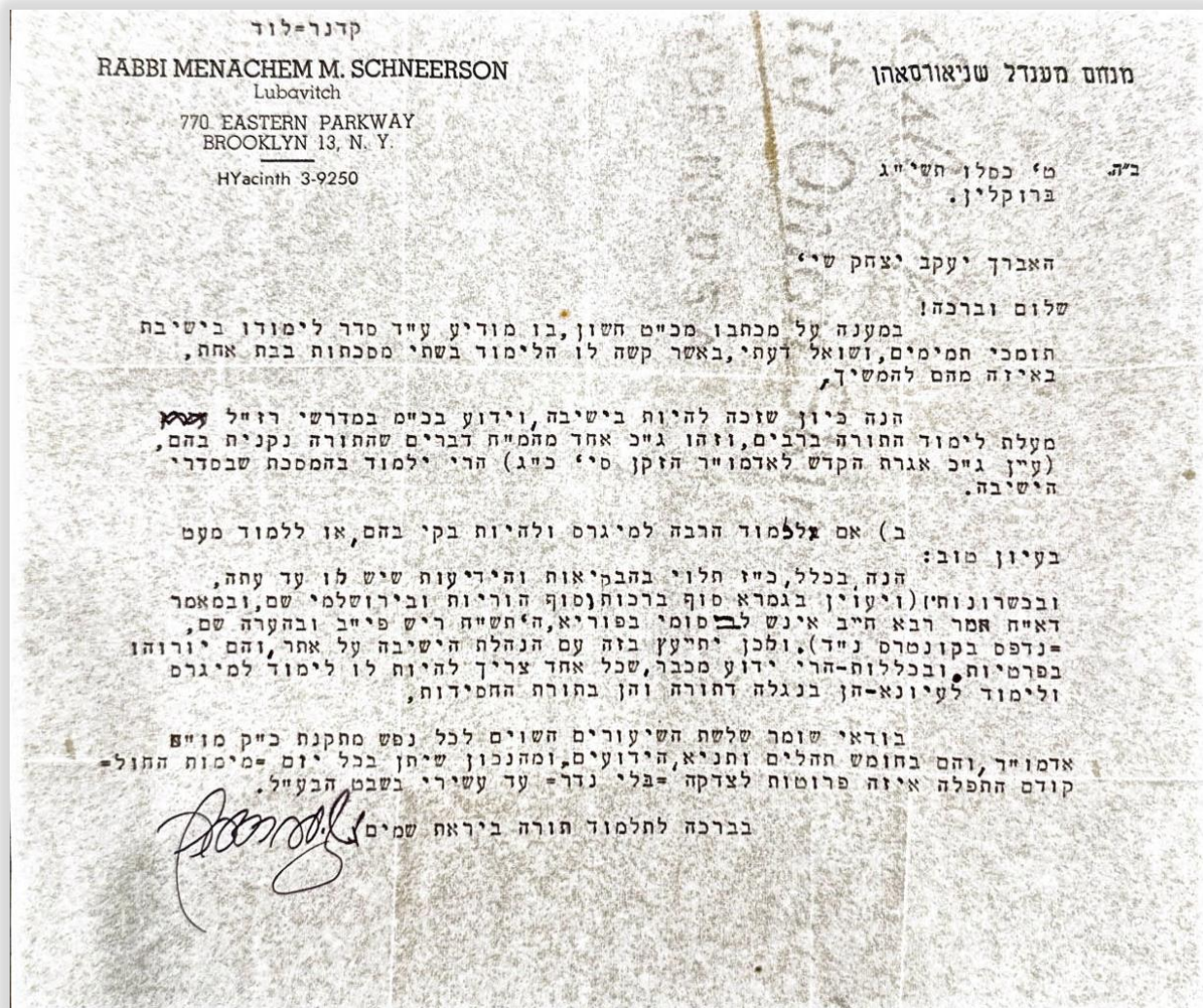
בברכה ובפ"ש חבורתו תי' -
לתורה ולמצוה -

המחכה לבשו"ט, וגם
בעסקנותו כו'

מנחם שניאורסאהן

ג.

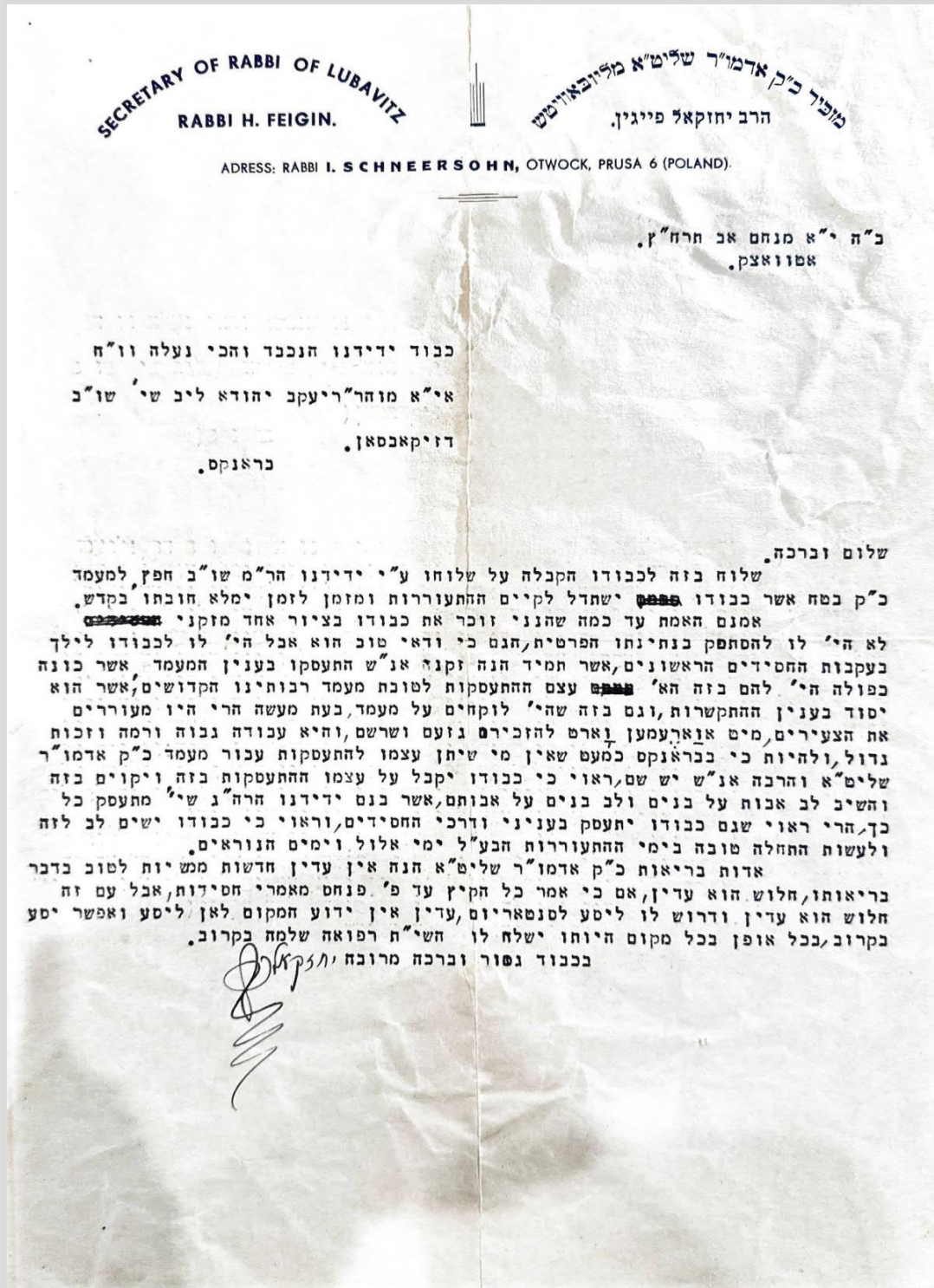

בכת"ק:

אם ללמוד הרבה
לבסומי בפוריא

הזכפה

מכתב מהרה"ח ר' יחזקאל פייגין הי"ד אל הרה"ח יעקב יהודא ליב דזיקאבסאן ע"ה, אודות ההתעסקות לטובת מעמד ובריאות אדמו"ר מהוריי"צ

SECRETARY OF RABBI OF LUBAVITZ
RABBI H. FEIGIN.

מוכר כ"ק אדמו"ר שליט"א מליובאוויטש
הרב יחזקאל פייגין.

ADDRESS: RABBI I. SCHNEERSOHN, OTWOCK, PRUSA 6 (POLAND).

כ"ה י"א מנחם אב תרצ"ז.
אטוואצק.

כבוד ידידנו הנכבד והכי נעלה וו"ח
אי"א מוהר"ריעקב יהודא ליב שי' שו"ב
דזיקאבסאן.
כראנקס.

שלום וברכה.
שלוח בזה לכבודו הקבלה על שלוחו ע"י ידידנו הר"מ שו"ב חפץ למעמד
כ"ק בטח אשר כבודו ~~היה~~ ישתדל לקיים ההתעוררות ומזמן לזמן ימלא חובתו בקדש.
אמנם האמת עד כמה שהנני זוכר את כבודו בציור אחד מזקני ~~העדה~~
לא הי' לו להסתפק בנתינתו הפרטית, הגם כי ודאי טוב הוא אבל הי' לו לכבודו לילך
בעקבות החסידים הראשונים, אשר תמיד הנה זקנה אנ"ש התעסקו בענין המעמד אשר כונה
כפולה הי'. להם בזה הא' ~~היה~~ עצם ההתעסקות לטובת מעמד רבותינו הקדושים, אשר הוא
יסוד בענין ההתקשרות, וגם בזה שהי' לוקחים על מעמד, בעת מעשה הרי היו מעוררים
את הצעירים, מיט אונאקעמען נארט להזכירם גזעם ושרשם, והיא עבודה גבוה ורמה וזכות
גדול, ולהיות כי בכראנקס כמעט שאין מי שיתן עצמו להתעסקות עבור מעמד כ"ק אדמו"ר
שליט"א והרכה אנ"ש יש שם, ראוי כי כבודו יקבל על עצמו ההתעסקות בזה ויקיים בזה
והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם, אשר בנם ידידנו הרה"ג שי' מתעסק כל
כך, הרי ראוי שגם כבודו יתעסק בעניני ודרכי החסידים, וראוי כי כבודו ישים לב לזה
ולעשות החלה טובה בימי ההתעוררות הבע"ל ימי אלול וימים הנוראים.
אדות בריאות כ"ק אדמו"ר שליט"א הנה אין עדין חדשות משיות לטוב בדבר
בריאותו, חלוש הוא עדין, אם כי אמר כל הקיץ עד פ'. פנחס מאמרי חסידות, אבל עם זה
חלוש הוא עדין ודרוש לו ליסע לסנטאריום, עדין אין ידוע המקום לאן ליסע ואפשר יסע
בקרב, בכל אופן בכל מקום היותו ישלח לו השי"ת רפואה שלמה בקרוב.
כבוד גסור וברכה מרובה יתקאלת

[Handwritten signature]

לזכות

החתן הרה"ת יהושע חיים
והכלה מרת חי' שרה שיחיו פרידמאן
לרגל נישואיהם כיום הבהיר י"ד כסלו

תשפ"ד

נדפס ע"י ולזכות הוריהם

הרה"ת ר' אברהם אבא וזוגתו מרת טויבא יונה פרידמאן
הרה"ת ר' משה שמואל וזוגתו מרת מנוחה מרזוב